

ବ୍ରଜକିତ୍ତା

ସାହୁଦିବ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

୨୦୧୫ ଜାନ୍ମେ ଲାଭୁଲ୍ଲ ହତ୍ୟାକ ମହିଳା । କ୍ଷାତ୍ରିକ ଏହା ବର୍ଷରେ ଆଜି ହେଲା ।

ଅଚ୍ଛିମ

୩

ଶାଦେଶ

୩

ଜୀବନ ।

ବ୍ରଜକିତ୍ତାର ମହିଳା

ଏହା

୨୦୧୫ ଜାନ୍ମେ କାହାର
ତୋର ପଞ୍ଜିକା ।

କିମ୍ବାମାକ ଯୁଦ୍ଧରୂପରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
କାହାର ଜୁମୁରଙ୍ଗିକ ମୂଳ୍ୟରେ

କାହାମାଧିର ଟ ୨୫

ଟ ୨୦ ଟ ୨୫

କନ୍ଦେହାମାନଙ୍କୁ ଅଧିକପରିମାଣ
ଦିଲେ ଦିଲେ କାହାର ।

ଦିଲେ କାହାର ଦିଲେ ଦିଲେ କାହାର ।

ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
କୁଳ ଉଦ୍‌ବନ୍ଧିତକାର୍ଯ୍ୟାଳୟ

କରିବେ ।

କାହାର ପଞ୍ଜିକାର ସମ୍ବାଦପତ୍ରର
ବିଷୟରେ

ମାତ୍ରେ କବଦର୍ଶିକ କବି ପୁଣ୍ୟକ କ୍ଲେମ
କରିଲୁ । ରାଜନୀତିପକା ଓଡ଼ିଆର ଅବସନ୍ଧାନ
ପଢି ଏହା କ ୨୫ ଟ ୨୫ କ୍ଲେମାରବେଳରେ
କିମ୍ବା ହୋଇ ଥିବା ଅବସନ୍ଧାନ ଅବସନ୍ଧାନ
କିମ୍ବା କାହାର ଯଦ୍ଵାରା ତେଣାରେ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପଥ ସଙ୍ଗକ ହେଲାର କୋଇଦିବ । ଏଥିପାଇଁ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟକ କିମ୍ବା
ଅକ୍ଷୟ କାହାର ଦୋଷ ହେଲା ନ ପାଇଁ । ଉଦ୍‌ବନ୍ଧ
କ ଦେବ ପହଟେ ମାତ୍ର ସେବାରେ କିମ୍ବା
ରହିଥିଲୁ । ଏହା ଅମ୍ବାନଙ୍କ ପରମ ଆଶ୍ୟ
ଏହା ଏଥିପାଇଁ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ସବସନ୍ଧାନକ
ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲୁ ।

ପଞ୍ଜାବପ୍ରଦେଶରେ ଅନ୍ତରିକ୍ଷକେ ଉଦ୍‌
ବୋଇ ରବ ପାଥରର ବଜ ଉପକାର କରିପାଇଁ
ଏହା ଶବ୍ଦରେ କି ଏକବିରେ ପଥଳ ଗର୍ବା ହେଲା
ବୋଇ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଅକ୍ଷୟା ମୌଖିକରେ ଅନେକ ପରିମାଣରେ ମହମ
ଉପକାର ହୋଇପାଇବ ।

ପାନିକର ପାନିକର କୁରାନିପ ଆହେବ ବଜା
କାର ବଜାର ପ୍ରେଟଲାଟ କାରିନିରୁ ଅବସରପାଇ
ଆପାକ ଏବଲୁ କାର୍ଯ୍ୟକ ରହିଲୁଛିବାରତର
ପ୍ରାଚୀନ ମୌଖିକରୁ ମୌଖିକରୁ ହେଲା କାହାର
କେ ମହାନାନ୍ଦ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣରେ ବାହାରିବାରୁ

କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର

ସରର ମେଦିନୀକାର୍ଯ୍ୟ ଯେବେଳୁ କିମ୍ବାକ କରୁ
ଅଛିନ୍ତି ବେହସର କରୁଥିବେ । ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି
ସରର କିମ୍ବା ସରର କରୁଥିବୁ ରହିଲେ ।

ଆହାର ରାଜବାସ ଧେବ ରାଜବାସ
ହେବ । ବଜ ବଜ । ୨୫ ମେଲଟରେ ବଜିର
ଦିଲୁ ପରି ଏବ ଦିଲୁ ଆ ସମୟେ ନେଇବୁ
ବୋଇର ମୋର ହେବ ବେ ସମୟୁକ୍ତ ବଜ
ଅପୁ ହୋଇଥିବାରୁ ମୋର ଦର୍ଶନ ହେବ ନାହିଁ
ବଜ ବଜ ଆ ବେଳେ ବାହି ରାଜ ହେବ
ସରର ଯେହିମାନେ ପରିପାଇ ବଜ ଦର୍ଶନ
ପରିପାଇ ଉପକାର ବହବେ ସେମାନେ ଶବ୍ଦବାର
ବଜ ପାଇଁ ବଜ ଆ ପରିପାଇ ଅବୁ ପ୍ରେକ୍ଷଣ
କରିବେ ନାହିଁ ।

କାହାର ରେପୁନ୍ଦ ପୁନ୍ଦିର ସର ଆଲେବ-
କଣ୍ଠର ମାକଣ୍ଠ ବାହାଦୁର ମତମାର ବା ୨୫ ର
କରେ ବନ୍ଦେବରେ ପହୁଚ ଦିଶେ ତାକୁରେଇ
ଶୋବେ ବା ୨୫ ରିକ୍ରୁଟ୍ସରର ସବାଳ-
ଦେବରେ କାହାକାନଗରରେ ପରିବଶ ହୋଇ
ଏବଟଙ୍କ ପ୍ରେଟଲାଟ ମାନ୍ୟକର ପୁନ୍ଦିର ସାହେବ-
ଦିଲୁର ଆର୍ଦ୍ଦ କାର ପ୍ରଦର କାରିନି ମାନ୍ୟକର
ବର ସର ଆଲେବକଣ୍ଠର ଆପରାଧ ଲାଗୁ
କର ପରେଇବାରୁ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଅବନି

ପାନିକର ପାନିକର କାହାର କାହାର

କଲାଙ୍କପିତା

ସହିତ ଗାନ୍ଧାକୁ ମଙ୍ଗଳବାଦ ପ୍ରଦାନ ଏବଂ
ଗାନ୍ଧାକୁ ଶ୍ରୀ ବାମନା କରିଥିଲା ।

ଭାବଗୟ ଦୂରୀଶ ସାହାସ୍ୟ ପାଇଁର ସନ୍ଦର୍ଭ
କମେଟ ବଜାଦେଶର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାହ୍ୟତୁଳ୍ୟ
କିକଟ୍ଟକୁ ପଦି ଲେଖିଅଛନ୍ତି ବି ଅମ୍ବାକନ ହେଲା
ବିଲ୍ଲାଚରେ ମେହି ପାଣି ନିମନ୍ତେ ଦେବା ସନ୍ଦର୍ଭ
କଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ସୁକିଳ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହେ
ହରେ ମଧ୍ୟ ସୁକିଳ ଦେବା ଭୁଲିଲ ଥାବେକ
ମଦାମାନ୍ୟ ଗର୍ଭୀର କେନିବଲୁଙ୍କ ସମ୍ମଳ କମେଟ
କମେଟ ହିର କରିଅଛନ୍ତି ବି ଅଜନିତାରୁ ଭାବ-
ଗ୍ୟ ଦୂରୀଶ ସାହାସ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଦେବା ପ୍ରକଳଣ
କରିବା ବର୍ତ୍ତମାନ ସହାୟେ ରହିବ ହେଲା ଏବଂ
ଆଉ ନିମ୍ନୀକ କାହିଁ । ସମ୍ମୁଦ୍ର ଭାବରେ ଗତ
ପୃଷ୍ଠା ସପ୍ରାତନେ କେବଳ ୫ ୮୦୦୦ ଟଙ୍କା
ସାହାସ୍ୟ ପାଇଁଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମାତ୍ର
ଏକା ମଧ୍ୟପରିବେଶରେ ଅବସାନ ସାହାସ୍ୟ
ପାଇବା ବନ୍ଦିଲ ଉପରେ ଆଠେବ୍ରଜାର ଥିଲା ।

ସାମାଜି ଯୁଦ୍ଧରେ ସରକାରଙ୍କର କଷ୍ଟର ଟକା
ବ୍ୟୟ ହେବାରୁ ଅଳ୍ପାନ୍ୟ ଖରଚୁ ସକୋଳ
ଲଗିବା କଷ୍ଟରେ ଦୃଢ଼ ଥାଏଣ ପ୍ରଶ୍ନର ହୋଇ
ଅଛି ଏହି ଜନମୂର୍ତ୍ତରେ ଏଠା କଲେଜିଏୟ
ସ୍କୁଲର ଶତମାନଙ୍କ ବରିତ ପୁରସ୍କାର କମର୍ଦ୍ଦ
ଜଞ୍ଜାଥିବା ହେଲେ କା ଏବର୍ଷ କର୍ତ୍ତରଙ୍କ ହେବାରୁ
ସୁରସ୍ତର କିମ୍ବରର ଅଣା ନ ଥିଲା । ଆଜି
ମାନେ ଅଛିଲା ଅନନ୍ତର ସହିତ ଅବଶତ ହଳୁ
ମେ ମାନ୍ଦିବର ଜୀବନ୍ତ ମଧ୍ୟବଳୀ ଦ୍ୱାରା ଏହା
ଶବ୍ଦ ଦ୍ୱାରିତ ହୋଇ ଶତମାନଙ୍କର ଉତ୍ସାହ
ଫିମଲ୍ଲେ ବଦାନ୍ତରା ପୁରୁଷ ଟ ୨୦୦ ଲା ଦାକ
ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବି କାହାର ବାଣିକ ପୁରସ୍କାର
ଶିଶୁ ବାକବିଦବା କଷ୍ଟରେ କଲିଗରର ଅଧିକ
ମହାଶୟ ମନୋଯୋଗୀ ହୋଇଥିଲା । ମାନ୍ଦି
ବର ମହାଶୟ ଏଥୁପାଇଁ ଶତ ପରିଦର୍ଶିକା
ପାଇଁ ଅଟନ୍ତି ।

କଇବନ୍ଦ ଆମୋଡ଼ ପ୍ରମୋଦ ଯିବେ ଯେ-
ମନ୍ତ୍ର ଏ କଗରରେ ଦେଖା ଥାଇଲୁକା ଏହିକି
ସେଇର ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । କଗରବାସୀ ଜୁପୁର
ଜମାକି ଯେମନ୍ତ ଏହିକି ଧରନ ସାରି କଗରବାସୀ
ପଦ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ଯକ୍ଷମ ଦର । ଅଛି
ବନ୍ଧୁ ଚାଲିବ ଆହୁ ସାହେବମାନଙ୍କ ପ୍ରାଚକରେ
ପୃଷ୍ଠାପର ମେଘମାଳକାର ଶୁଭବାର ଦେଖାଯାଇ

କାହିଁ । ଖେଳ କୌତୁକମାନ ଆଦୋ ଦେଉ
ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ନୁହେ । ମାତ୍ର ସେବୁ ଅପଶାନ
ଥରେ ଅବଳ ରହିଥାଏ । ସାହା ହେଉ ଗଲ
ଦୂଧକାର ଅପରାହ୍ନରେ ପୁରୁଷଙ୍କ ଘୋରଦିନ
ପଡ଼ିଯାଏ ଘୋଟାଦିନ ହୋଇଥିଲା
ବହୁଧର୍ମୀକ ଜ୍ଞାନ ତାହା ଦେଖିବାକୁ ଏକଟେ
ହୋଇଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ଗୋ ୧୦ ଟା ଛାତା
ବଜାଇବି ବାହାରିଥିଲେ । ଖାଲକୋଟରଜାଳର
ଗୋଟାମାନେ କାହିଁ କଣିଲେ ? କାଳାଳି ହେଉ
ଏ କିମ୍ବା ସଫଳହେବାର ଜଣାଯାଏ ।

ଆମ୍ବିନାଳା

四

ମାନେ ଏକବୋଲ ଧରେଶର ସମ୍ମାନ୍ତ
ସେ ପ୍ରଦେଶର ଲେଖିଥାର ଜୀବନୋ ଜଳ
ମେହିତୋଳେନଙ୍କୁ ଧରୀକ ଦେଇରସର ଅ
ଶରେ ଯେହିଁ ସମ୍ମ କରିଥିଲେ କହିଥି
ଏମନ୍ତ ଚମଳାର ବୋଲଥିଲେ ଯେ ସମ୍ମ
ମନୋଦୟ ଆପଣା ବିହୂଗାରେ ମାତ୍ର
ଉପନ୍ୟାସର ଗୋଟିଏ ମଜଲିସ ମନେ
ଥିବାର ବର୍ଣ୍ଣନା ବରାହକେ । ବାପୁବଳେ
କିମ୍ବା ତାକୁକଥାରମାନଙ୍କ ଉଚିତ ଓ
ଅଭିନ୍ନ ହୁଲମର ଓ ମନୋହର ତେ
ଏହା ବିଚିତ୍ର ନୁହେ । ଏ ସମ୍ମାନ୍ତ
ମନୋଦୟ ଗୋଟିଏ ସୁପରିମାତ୍ର ପ୍ରଭୃତି କିମ୍ବା
ମାନଙ୍କର ଦ୍ଵିତୀୟ ଆନନ୍ଦ ବିଭାଗରେ
ଏହିଏ ପୁରୁଷକ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ରଖା କି
ପ୍ରାୟରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ହୁମାନ୍ତର ବିବାହେ
ପ୍ରଦର୍ଶନ ଗରନ କରିବାର ।

ପାଠ୍ୟକ୍ଷମ

ମାନ୍ୟକର ଶ୍ରୀକୁ ମଧ୍ୟଦିନ ପାଇ ଖେଟିଳା
ବସନ୍ତ ଏବଂ ଶ୍ରୀଗୁ କରୁଥିଲୁ ନିର୍ମିତିପାଇଲା
ସମ୍ବଲ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଦିନାମ୍ବ କବିପ୍ରାପନ
ସର୍ବର ଲଜ୍ଜା ସବ୍ୟ ପଦରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇ
ଥିଲେ । ଭାବାଙ୍କର ପାର୍ଯ୍ୟକାଳ ଅବତ୍ରୁ
ଫେରୁମ୍ଭୟା ମାତ୍ର ତା ୧୦ ରାତରେ ଶେଷ ହେବ
ଏବଂ ଦିନାମ୍ବ ଜବାନ୍ତମେନାଙ୍କର ସନ ୧୯୯୭
ମାର ତା ୧୯ ଶତ ମାରଚ ଲଜ୍ଜିତ ନିର୍ଦ୍ଦାରଣ
ଅନୁଷ୍ଠାନେ ଚକ୍ରଗ୍ରାମ କରୁଥିଲୁ ନିର୍ମିତିପାଇଲା
ସମ୍ବଲ ଲଜ୍ଜା ସବ୍ୟ କମ୍ପାନ୍ତ କରିବା ଭାବର
ଜବାନ୍ତମେନାଙ୍କର କରିବାର ଧ୍ୟାନ ପଡ଼ିବ ।
ଚକ୍ରଗ୍ରାମ କରିବାରେ ଦେଇ, ବ୍ରାହ୍ମିଣବାଚିଆ,
ନାଥଙ୍କାଳୀ ଏବଂ ଚକ୍ରଗ୍ରାମ ଏହି କୃତ ମେଉଛି

କହୁଥିବୁ ସେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ସମ୍ବାଦ ପୁଅମରୁ ଜଣାଇ
ନ ଦେଇ ସ୍କଲାଯନ୍‌ର ଶାଖା ଧରିବାରେ
ପୂର୍ବକାଳର ଦେଠି ଧର କଥା ଲୋକର ମନ୍ଦିର
ବନ୍ଦମୁକ୍ତ ହୋଇଗଲା ଏକ ସାମାଜିକ ସ୍ଵକରକଥା
ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ନିଶାଇ କେହିଁ ମୂର୍ଖେବ
ରଟନା କରିଦେଲେ ଗୋ ସୁଦୟାଳକୁ ଶରୀରସ୍ଥ
ମାନେ ପଇଟନ ସଙ୍ଗରେ ଯିବେ । ଏହିପରି
ନାକାରୀ ଏବଂ ମୂଲ୍ୟାନ୍ତରବାର ଅନ୍ତର୍ଧୟାତା ହେଉ
ଶରୀରପ୍ରାଣାନେ ପଇଟନ ସଙ୍ଗେ ଯିବା ଦିପଦ
ମନ୍ଦିର ଉତ୍ତରାହ୍ୱାର ସମ୍ବାଦବାର ବାଟ କୌଣସି
ତତ୍ତ୍ଵର ଏବଂ ନାନା ସତର୍ପଣ ହେବେ । ସବକାଥା
ବାର୍ଷିକ ନିମନ୍ତେ ଶମତ ଠ କୁଳ ପ୍ରସ୍ତ୍ରାଳକ
ହେବା ନୁହନ କଥା ନୁହେ ସବୁ ଶରୀର ଅହର
ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵୀପ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ବଥାର ସବୁ ସରତ ତୁଳ
ହୋଇ ଦୟାମାର ପାଇଲା ଜାହାଁ । କେତେ ଖଣ୍ଡ
ଶରୀରରେ ଅନ୍ୟନେକର ବଳଦ ଯୋଗ୍ୟାର
ଅଛି ଗ୍ଲାବିଟାର ପଠାଇ ଦୟାଗଲା । ଏ
ପଦମୁକ୍ତ ଗ୍ରୁ ଗୋଲର ମୂଳ କାରଣ ଅମ୍ବାକଳ
ଦିକ୍ରେରାରେ ଏ କାର୍ମଚାରୀର ପୁଲାଯକୁ ଦୟା
ଯିବାରେ ଦହିଅଛି । ନନ୍ଦାରେ ଜନ ଦୂର ସେ
ପୁଲାଯର କିମ୍ବା କର୍ମଚାରୀନାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହିଁ
ଏହି ସ୍ମେରଗରେ ତାଙ୍କ ସେତୁଗାର ମଧ୍ୟ ରେ
କେତେଥରୁ । ଏହାକେତେ ଦୂର ପତନ କରିବା
ମାନେ କହ ନ ଥାଏଁ ମାତ୍ର ସେବକରେଇ ଅକେ
କ ପ୍ରାଣକଣଙ୍ଗୁବଳକୁ ଏବାର ଦୟାଗଲା ଏବଂ
ଧର୍ମଆଦିବା ଠ ଶାତିଦେବା ଭାକାଙ୍କ ଇତ୍ତାଧିକ
ରହିଲା ଏବଂ ଶରୀରିରାନେ ବିପ୍ରରେ ବର୍ଷା
ପାଇବାର ନାନା ଭାବୀ ଲୋତରେ କେତେ
କେଳେ କେତେକ ସ୍ତରେ ସେଧର ଦହିବା
ଅସମ୍ଭବ ନୁହେ । ପୁଲାଯର ଲୋକ ସମସ୍ତେ ସାଧୁ
ଏହି ଜୀବିତ ବୋଲିଥାର ନ ଥାରେ ଏହି ଥାଥୁ
କେଳେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ଏକେ ସମଗ୍ରୀ
ଦୟାମାର ଅଛି ସେ କେଳେ ତହିଁର ଥାପ-
ବଧିବହାର କରିବାରେ ଯେମନେ ଢିଆ
କରିଲୁ ନାହିଁ । ଥର୍ମ ବିନନ୍ଦରେ ଜଣେ ପୁଲାଯର
ଇକଟେବୁର ଏକ କଣ୍ଠ ଶରୀର ଠ ୧ ଲାଇ
ଦେବାରୁ ଶରୀରୀ ଯଥା
ସମୟରେ ଭାତାଙ୍କ ହାତରେ ଉପସ୍ଥିତ କେଲା ।
ଭାତାଙ୍କ ଠ ୦ ୫ ଲାଇ ଯାତରେ ଏହି ସେ
ଅପରି ନିଃଶବ୍ଦ କହିବାରୁ ଭାତାଙ୍କ ଥାଇଲେ
ଅନୁଧାରେ ଦୂରକ ଦେବେ । କିମ୍ବାକିମ୍ବା
ମାତ୍ରମେଣ୍ଟ୍ ଟଙ୍କ ମେଲରେ ଏ ବିଷୟ ଯମାର ହେବେ

ଦେବେ ଲନଶ୍ଚକୁ କାଷ୍ଟ କଲୁମାତେ ଶଗଡ଼ୀ
ବାଜାର ନ ଅବିବାରୁ ପଦାକୁ ଯୋଗୀ ସାବଧନ୍ତୁ
କର ତାଙ୍କ ଉପରେ ଟେ କା ଅର୍ଥ କହ
କଲେ ଏବଂ ଶଗଡ଼ୀମାତ୍ର ଦେଇ କାଳ କାନ
ମୋତି ଘରକୁ ଫେରି ଥିଲା । ଶଗଡ଼ୀ
ପେବେ ଉନଶ୍ଚକୁ ଅଧିମାତ୍ର ବା କରିଛୁ
କରିଥିଲା ହେବେ କାଜ ନାମରେ ସେବର
ନାଲୟ କଲେ କେହି ଅନିମୟ କହନ୍ତା କାହିଁ
ମାତ୍ର ବୟକ୍ତିକର ଜୀବନେଇ କାଟ ଅବ-
ସେଧ କରିବା ଦୋଷରେ ଗଲାନ ଦେବା
ଦେବମନ୍ତ ହେଲା ଧାରମାନେ କିଣ୍ଟି କରିଛୁ
ସେ ପ୍ରକେ କଣେ ଧୂଳିର ଉନଶ୍ଚକୁର
ଆଧିକ୍ଷାର ଅଧିକରେ ଏତେ ତ୍ରୁପ୍ତ ସେ
ପ୍ରକେ ସାମାନ୍ୟ କନ୍ତୁବଲର କେବେତ୍ରମ
ନ ହେଉଥିବ । ଡ୍ରିଶାର ଲୋକମାନେ ନିଃକୁ
ଗଲାକ ଏବଂ ରୟାଗୁର ସେମାନେ ଜୀନୁରକହାର
ଜାଗନ୍ତି ସେ ସରକାରୀ ଲୋକ ନାମରେ ଗୁର୍ବା-
ଶବ୍ଦର ସମୟ ଓ ଅର୍ଥ ନ ପୁଣ୍ୟ କରିବା ଅପେକ୍ଷା
ସହ ରହିବା ବା ତଣ୍ଟ ଦେଇ ରହିଷ୍ଟିବ ବ୍ୟକ୍ତ
ରୟା ଆଜିବା ଦଳ ଏଥୁ ପାଇଁ ଥିଲେ ଅନିମୟ
ଦିନବାରୁଥେ ଏକାହିନ୍ତାରୁ ରେବା ଅବସିଦ୍ଧ । ଅମେ
ମାନେ ଏବାକୁ ଅଳ୍ପ କରୁବ ଏହି ଗଗନ ଧରୁ
ଦିପ୍ଯ ଅମୂଳନର ଦୟାବାର ମାଜିଶ୍ଵେତ
ସାଦେବ ଉତ୍ତମ ରୂପେ କଲାନ୍ତି କରି ରହିଥିଲାର
ଏପରି ନ ପିତାର ବିହୁକ କଟିବଣା କରି
ଦେବେ ।

ସନ୍ଦର୍ଭ ପତ୍ର ସାଲ

କର ସ୍ଵାଧୀରେ ସନ୍ ଥ୍ରେଷ ସାଲ କିମ୍ବା
ଦେଲୁ ଏହି କାଳର ଦିନକାରକରେ ସନ୍ ଥ୍ରେଷ
ସାଲ ଅସେହର କର ଆଚିତାରୁ ଥିଲା କଟା-
ଇଲେ ! ନୂତନ ଅମଳରେ ଆମୃତାନନ୍ଦର
ଜୀବନରେ କି ପାଇବ ତାହା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟର ଗର୍ଦ୍ଦରେ
ରହୁଥିଲି ସେ ତନ୍ମାରେ କିଛି ଫଳ ଲାଗୁ । ମାତ୍ର
ସେଇବର୍ତ୍ତ ରୋପ ହୋଇଗଲା ହତ୍ଯାକୁ କାଳରେ
କାହାର ପ୍ରକାଶର ସୁରକ୍ଷା କରିବା ସାହୁତିକ ସବ
ଦେଖିଲ ବିହିତ ଅନ୍ତେବନା କରେ ମନେ ଦ୍ରୁତଙ୍କ
ସେ ସନ୍ ଥ୍ରେଷ ସାକଷାତି ଗୋଟିଏ ଦୂରସ୍ଥର
ବନ୍ଦିକାଳୁ ଯାଇ କି ଥିଲା । ଦେବୀ ଓ ମାନୁଷ
ଉଦୟସ୍ଥକାର ଉପଦ୍ରବନମନ୍ତ୍ରେ ଏକର୍ତ୍ତ ଘର୍ବତ୍ତାର

ପୁଣ୍ଡରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧବୋଲି କରନ୍ତି ହେବ । ତୁମିର
ଜୀବନର ଚିତ୍ତାନ୍ତ ଅସାଧାରଣ ଘଟନା କୁହେ
ଏବଂ ବା ଅନ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ ପ୍ରତି ଜ ୧୦୫୦
ଟଙ୍କରେ ଥରେ ଦେଖା ଦେବାର ଦୂଳ । ମାତ୍ର
ଏ ବର୍ଷପର ସବ୍ୟବ୍ୟାପୀ ତୁର୍ଣ୍ଣେ କେବେ ଦେଖା
ନ ଥିଲା । ଏ ତୁର୍ଣ୍ଣେର ଜନ୍ମଦାତା ସନ ୧୯୬୭
ସାଲ ଏବଂ ସେହିବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ମହାମାସର ଜନ୍ମ-
ଦାତା ଥିଛେ । ମାତ୍ର ସେ ସବୁର ଦାରୁଗୁ ତୁମ୍ଭ-
ମାଳ ଗତିବିର୍ତ୍ତ ଭୋଗ ଦେବାରେ ଜନ୍ମଦାତାର
ଦୋଷ ଲୁଚିଗଲା । ତୁର୍ଣ୍ଣେ ଏବଂ ମହାମାସର
ଜନ୍ମଦାତା ବର୍ଷର ଆଦେଶରୁ ଶୈଖରମ୍ଭନ୍ତ୍ର ପ୍ରତିକ୍ରି-
ନାହିଁ ଏବଂ ତର୍ହୁନ୍ତରେ ଏହା ସମୟରେ
ଆଜିମାତ୍ର ଦୃଷ୍ଟାତା ସଥା ତୁର୍ଣ୍ଣେର ଏବଂ ବାତମା
ଭୋଗର କଷ୍ଟ ଅନ୍ତର ହୁବି କଲା । ନତି
ଜୀବନାବେ ତୁମିକଣ୍ଠ ଯେତେ ଅପ୍ରକଳନରେ
ସେତେ ପ୍ରବଳଗୁପ୍ତ ଦାଇଁ ଥିଲା ଭାବକରେ ଥକି
କୌଣସି ତୁମିକଣ୍ଠରେ ସେଧର ଦାଇଁ ନ ଥିଲା ।
ଆଶାରେ ଏହା ଅନ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦର ହୋଇଥିଲେ
ହେତେ ବଜାଲାରେ ଏହାହାମ୍ବ ଅନ୍ତର ଅନ୍ୟା
ଦାତିନ ଥିଲା ଏବଂ ବାତମା କେବଳ ଚଟୁଗ୍ରାମର
ଏବଂ ଅଂଶରେ ଘଟିଥିଲା ଏତ୍ୟ ମାତ୍ର ଦଶୁକ-
ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ମତ ମାତିଆସ ୧୯୬୨ ହଜାର
ମନୁଷ୍ୟରୁ ଅଧିକ ପଶୁଭକ୍ଷଣ ଖୋଲକେ-
ରସିବା ଧାରାନ୍ୟ ବିପଦ ନୁହେ । ମାନବ
ଉପଦ୍ରବ ମଧ୍ୟରେ କଲିକତାର ଉତ୍ତରଖେଣୀର
ମେଲିଲାକମାନଙ୍କର ବଜା ସାମାନ୍ୟପ୍ରଦେଶର
ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ପ୍ରଦୂଷ ଜାତିକର ଅଭ୍ୟାସକ ଏବଂ
ପୁନାର ବଜା କଣ୍ଠ ଓ ଜାତାନ୍ତରଙ୍ଗର ଶବ୍ଦି-
ମେଳକ ପ୍ରତି ଅନ୍ତର୍କ୍ଷିବା ପୁଣାଦି ସମ୍ମନୀ-
ୟ କେତେକ ସମ୍ମାଦିତ ଦିଲୁହେ ମୋହଦମ୍ଭ-
ମାନ ଧରିବାକୁ କହେ । ଏକାବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏ-
ତେବେଳେ ବିପଦି ପତିବାରୁ ଭୋକମାନେ ବନ୍ଦ
କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରି ଶୁଭା ପରିଶେଷରେ ଭିନ୍ନାହିଁ
ପାଇଥାଇଲୁ ଏହା କେବଳ ପ୍ରବଳ ପ୍ରଭାବ ଇଂ-
ବଜକର ନ୍ୟାୟ ଓ ଦୟାଧୂମି ସଜମାନର ଫଳ
କିମ୍ବା ଅନ୍ୟତିକୁ ମୋହମ୍ଭାର ନ ପାରେ । ଏହା
ସବ୍ୟବ୍ୟାପୀ ତୁର୍ଣ୍ଣେ ଏ ବର୍ଷ ଜୀବନରୁ ଭୋକ
ଶୂନ୍ୟ କରିବା ପରିବେ ସଥେଥେ ଥିଲା । ମାତ୍ର ଜ-
ବିଶ୍ଵମେଳକ ତୁର୍ଣ୍ଣେର ପାପ ଜଣା କରିବା ଅଭିପ୍ରା-
ସରେ ପୁନଃ ପ୍ରସାଦ ପରିପ୍ରକାଶିତ ଏବଂ ବେଳ
ମାର୍ଗ ଯୋଗାଦ୍ୟରେ ସେ ସବୁ ପରିପାଲନ କରୁଥିଲା
ଏବଂ କର୍ମକ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ୱାରା କରି

ପ୍ରାଚୀ ଏକ ଦୁଇଟି ପାତ୍ରଙ୍କ ସମ୍ମ ଲୋକଙ୍କ
ବାଧ୍ୟ ଯୋଗାଦାନରେ ସରକୁଳ ଅସ୍ଥା କାହାର
ଅନେକ ଅର୍ଦ୍ଦ ଶିଖ ନରବା ଏବଂ ଅନ୍ୟ
କେବଳ ବାଜନ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାପାଣୀ ସବେ
ଏବଂ ବିଦେଶର ଦାର୍ଯ୍ୟ ଲୋକଙ୍କଠାର
ଦେବାହାର ଅନେକ ଅର୍ଦ୍ଦ ପତ୍ରର କର ସେମାନଙ୍କ
ବରାର ସୁବଦୋବସ୍ତୁ କରିବାରୁ କହିଲ
କୌଣ ବିକ୍ରି ପରିମାଣରେ ବ୍ୟାସ ହେଉ ଏବଂ
ଏକମାତ୍ର ସଥିଷ୍ଟିବେଳେ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ
ପ୍ରଦେଶରେ ଦୁଇଷ୍ଠ ହେବୁ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯୋଗ ମୁଗ୍ଧ
ଘଟି ନାହିଁ । ଏହା ଅବଶ୍ୟ ଦରତାରଙ୍କ ଦୂରୀଙ୍କ
ସାହାଯ୍ୟ ବିନୋଦପ୍ରତି ସଫଳ ଅଟେ । ସେମନ୍ତ
ଦୂରୀଙ୍କ ଦେମନ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପଦ୍ୱୟ ସର୍ବ-
କାର ସୁକ୍ରି କରିବାକୁ କାଳ ବିଳମ୍ବନ କରି
ଶୁଭିକୋରଙ୍କ ସହାନୁଭୂତି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୱ ଅର୍ଦ୍ଦ
ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରଶାନ୍ତିର ଲୋଭକର ସଥାରାଧ୍ୟ
ହିଂସକାର କରିଥରାଣ୍ଟି । ସାହା ହେଉ ଏ କର୍ମ
ଯେତେ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚିଲ୍ଲ ସରକୁଳରଙ୍କ ଶକ୍ତି
ବିଚରଣର ଏବଂ ଅର୍ଦ୍ଦ ବଳରେ ସେ ସମସ୍ତରୁ
ବିଜବା ଲୋକମାନେ ନିପୁଣ ପାଇଲେ । କେବଳ
ଯୋଗିଏ ଦୁଇଜନ୍କ ଏ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଶୈଶ ହୋଇ
ପାରିବ କାହିଁ ସଥା ମହାମାସୀ ଏବଂ ଦେଶୀୟ
ସମ୍ବନ୍ଧତତ୍ତ୍ଵବନ୍ଦର ଅବଳି । ମହାମାସ କମ୍ପେଇ
ପ୍ରଦେଶରେ ବିନନ୍ଦନ ପ୍ରକାର ଏବଂ ଉତ୍ତରପଞ୍ଚମୀରୁ
ସାମାଜିକେ ଶର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେହେବେ ଏହାର କାହିଁ
ଦ୍ୱିତୀୟ ସମୟ ଭାବର ଅଛିର ଏବଂ ଏହାର
ବିପ୍ରାଜିର ପ୍ରକିଞ୍ଚିତ କିମ୍ବାନ୍ତେ ନାଲା ହୁଅରେ
ପରିଶାର ବିବର ବିଦେଶବାରୁ ପରିଶାରମାନଙ୍କର ଦ୍ୱାରା
ଅନୁଭ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ସୁନାର କେବେଳ ଜଣ
ଏବଂ ତିତ୍ରପରିମରେ ଏକଜଣ ସଙ୍ଗାଦକ କରୁଥିଲା
ଆଜିର ଦୂରାରୁ ସକଳିକ ସମ୍ମବଣି କରୁଥିଲା
କିମ୍ବା ଅଭି ମୋହଦ୍ଦମ ଦାସର ହୋଇ କାହିଁ
ମାତ୍ର ଅଭିନର ଅସ୍ତ୍ରରତା ହେବୁ ସଙ୍ଗାଦକମାନଙ୍କ
ଶକ୍ତି ଦୂର ହେବାର କାହିଁ । ମରନ୍ତମେଣ ହେମନ୍ତ
ଏକପରିମରେ ଅଭିନର ମମ ଦୂରାର ହେଇ ପ୍ରାଚୀ
ସଙ୍ଗାଦକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟର ତିଥା ଦେଇଲ
ତେମନ୍ତ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଉଚ୍ଚ ବିଶ୍ୱାସ କର୍ତ୍ତବ୍ୟଙ୍କ
ମେଣ ଯାନ୍ତା । ଅନୁଭ୍ୟରେ ଅଭିନ ସଙ୍ଗାଦକର
ଦ୍ୱୟାବ ଉତ୍ସବ ହୋଇଥିଲା । ବର୍ଖବ ଅଲେ-

କାରେ ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁ ହୁଅଛି ଯେତେ ଏ କଷୟ
ଦଳ ଦୂର ପାଇବେ ଏବଂ କରନ୍ତୁରରେ ଏପରି
ବିଶ୍ୱାସ ଆଜାଧିକ ନାହିଁ ।

ବଳ ଥାଏ ସଲକ ଏତେ ଅଗ୍ରମ ନିରାପଦ
ମଧ୍ୟରେ ଆମଙ୍ଗ ଘରରେଣିଶାକ ପାଇକ ଦେଖି
ପରି ଶର ଗଠିଲା ଶାକ ଏବଂ ଦୁର୍ବିଲା ଦେଖି
ବେଳେକି ଶାକରେ ଅନ୍ତିମ ପାଇସର ସହ
ସେହି ଚାରିକ ଯାଇବାର ଅସୁଧା ହୋଇଥାଏଇ
ଧରୀ ସମସ୍ତ ଘରରୁଥାଏ ଏକମନରେ ଆମଙ୍ଗ
ଦୂରବେଶରୁଟାରେ ଆହୁରିକ ଦେଖି ଏବଂ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଅଗ୍ରବିତ ହୋଇଥାଏ
ଏବଂ ବାହାରର କର୍ତ୍ତା ଜାବନ ଏବଂ ମୌର୍ଯ୍ୟ
କାମନାରେ ବେଳ ଧର୍ମବଳମୈଗାରେ ଅପରାତ
ନମ୍ବିଦେବରାକ ଅବସନ୍ନ ଦାନ, ଦରିଦ୍ର ସେବା,
ମହ୍ୟାତ ଜରିଥାଏ । ବିପରୀତରେ ଶୁଦ୍ଧି
ବସ୍ତୁ ଗାନ୍ଧୀର ଦୂର ବରଦିନ ଶାକ ଦୂରବେଶ
ମାତରା ସାମାଜିକ କଥା ନୁହେ ଏବଂ ଉଦ୍ବାଧ
କରିବାରିକିର ସଜ ଦେଖି ଏହି ଶୁଦ୍ଧି ପ୍ରମାଣ
ଥିଲେ ।

ହେଉଥିଲ ଏବ ଦୁର୍ମିଳ ସାହେବ ନମତ୍ତ୍ଵ
ଅନେକ ତ୍ରୟା ଦେବା ଦେଉଥିଲେ । ଅପର
କେତେକ ସାହା ଓ ଜମିଦାର ଥିଲା ଥିଲା
ଶକ୍ତି ଦେବକାରୀ କରି ସରକାରରେତାକୁ ଫୁଲାଇ
ଲାଗ କରିଥିଲେ । ଦୌଣିଟି ବ୍ୟବସାୟ ଚା
ଲିଯାଦିର ଉତ୍ସର୍ଗ ସାଧନ ବା ବସ୍ତୁରେ
ଏ ଦେଖିପୁ ଲୋକମାନେ ଅଧିକତର ସଂକ୍ଷି-
ପାର ଦେବକାର ଦ୍ୱାରା ସାଧାରଣ ସର୍ବତ୍ରିଭ-
ବେ କଣେବେ ଯୋଗ ଦେବକାର ଦେଖାଯାଇ
ନାହିଁ । ତେବେ ସାଧାରଣ ଶିଶ୍ୱାସରେ ବିଷୟ-
କେ ନୃତ୍ୟ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେବକେଣ୍ଟୁ ବାହାରଥିଲା
ଏବ ତହିଁ ମୁଖରେ ଅଠମିକ ମହାବିଜ୍ଞାନର
ବାଣିଜ ଓ ଦିନାଭୂଷ୍ଯରେ କିଛିତ ପଣ୍ଡିତ
ବସ ପ୍ରଧାନ ଅଟେ । ସହାୟ କରିଲ ହନୁମନ୍
ର ଦିଶେଷ ଜାପକାର ଦେବାରଙ୍ଗଜ । ଦୂରମାତ୍ରର
ଶୀଘ୍ର ସାହା ରଦ୍ଦୁଗାଥ ବିହମନକଥାର ସ୍ଵରକଳର
କଣେ ପ୍ରତିବାଦକର ଉପର ଜଣିବ ପ୍ରତିକ
ଏବ ଶ୍ରୀ ବହସି ବିଲମ୍ବିଲ୍ଲରେ କିଛିତ
କିମ୍ବା ସାହାରାଜୁଗର ପରିବୟ ଦେଉଥିଲେ
ଏବ ବନସବରେ ବାହାରତାରେ ଭାଙ୍ଗିଲ
ବିଜନ ଅନେକ ଆଶା ଛନ୍ଦି ଥିଲ । ପରମେଶ୍ୱର
ହାକୁ ଥକାଇବେ ଏ ସାହାର ଦେବ ସିଗାରୁ
ଏ ଆଶା କ୍ଷେତ୍ର ହେଲା ଏବ ଏହା ଏ ବର୍ଣ୍ଣା
କିମ୍ବା କିପେବ ଶୋକାବଦ ଘଟନ
କେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶ୍ରୀରାମାଦୁର୍ଗଟନା ସବେଳେ
ଦେଖ ଯୋଗ୍ୟ କିଛି ନାହିଁ । ମାତ୍ର ମାଜ୍ୟଦର
କୁ ମଧ୍ୟକଳ ଦାସକର ଭାଲୁ ପ୍ରମଗ ଏବ-
ବେଳେ କୋଟି ପ୍ରଧାନ ଦେବା କବାଲିଶ୍ଚକୁ ହେବା
ପରିମଳ କେବୁ ଦେବା ପୁର କିମିତ ଦେଖ
ଥିଲେ । ମଧ୍ୟକାର କିମିତର ପାଇ ଦେଖାଇ
କେଇ ମାନ୍ୟ ଜନ୍ୟ ଲେବକୁ ସବେ ସାମାଜି
କ ଡେଶାର ଅବସ୍ଥା କରାର ଓ ପିରମ୍ପାୟୀ
ନାବସ୍ତୁର ଅବଶ୍ୟକତା କରିପାରିବ ବର୍ଣ୍ଣା
କାଳ ଅନେକ ଦେବକାର କରିଥିଲୁ ।
ଏ ହେଲେ ଶିଳକର ତେବେ ସବୁ ସମିତରି
ଏ ଶେଖିରଙ୍କ ଶେଇ ତେଜିଶା ଓ କରିବ
କେ ଗୋଟିଏ ଏପରି ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରାୟକ କରି
କିମିତ ବ ସାହାର କେତେବେଳେ ହେଲେ
ଯୁଦ୍ଧକ ପଲକାର ସମ୍ବନ୍ଧକା ବେ କିମିତର
ଅନ୍ତରେ ଏ ନଗରବିମାନେ ବାହାରର
ଶର୍ମଟନା କର ହୁଦ୍ୟର କିମିତର ପ୍ରକାଶ

ବ୍ୟାପକ ମୁଖର ବିଷୟ ଥିଲା । ଏହିକ
ଜାଗାକୁ ଦୂରଦେଶ ଓ ଅଦର୍ଶ କୃତ୍ୟଙ୍କଳମ
କରି ଦୂରଦେଶ ହୁବା ତି ତନକ ଚିନ୍ମାରେ
ଦେଖିବାକୁ କାହାର ଲେକମାନେ ଉତ୍ସାହ ସହିତ
ଦୁଇତମାନଙ୍କ ଏହାର ଆମ୍ବମାନଙ୍କର କିମାତ
ଥିଲା । ମରକାଳ ଥର୍ମ ହେବ ଥାବି କାହିଁ
ମାତ୍ର ତର୍ହୀରେ ସେମୟ ସହିପଦେଶ ଏବଂ
କିନ୍ତୁ ଦର୍ଶକ ନାହିଁ କରିଥିବ ସେ ସବୁ ଭାରିଦିରେ
ପରିଣାମ କରିବା ପାଇଁ ଏକାକୁ ଯହ ଓ କେବେଳ
କାହା କିମଳ ହେବ ନାହିଁ ।

Fig. 1.

କେନ୍ଦ୍ରାଡ଼ାରେ ବନ୍ଧୁତନ ଛିଣ୍ଡିଲାଖେ
ଆମୋଦ ପ୍ରାମୋଦ ।

ପଦବୀ ପୁରାଣିକ ବିବରଣୀ ପଢ଼ ଅନ୍ତରେ
ଯଥିଲୁ ଏ ଏକ ଶିଖ ଗୁରୁବାର ବେଳ
ଏ ହେତୁ ଧାରାବୁ କେନ୍ଦ୍ରିଷ୍ଟାର ଶତ ଶତ
ତତ୍ତ୍ଵମନ୍ଦିର ସଥରେ କୀକେନ୍ଦ୍ରିଯଳ ହୋଇଥାଏ
ଆମା । ଉଚ୍ଚବାହିନୀ ସହିତ କଟକ ଓ ନିକଟ
ଟେସ୍଱ ମଧ୍ୟମନ୍ଦିରର ଅନେକ ଶଣ୍ଡ ମାନ୍ୟ
ପାଠୀ ଜ୍ଞାନପୁନ୍ନମେ ଉପର୍ତ୍ତିକ ଥିଲେ ଏବଂ
କାନ୍ତିକାରୀ ଗ୍ରା ବଜା ଦେବିଶିଳାଥ କେବଳ
ବାହୀନର ଶିଖମନ୍ଦିର ହେଲୁ ପ୍ଲଟି ବିଶେଷ
ଶୋଇ ପାଇ ଥିଲ । ହଦୁଲେକମାନେ ପ୍ରଥମ
ଶେଳ ଅଭୟ କରି ସବସଦା ଦୌ +୨ ଡରେ
ରେତୁ ଏହି କଲେ । ତତ୍ତ୍ଵଦେଶତ୍ତ୍ଵମନ୍ଦିର
କେବଳ ହୋଇଥିଲ । ଶେଷରେ ଦେଇଲେକମାନେ
ଅଭୟଜାମ ଭଲେ ବୋଲି ପୃଥିବୀ ହେଲ ।
ଏବା ବାମାଦ୍ୟ ଗୋରବର ବିଷୟ ନୁହେ ।
ଆମ କରୁ କରିମାନେ ଦୃଶ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ସହିତ
ଜାତୀୟର ମନକରି ଅଗମୀ ବର୍ଷରେ ବନ୍ଦ
ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଉପରେ ଜୟନ୍ତିର କରିବାକୁ
ସମ୍ପଦ ହେବେ । ଶେଳରେ ଦିଲ୍ଲିମାନଙ୍କର
ତିରିକ୍ଷା କରିବା ଏବଂ ରାଜାଙ୍କରଙ୍କର
କରିବାକୁ, ଯୁଦ୍ଧା, ବର୍ତ୍ତତବା ଛାତ୍ରଦିବରେ
ହୁଏବା ଏବା ବାଷପିତ୍ରେଲ ହୋଇଥିଲ ।
ହୁଏମାନେ ସମ୍ବନ୍ଧର ହେଲୋ କଥରେ ମା ଏହି
ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପୋଠେ ସମ୍ମାନରେ ନାହିଁ ହୋଇଥିଲ ।
ବାହୀନର ପାଦବାରେ ବାଜ ତେବେ ଦୌଁ

ଅଞ୍ଚା ଦେଖି ହୌଡ଼ ଓ ସ୍ତ୍ରୀଗଣ ହୋଇଥିଲା ।
ଶେଷ ଲିଖିବ ବାଜିରେ ଗୋଟିଏ ମୁସଲମାନଙ୍କଙ୍କ
ପୁରୁଷଙ୍କ ଉପଯୋଗୀ ବୋଇଥିଲା । ଅପରାଧ
କାହା ଆତାରୁ କୁଣ୍ଡ ପ୍ରମ ଥରେବଳ, ବାଧା
ଅଛିତମ କର ଦୋଢ଼ ଓ ଘୋଡ଼ିବୋଢ଼ ମହାର-
ଥିଲା । ସବ୍ଜା ସମୟରେ କୌଣ୍ଠି ଟଣା ଦୋଢ଼
ଖେଳ ଘେପ ହେଲା । ଶତରେ ୪୫ ଟଃ ଅର୍ଥିବ୍ରତ
କାହା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଥରୁଥିଲା କୋଟିରେ
ତାହିନର ପ୍ରାୟ ସମୟ ହଦ୍ରଲୋକ ଓ ସରକାରୀ
ଅମଲ ଉଚ୍ଚାକି ଥମନ୍ତିକ ହୋଇ ନାହିଁ ଦେଇ
ଆହାର କରିଥିଲେ । ତା ୨୭ ରିକ୍ର ପୁରୁଷଙ୍କ
ଦିନ ଦେଖେନା ଅଦାଳତର ଥମଲମାନଙ୍କ
କୁଦମ୍ବରେ ଏକ କୁହା ଭୋକ ହୋଇଥିଲା ।
ହଲୁ ଓ ମୁସଲମାକି ପ୍ରାୟ ଜା ୨୦୦ ଟଙ୍କାର
ଲୋଜନରେ ଶୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଓ ସରକାରୀ
ସମସ୍ତ ଥମଲ ଯଥା ସାହିତ ଥମନ୍ତିକ ହୋଇଥିଲେ ।
ସେହିଦିନ ସବ୍ଜାରିଦୟରୁ ମନ୍ଦରୀର ସବତ୍ତବରକ
ଦିଗେର ଦତ୍ତାରେ ଉଚ୍ଚାକି ରମଳାଯାତ୍ରା ଓ
କନ୍ଦିଦାର ବାବୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ଜଗଦେବଙ୍କ
କୋଠାରେ ଏକ ବୁଦ୍ଧ ମଜଳସ ହୋଇଥିଲା ।
ଏକଜଣ ପଢ଼ିମା ଜଳଇରଙ୍ଗ ବାଜାହାର ମଜ-
ଲିଷରେ ଉପସ୍ଥିତ ରଦ୍ଦବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବିଶେଷ ମୋହିତ
କରିଥିଲା । ତା ୨୮ ରିକ୍ର ଶତରେ ଦେଖେନା
ଅଦାଳତକ ଥମଲମାନେ ସାଲେପୁର କିଳାଟ-
ବର୍ଣ୍ଣ ସକରସର ସାହାଦଳର ସାହା କରିଲ
କନ୍ଦିଦାର ଥମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ଶେଷ କଲେ ।

ସାଧୁଦିଲ୍ ମନ୍ତ୍ର

ପ୍ରକାଶ-୬୯୮୫ ।

ତେଣା ନମୋକସ୍ତ ରାଜକାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତ ଥିବା କାହା
କାହାର ବିଶ୍ଵାସ ବାହୁ ଦିବେରଙ୍ଗ ମହାତ୍ମ ସହିତରେ ପାହ
ବଳେଦୂରମାନେ ସଜ ଟେଲ୍ ମୋହାର ଏବଂ ଅନ୍ଧାରର
ଟେଲ୍ ମୋହାର ଏବଂ ଅନ୍ଧାର ସବୁ ପରି ପାଇଲା
ଲାଗି ଏ ଅନ୍ଧାରର ବିଲେଦୂରଙ୍ଗ ଶମା ପ୍ରାଣ
ହେଲେ ।

ତେଣା କନ୍ଦୋବୀର ମହିମାର ଅଥ ସେଟେଲମେଣ୍ଡ
ଅଧିକର କାରୁ ଅମରିଯଳ ଗୁପ୍ତ କାରୁ କାମମେଳର ବେଳ
ସବାହେତୁକାମାଜେ ଘର ଅନ୍ତର୍କାରମାସ ଖ ୧୫ ଶତାବ୍ଦୀ
କନ୍ଦୋବ ସ୍ଵତ, କରାରିବ: ପାରଣ ଓ ହାତଙ୍କରା କଲ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କନ୍ଦୋବୀର ନମାକାର ଅଥ ସେଇ ଅଧିକର କର୍ମକର
ନିଷ୍ଠା ହୋଇଗଲେ ।

ବାରୁ ହଜାରକୁ ଗ୍ରେ ଦିଲ୍ଲୀଟି ବଳେକଟର ତଥା
ନବସମ୍ପର୍କ ଦା ୧୯୩ ଦିନଠାରୁ ପଟ୍ଟବ ଶକ୍ତିଶାଖାର
ମୂଷିକିରଣକୁଣ୍ଠିତ ।

ବେଳରୀ ବଲେନ୍ଦୁଷେ ଖଲୁଗ ଏହି କୁଣ୍ଡ ଶିଥି
କାହିଁ ମୁମୂଳ ପାତ୍ର ତେବୋର ସୂର୍ଯ୍ୟର କୁଣ୍ଡ ଶିଥି
କିମ୍ବା ଦେଖିଲୁଛି କିମ୍ବା କେବଳ କିମ୍ବା

ପ୍ରସାଦ ବିହାରୀ ଦେଖନ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଜୀବନଶରେ ବୃଦ୍ଧ
ମିଳିଲାଗିଥାଏଇ କଥେ ସରକାରୀ ବିନିଯକର ନିଷ୍ଠା ହେଲେ
କଥକ ଦ୍ୱାରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛିପର ବିନିଯକ କେବଳଧିଗାର
ସରକାର ଦିଲାଲ ଆମ୍ବାକୁ ବର ସକାରୁ କଠିନ ପରିସମ
ସହିତ ସାତର୍ଥୀ କିମ୍ବା ହେବାରେ ସରକାର କର୍ମଚାରୀ
କଣ୍ଠରେ ଦେଖିଲା ।

ମାନ୍ୟରେ କରିବାକୁ ପାଇଁ ଏହାରେ କାହାରେ
ବାଲେପର ବୁଦ୍ଧର ଠିକେ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବରଦାତାରେ । ଏହାମେଲାଇ । ମେଂ ଶାକେ ।
ବାରେ ମାତ୍ର । ୧୦ ଟଙ୍କି ସରଦାତାରେ ଥିଲାଏ ହେଉ ।

ଯେତେବେଳେ ପୁଣ୍ଡାରୀ ଦେଲାଟ ମୁଁ । ୨
ନିମ୍ନେ ମହିଳା, ୪୫ୟ ସୁଧାରିତରେ ହେଲାକ ଘର
ଦୂରୀ ପାଇଁ ମାରିଛନ୍ତି, ଏହି କାହାର ମା ୧୯୯୦ ଏ
ବୁନି ସଜାକାର ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଦେଇ ଦେବ ।

ଦାରେଷ୍ଵର ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରମାକର ହେ ପକ୍ଷାଳୟ
ଚତୁର୍ବୀମଟୋ ଗା ହୁଅଛି । ମୌଳି ଦାରେଷ୍ଵର
ମା ଏକ ପରିମିତ ରହି ରହିଛନ୍ତି ।

ଏହି ବନ୍ଦରାଇ ଏକ ଶୋମକାର ଘର ମେଘୁପାର
ଏହେ ଏହାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଦେଖାଯିବ । କଷକାରତାର ସାଧିତର ଭବ ହୋଇଥିଲା ।

କୁଳାଳ ଏପର୍ଫ୍ଟ୍ର ଥିଲୁ ଦେଖା ଯାଇଥିବା ମାତ୍ର
କି ନ ହେଉ ଅନୁକସନ୍ତ କହିବାର ଅବସ୍ଥା ହେବାର
ବରଷା ହଥର ଗମେନା କିମ୍ବାର ବଳେ ହେବ ନାହିଁ ।

ସହିତ ଯେଥିରେ କରିବାକୁ ଲମ୍ବା ଲମ୍ବା ।

କରୁଥିବା ହିଣ୍ଡା ଜୀବରୁ ହାତବୋଟ ଏବଂ ଦେବାନ୍-
ଅବାଲିମ୍ବରେ ଆଶାସି ଦୋଷକାରୀଙ୍କ ଚାରୀ ପିଲା ।

ପରମାସିତା ୨୨ ଧରିଲେ ଦନ୍ତକଟା ବାହୁନିର୍ଦ୍ଦେ
ସତକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଣ୍ଠର ବର୍ତ୍ତରେ ଅକ୍ଷୀୟ ଗୋ ୨୦ ଟି
ଛଟା ପର ଏବଂ ଗୋ ୪ ଟି ଧରିଲେ ପର ରମ୍ଭିର୍ଦ୍ଦ
ହୋଇଗଲା । ଯଥିର୍ଥ ୩ ୧୫୦୦ ଦାର ସଙ୍ଗି କଟ ହୋଇ
ଥିବାର ବର୍ତ୍ତ ହୃଦୟ ଉନ୍ନତେବେ ଅଶ୍ଵରୀଧରୀବାର କୋ-
ଶିଖ ଦ୍ରୋବ ନିଃଶ୍ଵର ହୋଇ ଥାଏ । କେବଳ କେବଳ
ସୁନ୍ଦରାବତ ପଣୀ ଓ ଭଗନ ଜାଗର ଅନ୍ତର୍ଗାରେ ଚାରୀଦର
ମେଲାଯାଇ ।

ମନ୍ଦିରକଣ୍ଠରେ ଅଶାମ ବଜାର ରେଳିହାଟର ମସିର
ଶତ ହୋଇଥିଲା ମୁକ୍ତ ରେଳିଲାଇଛି ପ୍ରାୟ ମାୟ ପ୍ରାୟର
ବାଟ କହି ଦିହାର ଯାଇଥିବା । ୧୨, ଶାନ୍ତରେ ୧୫ ଟଙ୍କା
ମାଟେ ଧରି ଯାଇଥିଲୁ ଏହି ଧରଣ୍ୟାକରେ ରେଳିମାର ଗୁପ୍ତ
ପ୍ରତି ଧର ଯାଇଥିବା ।

ଅସେମାଟି ଅହାତ୍ର ହସର ବର୍ଷଠ ଅଧିଷ୍ଠତ ହେଲୁ ।
ଯେ କଳିଗତା ହାନିଦୋଷର ଜଣେ କଣ୍ଠର ଠକଳ କାରୁ
ଦୂରୀମୋହର ପାପ ପଥ ସ୍ଵର୍ଗ ଉଦ୍‌ବାର ନାନାବ ଦେହ
ପରିଦ୍ୟାର କଲେ । ପ୍ରାୟ ପେଡ଼ନାର୍ତ୍ତ ହେଉ ପକୁଦଗତ
ଚାଲିବି ଶାଢ଼ାରେ ପାଢ଼ିବି ଥିଲେ । କୌଣସି ଜଗାମୁରେ
ଅସେବନ ହେଲା ନାହିଁ । ଗାହାମର କଷୟ ବ କଷ୍ଟ ଏ
ଦେହଦ୍ୱାର । ଯେ ଯେମନ୍ତ ନିରାଶ ଜଳଇ ଦେମନ୍ତ
ଖରିକ ଏହି ହାତା ସବେ ହାତୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଲାଇ
ପାହାଇବ କିମ୍ବାରି ପାଇ ।

ଅତ୍ୟଥ ବନ୍ଦଧାରୀ ପୁଣ୍ୟକାର କରେ ଅଧ୍ୟାପକ ମନୋ
ହାସ ଓ କର ବନ୍ଦଧାରୀ କି ଏକ ୧୯୯୫ ମାଲା ନବନୂତ୍ର ମାସ
ତା ୧୯୯୫ ମୁଖ୍ୟ ଶତାବ୍ଦୀ ମିଳିଟି ଠାରେ ପୁଣ୍ୟକାର ଅଧ୍ୟାପକ
ହେବା ଦେଇବେଶ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପଦ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ

ସହା ପାଠେବିମାନଙ୍କର ଦୂରା ମୋବାଇଲ୍ ପତ୍ର ମାତ୍ର
କା ୩୦ ଶିଖିଲେ ଶୁଣାଯିଛୋଇ କି , ଏ ପାଞ୍ଚ ଛାଇଟି
ହେଲାପରେ ପଢ଼ିବ କାହିଁ ପା ୫୮ ପରେ ମୁଲବଳ
ଦେଇଥିଲେ । ପାଞ୍ଚିକି କିମ୍ବା ପରିଚାଳକ ବି ନା ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ-
ମାତ୍ର ପଢ଼ି ଦେଇଲୁ ବେ ହାତବୋର୍ଡରେ ପରିଚାଳକ କାନ୍ଦୁ
ଦେଇ । କେବେ କାହିଁ ହାତବୋର୍ଡରେ ଦେଇ :

ଦେଖାଯାଇ ଥାଏ କମାଟ ତା ଶ୍ରୀ ପରିବର୍ତ୍ତନୀଙ୍କ ଗୋ ୧୦୦ ଟ ମାଲପରି ଉପରୁତେ ହେଉ ଯାଏଥିବାର
ସମ୍ମାନ ମିଳଇ । ଏବୁ କି ୧୦୦ ଟ ପରି ବୃଦ୍ଧିଷ୍ଠାନ
ହୋଇ ଥିବାର କମାଟ ହେବ ।

ବିରଦ୍ଧା ଫଳିଲକ୍ଷ ଦଢ଼ ବାଗନଠାରେ ମହିମା
ତା ଏ ବିରଦ୍ଧି ବିଶ୍ଵାସ ବାହୁ ଉପରିବର ପେଣ୍ଡିଯାନ
ଅବାଦ ଏଥାବା ନିଜିହା ବୁଦ୍ଧିମା ଘଟ ମଧ୍ୟରେ ନିହାଜ
ଦେଖିଲେ ଥିଲେ । ମହିମାର ଅର୍ଥ ବିଶ୍ଵାସ ଏବଂ ପ୍ରତିବାପି-
ମାରେ ଯେତେ କେବଳ କରେ ବୁଦ୍ଧା ନିଜ୍ଞାନ ପାଇବା
ବାହୁ ଏ ପୁରୁଷ ଉତ୍ସାହର ଦେଖିବାପରେ ଏହି ଏହି ମଧ୍ୟ
ଦେଖିଲେ ।

ମନ୍ତ୍ରମଳର ଗଠିଯାଇ ତା ୧୭ ଜୀବ ସଂକଳନ ଜାଗପ୍ରସମ୍ପଦେ
ହେଉଥିବାକି ନାହିଁ ନାହିଁ ଅଛିତୋ ଏହାକୁ ଆପଣଙ୍କ ଶ୍ଵରକିନ୍ତର
ପଞ୍ଚମମାତ୍ର ଶ୍ଵରକିନ୍ତର ବନ୍ଦୁଦ୍ୱାରା ବାଲକର ଅତିରି ମାନ୍ଦ୍ର
ହେବ କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର !

ବନ୍ଦହାର ୧୯୮ ଶତାବ୍ଦୀ ପଞ୍ଚାକ ବିଷୟବାଦୀରେ
ଭାଗୀତ ବିଜୟ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଲୋକମାଳ ଘର୍ଷଣବା ହେଉ
ଏ କର୍ତ୍ତା କରେଥିବ ବିଜୟକା ଦୋଷାର୍ଥୀ । ଏଥର ଦେବତା
କୁ ୧୦୦ ଶ ଅଶ୍ଵ ପ୍ରାଦୃଷ୍ୟ ଜାହିଁରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
ପାଦକର ନୟମ ହୋଇଥିଲା । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧେ କୁ ୧୦୦
ଶେ, ଏ, ଏବଂ କୁ ୧୦୩ ଶ କବି ଜୟାଧ୍ୟ ପ୍ରାସାଦ ତେବେ ।

କରୀବ କାହିଁମେ କରଇ ଅନ୍ଧାର ଦିଶାରେ ମୁଣ୍ଡା
ପାଦ ଦିନମାନେ ଏପରିଷର ତୋରସି କରିପଥର ହୁଏ,
ଦେଖ କର କାହାକୁ କରୀବ ଦାନ କରୀ ଦିଲା

ହେଉଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ କିମ୍ବା ଲହଗାର ମତ ବହୁ ଦୂରୀଟି ।

ଶ୍ରୀମତେ ଦୁର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ସତ୍ତ୍ଵ ଦୂର୍ବ୍ୟର
ସୁନ୍ଦରତତ୍ତ୍ଵ ଶ୍ରୀମତେ ପରି କୃତ୍ତବ୍ୟାକରଣ ସମ୍ମାଦ
ମେଲର ଉତ୍ସବ ।

କୁର୍ଦ୍ଦସ୍ତାନ ପୁଣ ହାତାଟ ଗାନ୍ଧିର ଘୋଷ ଅର୍ଥ-
ନବନନ୍ଦ ତାରେ ଅମ୍ବାହାର ହୋଇଥିବାର ସମ୍ଭାବ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ । ବ୍ୟାତ ଦୂର ବେଳକଣ ଶାତବାହିର ବିଶ୍ଵାସାମାନ୍ୟେ
ମୃଦୁ ଲାହୁଳ ଜିନ୍ତା ବନ୍ଦରତାଳୀ ଯାଇଥିର ମାତ୍ର ତାହା
ବିଲ୍ଲୁବୁଦ୍ଧିକ ଅଧିକାର କରିବା କୁର୍ଦ୍ଦସ୍ତାନ ଏହାନୁଭୂତି । ତାହା
ଏବେଳେ କରିବୁ ଅପରି କର ବାହା । ଅଛ କିମ୍ବ ଦୂରମର୍ମ
ଏବେଳେ ଗାନ୍ଧି ।

କେନ୍ଦ୍ରୀଆ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ବର୍ତ୍ତରେଣାର ଓ ଶୋମହାର ମେଘୁଶୁଗାର ଧୟ ଦେଖ
ପଦକଳ ସହିତ ଅନ୍ଧକରନ ହେଲୁଗାର ହେଲିଥିଲା । ଏ ଯକ୍ଷି
ହାର୍ଦୀ ଅମ୍ବ କରିଲାଗଛି ବିଶେଷ କଷ ଦେଇଲା ।

ମତ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ମନ୍ତ୍ରରେ ମହାଶୟ ବଠାଇଲେ
ପଢ଼ିବ ଏହି । ଧାରାମୀତା ଏ ସଂବାଦରେ ବେ ବଠାଇଲେ
ବଳେନ୍ଦୁ ଦେଇଛନ୍ତି । ବାହୁଦିନ ବଠାଇଲେ ପନ୍ଥିରେ ଉଚ୍ଚବାର
ଦୟା କର ।

ଲକ୍ଷ ପ୍ରତିଦିନ ହେଠାଳକାଶୀ ପ୍ରାୟ କି ୫୦୧୯୦ ଟଙ୍କା
ଦେବି ଦେବା । ୨୦୧୫ ମା ଦେବାରୁ ଏବେ କମଳ ପାଦ
ଅନ୍ତରୁ କାଶ କମିଛ ଥିଲେ । ସେମାନେ ଅନେକ ଗୁଣର
ଲାଭାବଦ ଦେଖାର୍ଥୀ ଆଣିଥିଲେ ।

ପତ୍ର ପ୍ରେସର୍ସ ପତ୍ର ।

ସମୟବୀନ ଆନ—ବାହୁ ଗୋପାଳକବନ୍ଦି
ଦାସ ଏମ ଏ, ତୁଲବର୍ଣ୍ଣ ଦେଇ ଜୟକାର୍ଯ୍ୟର
ମହାନ୍ତି ନାମକଗୋଟିଏ ଗର୍ବକ ପିଲକୁ ସାଧାରଣ
ଦେଇ ମାହସିଦ୍ଧୁର ସ୍ଥଳରେ ପଡ଼ାଇଥିଲେ । ଏବଂ
ସେ ପିଲ ଶର୍ଦ୍ଦର୍ଭ ପଞ୍ଚଶାରେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ହୋଇ
ପାରଦର୍ଶିତା ଅନୁଷ୍ଠାନରେ କଟକ ହିଲ୍ଲରେ ଚନ୍ଦ୍ର
ଶ୍ଵର ଲଭିନ୍ଦରୁ ବାହୁକର ଦାନ ସପଳ ଦେବାର
କୈଶିଆରି ।

ଏ ସକଳଙ୍କ ନିଶ୍ଚ—ଆପଣ ସେ ପୁଣ୍ୟ
ଦେଖିଅଛନ୍ତି କି କରିବାକୁ ପୁଣ୍ୟମାଳାକର
ଦୂରର ମହାମହୋତ୍ସାହୀ ଦେବେ ସେ ପ୍ରକଳ୍ପ
ଆପଣଙ୍କର ଏହି ପୁଣ୍ୟ କରିବାର ପୁଣ୍ୟମାଳା
ଦେଖି ଲାଗୁ । ଏବୁ ଆପଣ ଯାହା ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି କି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଦୋଷ ଥିଲେ ମୁଁ କିମ୍ବା
ବିଜ୍ଞାନେ ସମେଧକ କରନେବେ ଏହି
ସେହେ ମହାମହୋତ୍ସାହୀଙ୍କର ମର ଦୂର ତେବେ
ହାହାର ନିଃମାତ୍ର ମହାମହୋତ୍ସାହୀଙ୍କର ଆପଣ

ଅବସ୍ଥାକ କାହିଁ । ମୁଁ ଜିବନରେ ମାନେ ଦେବତା
ଶ୍ରାମ୍ୟ ନାୟକଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତାଭୟ ଧରାଇ ସାଧନ
ପାଇଲେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବାହ ବିହିତ ହେ ।
ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ସହାଯେ ଦିବାହ ରାତ୍ର
ବୃତ୍ତାଦିର ବିସ୍ତାରର ବ୍ୟକ୍ଷମାଧୃତ ବଡ଼ ପାଞ୍ଜିର
ପ୍ରଯୋଜନ ଏବଂ ଯେବେ ଭାଙ୍ଗିଲେ ହେ ସବୁ
ବିଷୟରେ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ଷମା ଥାଏ କେବେ
ସେ ପାଞ୍ଜି ମର୍ମ ହାତର କାରଙ୍ଗ ବିଳା ଅଳ୍ପ କ
ବୋଲାଯିବ ।

ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଶୟ ଜୋକୁଥା -ଦୂରମାସ
ହେଲୁ ଡାକୁର ମନ୍ଦିରର ସାନାଙ୍କ ଲଟକ ବାନ୍ଧି
ଦଳାର ଦୋକାନରୁ ବଜ୍ରଅକାରର ଏକ ବିଦି
ଦୂରସ୍ଵନ୍ଦସ ତେଲ କଣି ଭାବା କ୍ୟବକାରହିଲୁ
ପଞ୍ଚଶିର ପରିଚାର ପାରଗାର କେତିଆକାର

५००० पर्यं

ପଦ୍ଧତିରେ ମନୋମଳ ଲିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେମାରେ
ଦୀର୍ଘ ଗୋଟିଏ ।

ମାନ୍ୟବର ଶୀଳ ଶ୍ରୀପ୍ରତ୍ଯେକ ଭିଲଙ୍ଗପଦକା ସମ୍ମାନକାରୀ
ପଦବୋକରି ପରିଚୟ

ପରିଚୟ

ନୂତନ ଶିଖିତ କେତେବେଳୀରୁ ଅପରାଧ ସ୍ଥାନ
କୋଟି ପଢ଼ିବାରେ କହିବାକୁ ଶ୍ରାନ୍ତ ଦାନ କରି
କଲେଗ୍ଯାତ ପ୍ରସରିବା ହେବେ ।

ଦେବପାତାର ଶ୍ରୀମାନ୍ କାବାଲଗୁଡ଼ିକ
କଥମୁକ୍ତ ସାରବର ମଙ୍ଗଳକ ମହାପାତ୍ର
କଇଛତ ବିଷକ୍ତ ପତୋପାଳକେ ଶୁଣ ଉପରେ
ବନ୍ଧ ଥିବା ପ୍ରସ୍ତର ଅପଣା ସଜଧାରୀ ଦତ୍ତମୁଖ
ଦୂର୍ଗଲୁ ଦରନମାତା କରିଥିଲେ । ଯାବାରଙ୍ଗ
ସଜା ମହୋଦୟକ ବିଦ୍ୟୁତ୍ପେତ ଓ ଭୂବାରତ
ଆଦି ସହୃଦୟମାନ ସନ୍ଦର୍ଭରେ କଲୁହାପୀ-
ଦାନେ ଯୁଗେବାଟୁ ଅନନ୍ତର ବୋଲାଖାଲୁଛି ।
ବିଜ୍ଞାବ ପ୍ରଧାନ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗ ଏ ଦିନ
କିମ୍ବାଗତ ମୃତ୍ୟୁମରେ ଏକଗୋଟି ମଧ୍ୟମରେଣେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଠ୍ୟକ୍ଷର ପାଠ୍ୟକ୍ଷର ପାଠ୍ୟକ୍ଷର

ତା ପିଦାଳିସୁ ଅଛି, ବଜା ମହୋଦୟ କହି ପ୍ରକାଶ
କଥେର ଦୂର୍ବ୍ଲି ବନ୍ଧିତବାର ହେଲାଯାଏ । ଏଥି-
ପୁଣେ ଗୀତାବକାଶରେ ବିଜେ କରୁଥିବା ସମୟେ
ଓ ବିଜ୍ଞାର ସୁଲମାନ କଜ ଥିଲ, ତଥାପି ଏକବଳ
ସୁଲ ମୁହଁରୁ ବିରାଜମାନ କର ଗଢାଇ ଅପରି-
ଖାଇ ଅବଶ୍ୱା ଦର୍ଶକରେ ଦପ୍ତର ପ୍ରକାଶମାନି
ବିଶ୍ୱାସାକ ଓ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ସାବଧାନ କରିଲ-
ଦେଇପର ଶୁଭମାନଙ୍କ ହୋଇ ନିମନ୍ତେ ଓ ୫୯୯
ବା ଦେଇ ଶିକ୍ଷକ ଓ ଶୁଭମାନଙ୍କ ଦସ୍ତାହିତ କର-
ଇଲୁହିଲେ । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅବକାଶରେ ଏବତଳ
ଭାବୁ ସମୟଶ୍ରେଣୀ ବିଦ୍ୟାଲୟ ଘରଦର୍ଶକ କର
ଶୁଭମାନଙ୍କ ଉତ୍ସବରେ ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ କରୁଥି-
ଗାରୁ ଶୈଳବିମାନଙ୍କ, ପ୍ରକାଶ କର ଶୁଭମାନଙ୍କ
ଓ ୩୯ ବା ପୁରସ୍କାର ସ୍ଵରୂପ ଦେଇଗଲେ ଓ
ସୁଲରେ ଉତ୍ସବରେ ବ୍ୟାପ୍କମ ଶିକ୍ଷାର ଅଭାବ ଥିବା
ଓ ସମୟେଁ ଶୁଭମାନେ କେବଳ ତୁଳନାମକ
ଖେଳ କରୁଥିବାର ଶୁଣିବେମାକଙ୍କ ଖେଳ ଦେଖି
କ୍ରିକେଟ ପ୍ରଦରି ଖେଳର ସମଗ୍ରୀମାନ କଥିବା
କାହିଁ ଦ୍ୱାରା ପରାପର କରୁଥିଲେ । ଗର୍ବର ଦିନ
ଶୁଭମାନଙ୍କ ଅଧିକାନବର ନିବଟକୁ ତାଳମେ-
ର ବାଳବିମାନଙ୍କ ସହି ଜିଜେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ
ସହଚରି ମାନେଇର ବାହୁ ଶା ମଦକମୋଡ଼ନ-
ପ୍ରକାଶ୍ୟବ୍ଦ ସମ୍ବଲପନାହାରରେ କିମେଟ ଖେଳ
କରି ବାଳବିମାନଙ୍କ ଅଧିକାନ ଥିବା କିମେଟ
ଖେଳର ସମସ୍ତ ସମଗ୍ରୀ ଦେଇଯାଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଏବଂ ଗୋ କ ଓ ଗଣ୍ଠକ ଶତରଜ ଅଭାରର
ବନୋଦସ୍ତ ମଧ୍ୟ କରିଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଏପରି
ଏଠାରେ ସୁଲ ସମୟରେ ଏବଲର ସମସ୍ତ ଉତ୍ସବ
ମେସରମାନଙ୍କ ସହିତରେ ବିଶେଷ ଆସ୍ୟପତ୍ର
ଦେଖାଇ ସଂଦା ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ଥିମେଦି
ପ୍ରମୋଦରେ ବାଲବିଧାର କରସ୍ଥିରେ, ଗଡ଼ିଜା-
ଇର କବିତାକୁଳାଜାନକ ପରି ଅଧିକାରୁ ଦେ-
ବତା ଜ୍ଞାନ କଥି ରଖି ଲୁହିଲେହମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ଗ୍ରାହକରେ ମନଭାବ ସେମାନଙ୍କ ସହି ହୋଇ
ପରିବି କରିବାହାର ବିଶେଷ ସହିଦତାର ପରି-
ପରି ଦେଖାଇଥିବନ୍ତି । ନାମାଲୟ ସାହୁ କର୍ତ୍ତା-
ମାନ ଓ ୩୯ ସି ହୋଇଥାରୁ ଏଥିନଥରେ ତାଙ୍କ
ବନୋଦସ୍ତ ପ୍ରକାଶମାନଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ସେଇର ବ୍ୟାପକ
ପ୍ରକାଶ କରିଥିବନ୍ତି, ତାହା ଅଧିକର ଗ୍ରୂପପରିମଳୀ ।
ଏଠାର କଟକରୁ କିମେ କରିବା ସମୟେ ଏନ-
ଦିନ ନାତର ଅସାବଧାନଗାରେ ତାଙ୍କର ଅଭ୍ୟନ୍ତ
ବେହିରେ ଶଙ୍କାଲଥିବା ଏକଗୋଡ଼ା ନୂହନ କରି-

କରି ଅଳମରାର ବନ୍ଦାଟ ଓ ଦର୍ଶଣ କାହାର ଲୁଣ
କଞ୍ଚକର ପକାଇଥିଲ । ତାହା ଦେଖି ଶୁଣ କରି-
ଗୁରୁମାନେ ତାକୁ ଧରିଥିଲି ଦେବା ସବାଟେ
ଅଟକାଇ ଥିବାର ଶୁଣିପାର ସେ ନିଜେ ମାନେ-
ଜୀବନାର୍ଥୁକୁ ତଥାର କହୁରେ “ବେଦଙ୍କଳାର
ଅଥ୍ୱ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଜୀବେ ନାହିଁ ଆସାବଧାନଗରେ
ଏହର କରିପକାଇଲା ବଣକରୁବା ଆପଣ ତାକୁ
ଏଥର ମୁଣ୍ଡ କରିଥାନ୍ତୁ” । ଏହା ଶୁଣି ଅମ୍ବା-
ମତକର ପ୍ରଶଂସିତ ମାନେଜ୍ବନାର ଅଭ୍ୟନ୍ତ
ଅଳକିତ ହୋଇ ତାକୁ ବର୍ଷଶାର ମୁଣ୍ଡିଦେଖା-
ଇ ଥାଦେଶ କରିଥିଲେ । ଅଛ ମଧ୍ୟ ଜିଲ୍ଲାର
ସରକାରର ଅଧି ମେହମାନେ ସଂଗ୍ରହ କରି-
ରାକୁ ଅଧେଲେ ସେମାନଙ୍କ ବର୍ଷଶାର ସାଥୀରୁ
ଦେଇ ନାନାଦି ଟିକ୍ଟୁଲାପରେ ସେମାନଙ୍କ ଅବା-
ପ୍ରାଦୂର ତଥା ନେଇ ବିଶେଷ ଆପଣିର କରନ୍ତି
ଅଛନ୍ତି । ଏହିଥର ପ୍ରଶଂସନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁ
ଆମେମାନେ ଦ୍ୱାକ୍ଷ ଫାନ୍ଦକ ବାହୁ ଝାଣାମସନ୍ଦର
ନନ୍ଦକୁ ଆକୁରିକ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥାନ୍ତୁ । ଶୁଣି-
କରି ଦୁଃଖିତ ହେଲୁ ସେ ଦାରୁ ମହୋଦୟ
ଦ୍ୱାରା ଅଶାରେ ପ୍ରାକ୍ତନ ମୋତଥିଲା
ପରିଚାରେ ଶ୍ରୀରାଜଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନ ଯେ ଅମ୍ବ-
ମନଙ୍କର ମାନନ୍ଦ ଜୀମାନ୍ ଜୀନାକଲିଙ୍ଗ ଗଲା
ମହୋଦୟଙ୍କ ପାର୍ବତୀଙ୍କ କରି ଏହିପରି ଧର୍ମବ୍ରକ୍ଷ-
ପ୍ରଥାନ କରିଲା ।

ମଲ୍ଲିପୁଣି ।	
ବାରୁ କରନ୍ତୁ ହେଠାଟା	ସାଥେଳା
ସମୟର ଦେଖାଇ	କରାର
ବାରୁ କରନ୍ତୁ କୋଷ	କି
କେଇଲାମାତ୍ର ହେଠାଟା	କି

ବିଜ୍ଞାପନ

ପଥ୍ୟାପଥ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି (ବେଦ୍ୟଶାସ୍ତ୍ର) ଏହା
ପାଠ କଲେ କେହିଁ । ସେଗରେ ସେବାର
କରୁ ପଥ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ଉତ୍ସବାଳୁ ହେବ ତାହା
ବହଳରେ ହୃଦୟମନ୍ତ୍ରରେ ପାଇବ ।

କଟକ ପୁଣିକଥାନାଙ୍କ ସହାଯୀରେ ବିଜ୍ଞାନ
ଛେତ୍ରକାରୀ ।

ମୁଖ୍ୟ ୫୯ ଟ ୧।
ମୋହନ୍ତିର ସାର୍ଟ ଜାକପାଇୟାନ ଟ ୧୨
ଲାଭାଳ୍ୟ } ଶ ଧରାଇଥିବା
ଦବ୍ବସାନ ।

ବିଜ୍ଞାନ

ଅଭିନନ୍ଦକଣ୍ଠ ଟିଏୱୁ କାର୍ତ୍ତିକାଶ ଲିଖେଇ ।

ଅଧ୍ୟନା ଏଇଦୁ ଗାଣଗୟର କିମ୍ବା ଅନୁରତ
ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରମାଣାବଳୀର ମହାମାନବିଦର ଶ୍ରାଵି ଶ୍ରମକୁ
ଶଙ୍ଖ ଗଙ୍ଗାଧରଶେଖର ଦେଖେ ଠାକୁର ମହୋଦୟ
ବାଜ ଲାଲବା ଦୃଷ୍ଟ୍ୟାଭାବେ ଦୂର୍ଦୀନ ହୃଦୟ ପତଳ
ଦେଖେ ପ୍ରକାଶକୁ ଜ୍ଞାନାର୍ଥୀଙ୍କରେ ମନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇ
ଆଦ୍ୟଭାବେ ପରମ ସହଜା ପ୍ରାୟ ହେଉ ଦୃଷ୍ଟିର
ଠାକୁର ମହୋଦୟ ଏତକୁମାନବିଲେଖକେ
ବଦାଳଧିତରେ ପ୍ରକାଶକ ଜୀବନ ପ୍ରେସଣ୍ଟ-
ରେ ଏ କାଥିବାରଦୂର୍ବ୍ୟ ଉନ୍ନେଶବ ସତ୍ତବରେ
ଏକ ଅନେକଟି ସମ୍ମାଧନ କର ଦେଇଥିବାରୁ ଚନ୍ଦ୍ରାସ
ଅନେକାନେକ ପ୍ରାଣିକର ଜୀବନ ଭର୍ତ୍ତା କୋର
ମଧ୍ୟ ପାଇଁ ଦୂର୍ବଲପ୍ରାତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖାଯାଇ ଏ
ଭିଜିବାର ଚଳିଛ ସମୟାବ୍ଧୀ ପ୍ରଥମ ବ୍ୟୁଧ ସଜ୍ଜ
ପ୍ରକାଶକିଳୁ ମାତ୍ର ଦେଇ ପାଇମାନକ ସୁଧାର୍ଥ
ଏତକୁମିଳ ଦେବାଳୟାଦିରେ ଅନେକାନେକ
ଅର୍ଥ ବ୍ୟୁଦେଇ ଜଳପ୍ରାୟ ହୋମାଦି ଝୋଜନ
ଦିତିକର ମଧ୍ୟ ଠାକୁର ମହୋଦୟ ସହଗ୍ରାହ
ମାନବରୁ ପ୍ରକାଶକିଳୁ ସାଜ ବିପକ୍ଷାର୍ଥ କିନ୍ତୁ
ଧ୍ୟାନଧାର ସାହସର ଦେଇ ପ୍ରକାଶକି ସୁଜାନୋ-
ଲିଙ୍ଗ ଚେତ୍ତା କରିଥିବାରୁ ବହୁରେ ସମ୍ମଦ୍ଦିଲେଖ
ଅଳ୍ପ ସମ୍ମାନ ହୋଇ ଏତରୁ କର୍ମ ବିଷୟ
ଠାକୁର ମହୋଦୟକୁ ଧଳ୍ୟବାଦ ଦେବାର ସ୍ଵର୍ଗ
ଦେବ ଅଟେ ଏହି ଅଗାମୀ ଦରବାର ଶ୍ରାବିତ
ହେବାରୁ ଭାବୁ ହେବାରୁ କରି କରି ମାତ୍ର ସ
ଭିଜିବାର ଅନେକଟି କାମ ଦେବାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ହୋଇଥାଏ ! ଏହା

ଶ୍ରୀ କୃପାଂକୁ ପଢ଼ିଲାଯାଇ
 ଦେବମାନୁର
 ମୋକାମ କାଥିବସିଲା ।
 ସଜୁଗୁରେହତ ଶାଳକୁ ଦାସ
 ବୈଦ୍ୟନାଥପତ୍ର ।
 ଶ୍ରୀ କର୍ମନାଥ ପତ୍ର
 ପ୍ରତିକ୍ରି ମର୍ଦ୍ଦିନୀ
 । ସା । କମଳକାଳୀ ।

ସଙ୍ଗେତସାର

ପୁରସ୍ତୁତି ।
ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଏମ୍ବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଚକ୍ର ହାତିଲାଗଲ ଦ୍ୱାରା
କେବେ ଅଧ୍ୟନବ କାହି କାହି ମୁଖ୍ୟଙ୍କର ବସ୍ତିର

1945

ସାହୁତିକ ସମାଚପରିକ୍ଷା ।

३० जून

ବିଜ୍ଞାନ

ପତ୍ର ପାଇଁ କାହାର ମହିଳା
ଏବଂ

କିଛିଲ୍ ସନ୍ ଏକୋମେଟ୍ରୋ ପିଲାବ

କେନ ପଞ୍ଚକ

କରିବାକୁ ପିଲାଖା-ଜାହାନ ସମ୍ବାଦପୁରେ ଅନ୍ଧା-
ରାତର୍ଦିନରୁ ଗ୍ରାମ ହୋଇ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପୂଜ୍ୟକେ
କଳ୍ପନା ହେଉଥାଏ ।

କବୁପାଣି ଟ । ତାଳମାସ୍ତୁଲ ଟ ।

ପ୍ରକଟିତ ହେଲାମାନଙ୍କ ଅଧିକପରିମାଣ

ମୋହନ୍ତିଲାର କୁଟୁମ୍ବାଙ୍ଗ ।
କମ୍ପିଶଳ ଦେବାର ବନ୍ଧୋବସ୍ଥ ହୋଇଅଛି ।

ପ୍ରାଦୁଳମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନ କରି ଦେଉଥିଲୁ ଯେ

ବେଳାକେ ଅନ୍ୟ ସମ୍ବଲପୁର ଅଧିକାରୀ
ହେଲେ ଏ ତଥା ବିପରିଚାରିତାରେ

କୁଳପନରେ ନ ଖୁଲ୍ଲ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟକିମ୍ବା
ବଳେ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ।

୧୯୫୬୯୭ } ଶ୍ରୀ ଗୋପନୀୟ କାନ୍ତି
ସମ୍ମାଦକ

ମୟାପଦେଶାନ୍ତର୍ଗତ ସ୍ଵପ୍ନବାରେ ସେହିକେ
ଶର ପ୍ରଧାନ ଦେଖନାର ଲାହାଦୂର ଅଳ୍ପଦିନକେ
ଏକ ଚାକର ଦରବାର କରିବେ ଏବଂ ହେ
ପ୍ରଦେଶର ସକଳ ବିଜା କରିବାର ଏବଂ
ଦେଶୀୟ ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଉତ୍ସଲୋକମାନେ
ଉଠିବ ଅମରିତ ହେବ ।

ଶ୍ରୀ କବିହମ୍ବାଦରେ ପାଠ କଲୁଁ କ
ବାଳେଙ୍କର ସଦର ଘୋଷଣିସନ୍ତୁ ଟ ଏଣ୍ଟିକାର
ନୋଟ ଖେଳୁ ଯାଇଥିଲୁ ବିପରି ଖେଳୁ ହେଲା
ତଣା ଯାଇ କାହିଁ ଏହି ପୁନାବ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ
ଯଥୁତ୍ର ଦେଇ ବର୍ଣ୍ଣନାଟ୍ର ଚାଲଇ ଅଥବା ପେଶେ
ଯାଇବ ବିଜ୍ଞ ସନାତ ଉତ୍ସବ ଲାଭାନ୍ତି
କହୁବ ଦୁଃଖ ଘୋଷଣିସନ୍ତୁ କେବିଷ୍ଟର ଧରା
ତତ୍ତ୍ଵ ଟଙ୍କା ମହିଳ କାଳୁ ଅଭ୍ୟାସିତି ପାଇଅଛନ୍ତି

ବୁଲ୍ଲାବଜନରେ ଏ କର୍ଷମା ୫୫୦୪୮୩୮୮ ଟଙ୍କା
ଭୂତରେ ଧାନପଥଳ ହୋଇଥିଲୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଗଚ୍ଛ
ବର୍ଣ୍ଣଠାରୁ ମା ୮୯୯୦୦୦ ଟଙ୍କା ଅଧିକା ଅଟେ ।
ସଥିକେ ପଦଳ ଉତ୍ତମ ହେବାକୁ ଅନୁମାନ
ଦ୍ରଥର ଅନ୍ତରେ ୮୫୦୧୦୦ ଟଙ୍କା ସମ୍ମ
ଭୁଲ୍ଲାରୁ ପଦେଶକୁ ରଘବାଳୁ ହୋଇଥାଏ-
ରାହି । ଏଥାରୁ ଏ କର୍ଷ ଜାଗାନରେ ଧାନପଥଳ
ଶକ୍ତି ହୋଇଥିବାକୁ ପ୍ରଭାସ ବିପ୍ରର ଭୁଲ୍ଲା
ସେଠାକୁ ରଘବାଳୁ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧକା କେବେ
ଅଧିକ ପ୍ରସା ଦେବାର ଆଶା ନାହିଁ ।

ମହାମତୀ ସେବିକା ଅଗାମ ଓ ଦ୍ୱାସଧାରା
ଜୀମନ୍ତେ ପ୍ରତିଥବ ନିର୍ଭବିଷୟାଳିଟିରେ ପୃଥିକ
ଦୟମନ ପୂର୍ବତ ଉଚିକର ମହାର୍ମିମେନ୍ଦ୍ରା ଆଦେଶ
ପ୍ରତିବାର ଯାକଷୁରର ନିର୍ଭଲିଷ୍ଟ୍ୟାଲିଟି ଯାକଷ-

ଭର ଦୁର୍ଦର୍ଶନ କିମ୍ବାକ୍ତ ସନ ୧-୫୭ ସାଲରେ
ଯେଉଁ ପୁହ ଶିରୀଶ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ
ହେଲାକୁ ନିଜମ ହୋଇଥିଲୁ ଖରଦ ବାଗଠାକୁ
ଭାବା କିଛିକାଳ ନିମ୍ନେ ଉଡ଼ା କେବାର
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିଲାଥିଲୁ ଏବି ପ୍ରକାଶ ସେବାନ
ରହିବା କିମ୍ବାକ୍ତ ଅତି ଗୋଟିଏ କରି ଆକାଶରେ
ମାତ୍ରେ ଶିରୀଶ କରିବା କାରଣ ସର୍ବଜ୍ଞମମାନ
ଆୟୋଜନ କରି ରଖିଥିଲାନ୍ତି ଏହି କହିବ
ପ୍ରାନ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଅସଙ୍ଗୁ ଗୁରୁବାର ଘୃତ ଏ ଯେ ଖା
ସମୟରେ ଜୀବନର ମହାମନ୍ୟ ଗବହୀର
ଜ୍ଞାନରଲ ବାହାଦୁର ଚିନ୍ମତିତାର ଲୁଟ କବ-
ନରେ ଉପାୟ ବିବରଣ ନିମନ୍ତ୍ତ୍ର ଏକ-
ବୃଦ୍ଧ ଦରବାର କରିବେ । ସେହି ମନେ
ଗତ ଯୁଦ୍ଧର ସମୟରେ ଭାରତନିଷତ୍ତର ଉପାୟ
ପାଇଥାଇଲା ଏବଂ ଜବବର୍ଷ ଉପଳବ୍ୟରେ ଅବ୍ୟ
ପାଇବେ—ସେମାନଙ୍କ ସରଦ ପ୍ରକାଳ ଏହି ବଳ
ଦାରର ପ୍ରଧାନ ଭୂଦେଶ । ତାହେତୁ ସମାଜର
ସହି ଏ ଦରବାର ହେଲ ଏବଂ ଭାରତର
ନାନା ପ୍ରଦେଶର ମହାଶ୍ରାନ୍ତ ସରବାରମାନଙ୍କର
ସମାଜମ ହେଉ ଏହାର ଶୋଭା ଅଭିନ୍ନ ମନୋ-
ଦର ହେବ । ଆଜିର ନନ୍ଦନ ଉପାୟ ଉପେକ୍ଷ
ସମ୍ମୁଦ୍ର ସମ୍ମାନ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁ ବିବହରୁ ଏ ଦରବାରର
ଆସନ୍ତ୍ରରେ ମେହିମା

ନବବର୍ଷର ପ୍ରଥମଦିନରେ ମହାମାନୀ ଜବ-
ଶୁଣି ଲେଖିବଳ ବାହାରୁକର ଅବେଶ କମେ
ଯେ ସମସ୍ତ ବିଗଧ ବନ୍ଦରଙ୍ଗର ଶାଲିକା ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ବଳେଟରେ କାହାରିଥାହି ତହିଁ କୁ ମୂଳଭବ
ବିଷୟମାନ ଉଚ୍ଛବ ଦେଇ ଯଥା:—

ପୁଷ୍ପକିନୀ ଧାରାଲୁଦର ସଜା ଶା ମୋରଚନ୍ଦ୍ର
ମାନସେବ ଦରଳନଳ ମର୍ଦ୍ଦସତ ଦୁମ୍ଭବର ସମ୍ମୁ
ଏବ କଟକ କିନ୍ତୁ ଦରଗଣର ସଜା ଶା ବୈଦ୍ୟ-
ନାଥ ପଣ୍ଡିତ ନିଜ ମର୍ଦ୍ଦାଦା ସମୁଧ ସଜା ବାହା-
ତ୍ରୀ ପତ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ।

ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଖେଳଗଢ଼ର ପ୍ରତିକାଳେ ଏହା
ଘଜା କଲନକାରୀଙ୍କ ସେବା ବିଶ୍ୱାର୍ଥୀଦା ସୁରୂପ
ଘଜା କ୍ଷମାଖ ଘାଇଲେ ।

ଧୟୁତ କଲେଜର ଅଧ୍ୟୟ ବାବୁ ଗାଳମଣି-
ମୁଖ୍ୟା, ଏବଂ ପ୍ରେଦିଜେନସ କଲେଜର ସମ୍ମୁଦ୍ର
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଦ୍ୟୁତ୍ୟାବ ଶାସ୍ତ୍ର ମହାମଦୋ-
ପାଥୀଯ ପ୍ରଦ ପାଇଲେ ।

ସହିବମାତ୍ରେ ପଠ କଲୁଁ କି ଏଠି ଗେନ
ନୟା କଲେଜର ଦୂରପ୍ରଦ୍ୟା ପ୍ରିନ୍ଟିଂପଲ୍ ଅଶ୍ଵତ୍ତ
କଲେଜାର୍ଥୀ ସାହେବ କଲେଜରୁ ଥେବାରେ
କଲେଜା ପ୍ରେସିଡେନ୍ସ କଲେଜର ଲଙ୍ଘନ
ସହିବ୍ୟର କଣେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଦୋଷାତ୍ମକ
ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱୟ ବାଣିଜ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପଢାଇବ
ବାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ଥାଏ ବାହାର ବାଧାପଳାବ୍ୟକ୍ତି
କରିମ ଅଟେ ଏହି ଲହିପାଇଁ ଶକ୍ତିମାନେ କଢ଼ି
ଦ୍ୱୟାକ୍ଷମ ମାତ୍ର ବାହାରର ବ୍ୟବହାରରେ ଶକ୍ତି-
ମାନେ ଅଛେନ୍ତି ଦରତ୍ତ । ଫର୍ଦିଲେ ବା ବାହିଲେ
ମେ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଘରୁ ବାହାରକରି ନାହାନ୍ତି,
ଅନୁପସ୍ତିର ଲେଖନ୍ତି ଏହି ବେଳେକେ ଜରିମାନା
ଦୟତ୍ତ । ସବ୍ୟୋଗୀ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସ କବେଳର
ପ୍ରିନ୍ଟିଂପଲ୍ ଏହିମୟାବେ ଦୁଃଖଭବନ ବାରଗ
ଆନ୍ଦୋଧ କରିଅବସ୍ଥା । କଲେଜାର୍ଥୀ ସାହେବ,
କିମ୍ବା ଅଦିବ କାବ୍ୟବାର ଅବିଭବ୍ୟ କିମ୍ବା ସାହା
ଏଠାରେ ଦେଖା ମାନ୍ୟମାନ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହିପରି
କଣ୍ଠମାର କଣ୍ଠପାଇଁ ।

ଯାଇସୁବୁ ଜଗନ୍ନାଥ ସତ୍ତବ ସଙ୍ଗେ ଘୋଷ
କରିବା କାରିଙ୍ଗ ଦୂର ବବିଜ୍ଞାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟା
ମୋଟିଏ ସତ୍ତବ କିମୀଟି ହେଉଥିଲା । କାଳକେ-
କିମ୍ବା ଦେବକାଳ ପାହାରୁ ଫୁଲଗ୍ରେ କର ଯବାରୁ
ସି କାଟ କର ହୋଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଗନ୍ନାଥସତ୍ତବ

କର ଯାତ୍ରିମାନେ ଅଞ୍ଚଳୀପଦା ବଜାରଠାରୁ ଯାଇ
ସୁରକ୍ଷା ଯାଇଥିବା ଧାରାଗଣ ବାଟରେ ଯିବା
ଅସିବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅନ୍ତରେ ଆଖିଅପଦା ଲୋକ କିମ୍ବା
ଟରେ ଏକିଜିବ୍ୟୁଦିତ ଉତ୍ତିକିଷ୍ଟରଙ୍କ କରେବା
ଏହି ତାହିଁ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ସେହି ସାଧାରଣ ସ୍ଵପ୍ନ
ପଢିଥିଲୁ । ଏଥିଲୁ ପାଇସ୍କର ସମ୍ବନ୍ଦଦାତା ଲେ
ଖିଅଛିନ୍ତି କି ବାହିକ ମାସ୍ତ୍ରର ସାହେବ ସେବାଟେ
ବୌଣୟି ଗାହି ଗାତ୍ର ଯିବାର ନିଷେଧ କରିଅ-
ଛିନ୍ତି । ତାଟି ପିଟାର ଶଙ୍କା କେବେ ଥପାରି
ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଯେ କେବେ ଦୟାଲୋକ କୁ-
ଶେଷ ରହୁ ମହିଳାର ଅପମାନ ଏବଂ କିମ୍ବା ଦେ-
ଇଥିବ ଗାହା ଅନାୟାସରେ ରୂପାଗାହିଥିଲୁ ।
ସେବେ ଏହା ସତ୍ୟ କୋରାଇଏ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ବନ୍ଦ
ଦାତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିବାର ଦ୍ୱାରା ନ ଆସ ଦେବେ ଏହି
ଅଭିନବ ଅଦେଶର ଫଳାନ୍ତର ନାହିଁ କୋଣ-
କାବୁ ଦେବ । ଅମ୍ବେମାନେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେ-
ଟକ୍, ସବିନୟୁ ଅନ୍ତରେଥି ଉଚୁଆହି କି ଏଥିର
ଦ୍ୱାରା ତବନ୍ତି କର ଅନ୍ଧକାଳିନ୍ଦରୀର କିମ୍ବା ମୋ-
ନ ନିମନ୍ତେ କିନ୍ତୁ ଅଦେଶ ପ୍ରତାନ କରିବେ ।

ପୁନାର ବଳଦିନ୍ତୁ ସା ନାହିଁ ଓ ଭାବାଙ୍କ ବା
କ କଥିବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବମ୍ବେଇର ବ୍ୟବସ୍ଥାପାଦ
ଦରରେ ପ୍ରଥମ ଦେବାରେ ଗବର୍ଣ୍�ମେରାଙ୍କ ପକ୍ଷ
ଦିନ କିମ୍ବିତ ଉତ୍ତର ଲିଳା ନାହିଁ । ଭାବ
ସମେପରେ ଏକିକ ସେ ବଳଦାସର ଘୋବ
ର୍ଯ୍ୟାଥେ ଏବ ଇଂରାଜ ଅଧିକାରର ଏକଥିଂପାର
ଆର୍ଥିକଶରୀର ଅଧାର୍ତ୍ତରୁ ରଖା କରିବା କିମ୍ବନ୍ତେ
ସେମାନଙ୍କୁ ବଢ଼ି କରି ଯାଇଥିରୁ ସେମାନଙ୍କ
ନାମରେ କୌଣସି ମୋଦିବା ଚଳାଇବାର
ସ୍ଵର୍ଗଶର ମୋଧ ହୋଇ କାହିଁ ଏବ ସେମାନଙ୍କୁ
କେବେ ଦିନ ଏଥର ଲାଭାର୍ଥୀଙ୍କ ଭାବା ମଧ୍ୟ
ବର୍ତ୍ତମାନ ବୋଲି ଯାଇ କି ପାରେ । ଏଥିରୁ କ-
ମେଇର ପ୍ରେସିଡେନ୍ସ ସର୍ବ ନାହିଁ ପ୍ରାଚୀନମନ୍ଦର
ବ୍ୟାବରୀଙ୍କ ଅଭିନାଶରେ କିମ୍ବର ହେବାର
ଅଦେଶ ପ୍ରଦିନ ନିମନ୍ତେ ବମ୍ବେଇର ଗବର୍ଣ୍଩ର
ବାହ୍ୟବଳ୍କ ସଂପଦରେ ଆବେଦନ କରିଅଛନ୍ତି
ଏହ ତହିଁ ରେ ଏହ ସ୍ଵର୍ଗ ଦର୍ଶନ ଅଛନ୍ତି କି
ମୁଁ ୧୯୭୭ ସାଲର ୧୫ ଅଇନ ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥା
ରେ ଜାପା ବୋଲିଥିଲି ଯେ ଅବସ୍ଥା ବର୍ତ୍ତମାନ
ନାହିଁ ଏହ ସମ୍ଭାବ ଭାବରେ ଯେଉଁ ପ୍ରଗତି
ଧାର୍ତ୍ତ ବସନ୍ତିଥିଲି ଭାବ ଦିବେବଳା କଲେ
ଧାର୍ତ୍ତମନର କୌଣସି ହେବୁ ନାହିଁ କି ଯର୍ତ୍ତର
କିମ୍ବିତ ପ୍ରତିକାର ଧାର୍ତ୍ତର ଅନ୍ତର ବଳରେ
ହୋଇ କି ପାରେ । ସର୍ବର ଅବେଦନ ପରି

ଲକ୍ଷିତ ସ୍ଵର୍ଗ ମାତ୍ର ଥିଲା ତେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ପୁଣ୍ୟତଥିଲା ଏହି ଏହି ଅର୍ଥରେ ଏବଂ ଜାତିଶୀଳମେଘ ଯେବେଳେ ତଥା ପ୍ରଦୃଢ଼ତ କରିବେ ତେବେ ଲୋକଙ୍କର ମନ ଅସ୍ତ୍ର ଧରିବ ।

ଗର ଶନିବାର ଏଠା ରେବନବା କଲେଜର
ଛାତ୍ର ସମାଜରେ ମାନ୍ୟବର ମଧୁସୂଦନ ଦାସ
ଦଳକ ଭୁମିଶ ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ବହୁଗା
ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ବାହୁ ମାଳକଙ୍କୁ ମଜୁରିବାର
ଅଧିକ ସାଧାରଣ ଅଧିକାର କରିଥିଲେ
ଏବଂ ସମାଜରୁ ନେବି ଛାତ୍ର ବାହୁବାର ବେ-
ବେଳେ ବିଦ୍ୟାଲୟର ମଧ୍ୟ ଉପର୍ଯ୍ୟ ତ ଥିଲେ । ବହୁ-
ପାଇଁ ସାରେପ ମର୍ମ ପ୍ରାନୀଦରେ ପ୍ରକାଶିତ ଇଂସ-
ଗାପଥକୁ ଯାଠକମାକେ ଅବସର ହେବେ
ସାରେପରେ ବର୍ଣ୍ଣା ସହାୟ କରିବା ପାଇଲ-
ମେଞ୍ଚାର ମେମେରମାଳକଙ୍କ ଯୋଜନା ଅଧିକାରୀ
ଦେଇ ହଟେବାର ଏବଂ ଛାତ୍ରାଭାଗର ଅଭିର୍ଭାବ
ଦେଖାଇ ବହୁର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବାକୁ ଦେ-
ଦେଶ ଦେଲେ ଏବଂ ଏହି ଘରର ପ୍ରାନୀନକର
ଭିତ୍ତିକୁ ବୃକ୍ଷ ଏବଂ ପକଟ କରିବ ଦର୍ଶନକା କରି
ଏ ଦେଶର ପ୍ରାନୀନକୁ ସେହିପର ଦେଖା ଏବଂ
ପ୍ରାନୀନକା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର
ସଥାର୍ଥ ମର୍ମାଦା ହୃଦୟକୁ କରିବାକୁ ଅଭ୍ୟାସ
କରିବାର ପରମର୍ଥ ଦେଲେ । ଭାବାଙ୍କ କଥା
ଶେଷ ଦୁଆନ୍ତେ ହେଉଥି ସହ୍ୟ ଏ ଦେଶରେ
ଶ୍ରୀ ସ୍ଵାମୀନଗାର ଉପର୍ଯ୍ୟ ସମୟ ଉପର୍ଯ୍ୟ ତ ହେବା
ବିଷୟରେ ସନ୍ଦେହ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର
କହିପାଇଁ ତାଙ୍କ ଉପଦେଶ ଅବଜାତ ଦେଲେ
ନାହିଁ । କରଂ ବହୁର ପ୍ରଦିପର ହେଉଥିଲୁ ନେ
ଏ ଦେଶର ସ୍ଵରୂପମାଳକର ବିଦ୍ୟା ରୂପି ସହ୍ୟ-
ଭାବେ ଉଦ୍‌ଦିତ ଜାତି ସହିତ ସମବ୍ୟ ହେବା
ପାଇଁ ଅଭିନ୍ନ ସହକାନ୍ ହେବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ତାଙ୍କ
ଦେଲେ ଶ୍ରୀ ନାନୀର ଉଦ୍‌ଦିତରେ ଦଳମୁ
ହେବ ନାହିଁ ।

ଲାଭେ ପଦାର୍ଥମିଳ

ଜାଗରୁ ମହାପଦିନଙ୍କ ସିଂ୍ହେବର ଅଧିକେଶନ
ଏତ ଦିନର ମାସ ତା ୨୭ ଉତ୍ତରେ କହି
କିମ୍ବକ ଅଥାତ ତା ୨୯ ଉତ୍ତରେ ଘେଷ ହେଲା।
ଏହି ଅଧିକେଶନ ବିଦ୍ଵାନ୍ ପ୍ରଦେଶର ଅମ୍ବଳକଣ
ନମରେ ହୋଇଥିଲା ଏହି ମତ କର୍ତ୍ତାର କୂର୍ବ
ଟନା ହେଲୁ ଏହା ସପଳ ହେବାର ଯେଉଁମାନେ

ଲେ ସେମାନଙ୍କ ବଜ୍ର ଶ୍ରୀଚବର
ଗଲେ । ପ୍ରକୃତରେ କର୍ତ୍ତାମାନ୍
ହୁ ଏହି ଅଧିକେଶନ ଆଶାଜାଣ
ଥାଇଥିଲା । ସବୁ ମଣ୍ଡପଟି ଅର୍ଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରେ
ମୌର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନାହା ବର୍ଣ୍ଣର ବିଷ୍ଣୁ
ପତାବାହୀର ମଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିଲା ।
ପ୍ରକାର ତିଥିପଥବାହୀ ସମ୍ମାନକରି
ଏ ହିସ୍ତ ସୁନ୍ଦରି ବାହୀରଙ୍କରୀ ନିମ୍ନର
ହୋଇ । ଫର୍ମିବ ଯେ ଆ ସମ୍ମାନେ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦେବାର ଥିଲା ମହ ଦୂରପ୍ରକର
କିମ୍ବା ଆ କେଇକୁ ଏତେ ଲୋକ ଉତ୍ସବରେ
ହୋଇଥିଲେ ଯେ କୃତ୍ତିମ ଅମର ସକା ଜାଲି
ନ ସୁଲା । ତୁ ଗ୍ରହ ପ୍ରକିଳିତ ଅଧିକୁଳ
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମନ୍ଦରେ ବଜ୍ରପ୍ରଦେଶର ଉତ୍ସବ
ଥିଲେ । ସହସ୍ରଧିକ ଦର୍ଶକ ମଧ୍ୟରେ
ପାରସ୍ଯ, ରାମଜନ ଏବଂ ମହାରାଜୁ ମହାଲାମାନେ
ପ୍ରାୟ ଦୂରକିରଣ ଅବନ ଅଧିକାର ବର୍ତ୍ତିତରେ
ଥୁବ ଅଧିକେଶନରେ ଏତେ ମହିଳର ସମାଜମା
ଦେଖା ଯାଇ କି ଥିଲା । ମହାରାଜୁ ରମଣୀଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଅବସେଧ ହୁଆ ନାହିଁ । ସେମାନେ
ଶୁଭୁଚ୍ଛପର ସାଧୀନ ଭୁବରେ ସଞ୍ଚାରେ ବିଚରଣ
କରି ଅଥବା ସଲକ୍ଷ କାହିଁ ଥେମାନଙ୍କ ମୃଖରେ
ପୃଣ୍ଡକୁପେ ଦସନ୍ତତ । ଠିକ ଏହି ଆ ସମ୍ମାନେ
ବର୍ଣ୍ଣପଥ ମାନ୍ୟଦର ଶକ୍ତିର କାହୀର ସମ୍ମାନରେ
ବର୍ତ୍ତରେ ଉପରୁତ ହୃଦୟରେ ବିଚାଳ ଏବଂ
ଶୁଭଦୂଷକରେ ବର୍ତ୍ତା କମ୍ପମାନ ହେଲା । ଏ
ମହାରାଜୁଙ୍କର ନିବାସ ମନ୍ତ୍ରାଳ୍ୟଦେଶରେ ଏବଂ
ବର୍ତ୍ତିତ ବିଶ୍ଵାସ ଅଟେ । ସେ ବି, ଏ, ଏବଂ
କି, ଏଇ ପାଶମାନ ଦେଇ ବାରକାଟର
ଜୀବନର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା । ପ୍ରଥମାବସ୍ଥାରେ
ଅକ୍ଷୁଦନ ମୁକ୍ତପଥ ହୋଇଥିଲେ ଏହି କାହାକି
ଦିତ୍ସନ୍ଧତା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକଷତାର ପରିଚୟ
ପାଇ ବନଶ୍ରୀମେନ୍ଦ୍ର କାହାକୁ ମାଲବାରଙ୍କ ଭୁନ୍ଦ-
ବନାନ୍ତି ବିଶିଳନର ଜଣେ ସହିୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ବିବି-
ଧିଲେ । ସନ ୧୮୮୫ ସାଲରେ ସେ ମାନ୍ୟଙ୍କ
ବିଦ୍ୱାନ୍ୟପକ ସଭାର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ।
ସେ ସମାଜପଥରେ ଉତ୍ସବର ଦୂରତ୍ତେ ଅଭ୍ୟାସିନୀ
ମନେଶର ସମାଜପଥ ଶାସନକୁ ଜୀବନରେ ମହା
ଶବ୍ଦ ସନ୍ଦର ବିକ୍ରାହୀର ପ୍ରକିଳିତମାନଙ୍କର
ଅଭ୍ୟାସିନୀ କିମ୍ବା ଉତ୍ସବ ବଜାଲାର ମାନ୍ୟଦର
କାର୍ଯ୍ୟ ସବେଳୁକ୍ତାଥ କାନ୍ଦିର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରାପ ଏବଂ
ଅମରବଜାର ଶାସନକୁ ଏମ, ବି, ଯୋଗାଳ

ଅନୁମୋଦନ ମତେ ଜୀବକୁ ଶବ୍ଦର ଲାଗୁର
ସମ୍ପର୍କ ପଦରେ ବିଶ୍ଵାସ ହୋଇ ଯେଉଁ ଆର୍ଦ୍ଧ
ବକ୍ତ୍ବା ପ୍ରକାଶ କଲେ ତାହା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ହୃଦୟ
ରଙ୍ଗକ ହୋଇଥିଲା ସେ ବକ୍ତ୍ବାର ତେଜ
ଅଳ୍ପଚୋହିଯତା ଏବଂ ବିନ୍ଦୁତାରେ ସଞ୍ଚାରିତାକେ
ବିମୋହିତ ଓ ମନ୍ଦବ ହୋଇ ପୁନଃ ଭରତାଳ
ହାତ ଧରିବାର ପ୍ରକାଶ ବିରାପିଲେ । ଲେଖକ
ହାତ ଦେଖିବାର ମାତ୍ର ପାଠକମାନଙ୍କୁ କିଛିତମାତ୍ର
ଦେବା ଅଥମୂଳ ଅମ୍ବୋନେ ସମେପରେ ଭର୍ତ୍ତର
ମର୍ମ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଲାଗାଇ ଅଣ୍ଟି ଯଥା—

ସେଉଁ ବର୍ଷ ସେଷରେ ଅମ୍ବୋନେ
ଏଠାରେ ଏକବିତ ହେଲୁ ସେବର୍ଷ ଭରତ
ରତ୍ନଦୀରେ ତିବ୍ରଭଣୀୟ ହେବ । ଆମଙ୍କ
ଭାରତେ ସାମାଜିକ ମୂରକ ଜୁହି ଅମ୍ବୋନେ
ଦେଖିଲୁ ଏବଂ ତାହାର ବିଶାଳ ପାଠ୍ୟର
ପ୍ରଳାବର୍ଣ୍ଣ ସହିତ ଏକବେଳେ ଅନେକ ଉତ୍ସବ
ଗୋପ କଲୁ । ଏହି ଦାର୍ଘ୍ୟ ରଜନ୍ଦିକାଳରେ
ଅମ୍ବୋନେ ଯେ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର ଲାଭ କରି
ଥିବୁ ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ବିଶେଷରୂପେ ଦୃଢ଼ । ସନ୍-
୧୯୫୭ ସାଲର ଦିପାହି ବିଦ୍ରୋହର ଅନ୍ତରେକାମାନେ
ଭାରତର ରହିଥିବା କହି ତେବେ ହିନ୍ଦୁ
ବାହାର କର ଅମ୍ବୋନକର ନିନା କରିଥିଲେ
ଦୟାବଜ୍ଞା ଭାଇବେଳେ ବହିରେ କରିଲା ନ
ଦେଇ ମମ୍ପ ଦୁଇ ମାର୍ଜନା ପ୍ରକାଶ ହିତମେ
ଭାରତର ଶବ୍ଦନ କରି ଉତ୍ସବାପତ୍ର ପ୍ରଚାର
ଦାସ ଭାରତବାଦିଙ୍କୁ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦାତା ଦେବା ସଙ୍ଗେ
ସଙ୍ଗେ ଅନ୍ତର ଭାରତବାଦିଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଲେ ।
ସେ ସବାର ଅମ୍ବୋନକର ମୁଖରେ ଯୁଗ ଏବଂ
ଦୁଃଖରେ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ । ତାହାର
କର ପ୍ରକାଶବସଳଗା ବିବରଣୀ ଏବଂ ଦୟା
ବଜରେ ଭାରତବାଦିଙ୍କେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିତ
ହୋଇ ନାହା ଭାବରେ ତାହାକର ଜୀବନ-
ଚରିତ ଏବଂ ଗୁଣାବଳୀ ଲାଗୁନ କରୁଥିଲାଗୁ ।
କ ୪୦ ଦିନ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ଭାବର ମହାଶ୍ରାଵକର
ବିଜ୍ଞାନାର ମାରିରେ ପରିବଧି ଯଥେଜ୍ଞରୂପେ
ଦେଖିଥିଲେଛନ୍ତି ହଠାତ୍ ଏକବିଷ ଏ ଦେଶର
ଶିଖର ପମାଳ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେବା ଭାରତ
ଦାର୍ଘ୍ୟ ଲଂଘନ କଲା ସମାଦିପତ୍ର ସଜବିଦେ-
ଶର କଥା ହଠାତ୍ ଅନ୍ତରିକ୍ଷରେ । ସେମାନେ କହନ୍ତି
ତ ଭୁମ୍ବୋନେ ଲଂଘନ ସକର୍ତ୍ତ୍ଵରେ ବି ସ୍ଵର
ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିପରୀତର ହୋଇଥାର ଦାର୍ଘ୍ୟ
କରି ଭାବ । ଏହା ଅମ୍ବୋନକର ବୋଲିବା

ଅକାହଣ୍ୟକ ଅମେମାନେ ଜାଣୁ ସେ ଯେତେ
ଦେଲେ ଏ ଦେଶ ରଂଘଜଳ ଅଷ୍ଟକାରରେ ଅଧିଳ
ଦେବେବେଳେ ସବୁଟେ ବିଦୁଲୀଳା ବିଷକ୍ତମୁଖ,
ବୋଣଧେ ଲୋକ ବା ସ୍ଵର୍ଗତ ନିର୍ବାପ ନ ସ୍ଥଳ
ଏବଂ ରଂଘଜମାନେ ଅନେକ କଞ୍ଚାରେ ସୁଦୁଲୀଳ
ସ୍ରାପନ କଲେ ଏବଂ ଉଦ୍‌ଦିଲ ବାଟ ପରିସ୍ଥିତ
କରିବା କାରଙ୍ଗ ଅମ୍ବମାନକୁ ରଂଘଜ ରାଷ୍ଟାରେ
ଦୂର ଦେଖା ଦୁଦାଳ କଲେ ତ ଯାହା ଛନାଆମେ
ମାନେ ଯୁଗୟମାନ୍ତର ମୋହନପୁରୁ ଜାଗ୍ରତ
ଏବଂ ଜାଗ୍ରୟ ଧର୍ମସମାଜ ଓ ଶାସନଶକ୍ତି ପୁନଃ
ପାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ପାର ନ ଥାନ୍ତୁ । ଆମ୍ବମାନକ
ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣୁ ଯେ ରଂଘଜ ଶାସନ ମୟ
ଦେଲେ ଅଧିକାରୀ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ, ମୁଖ୍ୟମାନମାନେ
ବସିଥିବା ବଳ୍ୟ ଧୂଳିକାରୀ ପରିସ୍ଥିତ କମନ୍ତେ ମାତ୍ର
ଦୂରିବେ, ହଳୁ ଜାଗି ଓ ନାୟକମାନେ ପରିସ୍ଥିତ
ସ୍ଵର୍ଗ କରିବେ, ଏବଂ ବୁଦ୍ଧି ଓ ପରସ୍ପି ଯେଉଁ
ମାନେ କପ୍ରାୟ ଜାଗର କବିତରେ ଜଗେ ରହ
ଅଛନ୍ତି ରଂଘଜକର କଳ କିବିଏ ଭାଣା ଦେଖିଲେ
ଏ ଦେଶକୁ ଅନମଣ କରିବେ । ଶିଖି
ଭାରତବାହିମାନନ ଏହା ତୁମ୍ହି ପାରୁନାହାନ୍ତି
ଏମନ୍ତି କଲାଙ୍ଗା କରିବା ହୋଇଥାଏବ । ରଂଘଜ
ବନ୍ଦୁମେହୁ ଭାରତର ସେବେ ମଙ୍ଗଳ ସାଧକ
କରିଥିଲୁଛି କହିପାର୍ଯ୍ୟ ଭାରତବାହିମାନେ
କୃବଜ୍ଞ ଏବଂ ଅମେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ କେବେ
ଦେଲେ ପାଖୋର ଯିବା କୁତୁହା ନୁହେ ଯେ
କେବଳ ରଂଘଜର ସାହାଯ୍ୟରେ ଅମେମାନେ
ଜାଗ୍ରୟ ଏକବା ଓ ଜାଗ୍ରୟ ଜାଖିକରା ଲୁହ କରିବୁ
ଏହା ମୃତ୍ୟୁ ଆଶା ଅମ୍ବମାନକୁ ରଂଘଜ ସଙ୍ଗେ
ବାଜ ରଖିଥିଲୁ ଏବଂ ରଂଘଜ 'ବନ୍ଦୁମେହୁ
ସେହି କୁତୁ ଦେଖା ପ୍ରକାଳ ବରୁଥରନ୍ତି ଏବଂ
ସମୟରେ ଅମ୍ବମାନକର ଉଦ୍‌ଦିଲ କମନ୍ତେ କେବେ
ଏହି ପଦମ୍ଭାବ କରିଥିଲୁଛି । ଏହା ଧାରେ
ପ୍ରତିଧାନକ ହେଉଥିଲି ସେ ସମସ୍ତ ସେହି ଆଶାର
ସମର୍ଥକ କରୁଥିଲୁ । ମାହ୍ୟକାଳରୁ ଅମ୍ବମାନେ
ରଂଘଜ ପୁଷ୍ପକମାନ ପଢ଼ି ବାବୁ ଦେଖା କରୁଥିଲୁ
କଲେଜରେ ରଂଘଜମାନେ ଅମ୍ବମାନକୁ ପଢ଼ାଇଁ
ଅଛନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ରଂଘଜର ଜବିହାସ ପତ୍ର
ସାର୍ଥକ ଏବଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ରଂଘଜ ଦେଖିବ
ସାପ୍ରାତକ ବା ମଧ୍ୟକ ପଢ଼ି କାମାକ ରଂଘଜରୁ ଏ
ଦେଖିବୁ ଅମ୍ବମାନକ ପଢ଼ିବା କମନ୍ତେ ଅନ୍ତରୁ
ଏ ସବୁ ପଢ଼ି ଶୁଣି ନାୟକରେ ଅମ୍ବମାନେ ।

ର୍ଯ୍ୟାଗ୍ରମ କଳ ପାପକ ହରିନାର ବୋଲି ଯିବ ।
ଏହି ଉତ୍ତରରୁ ଅମେରିକାକେ ର୍ଯ୍ୟାକ ଛାପୁଥିବ
ଶବ୍ଦରେ ଅନୁଧ୍ୱିତେ କି ବେଷ୍ଟା ଏବଂ ର୍ଯ୍ୟାକ
ଜାଇବ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଅଧିକାର ଓ ଦୁର୍ବ୍ଲାକ ଆବଶ୍ୟକ
ଦୂଷଣ ଗୁଡ଼ିଙ୍କ କରିବା ଅସ୍ଵର୍କ । ଏହିଦେଖିବୁ
ମାନେ ସବ୍ଦା ଅପ୍ରକଷିତରେ ଶ୍ରୀମତୀ ଏବଂ
ବ୍ୟବ୍ହାର କରି ନାହିଁ ଅନ୍ତର୍ମାଧିକରେ ଶ୍ରୀମତୀ ଏବଂ
ଆଜିନ କରୁଥିବ ବସ୍ତୁକିମ୍ବ ପ୍ରତିକୁଳାନାରଣୀ
କରିବା ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଟା ଏବଂ ମାନ୍ଦିକ
ସ୍ଥାନିକରାଇ ସଥେଷ୍ଟ ଦୂଷଣ ହୋଇଥିଲୁ । ଏହି
ସରସ୍ଵତ କାରିଗରୁ ଅମେରିକାରେ ସର୍ବବର୍ଷ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ
ସାଂଗ୍ରାମିକାରୁ ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ଲାଭ ଏବଂ ଭାବୀରୁ
ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କରିଗରୁ ଚାହିଁ କରୁଁ । ଅମେରିକାରୁ
ଦୃଢ଼ ବିଧାୟ ସେ ଡଂକକହାଏ ଅମେରିକାରୁ
ସେ ଅଶ୍ଵ ଧୂମ୍ର ହେବ ଏବଂ କରେଁ ସେ କରୁ
ଅଧିକାର ପାଇଥାବୁ କରୁଥିବ ଗାନ୍ଧୀ ଦୂର୍ଭାବ
ହେଇଥାବୁ । ସବୁ ଅଧିକାର ପାଇବାକୁ ଅନେକ
କଲ୍ପନା ଅଛୁ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ର୍ଯ୍ୟାକ ଜାହିର ଅଧୀନ-
ରେ ଥୁଣେ ହେବେବେଳେ ହେବେଳେ ସେ ସବୁ
ଲାଭ ହେବ ଏବଂ ସେହୁଙ୍କ ଅବ୍ୟାହ ହେବେଳେ
ଅମେରିକର ପାତନ କରୁଥିବ । କରେଇ ଶାକ
ଦେଖିବ ମୁଁ ଏକାଶେ ଏକା ର୍ଯ୍ୟାକଶାଖାର
ଆବଶ୍ୟକ ଏହିକ ନୂହ ସମାଜ ଏବଂ ଧର୍ମ ସମ୍ବାଦ
କମିଶନ୍ ମଧ୍ୟ ଆହା ଅଧିକରେ ଆବଶ୍ୟକ ।
ନାହାରମ ଏବଂ ନାନାରମ୍ଭାବୁର ଦେବ ଭାବ-
ପରେ ଦାର କରୁଥିବାର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଅତେବଳ ଅମେରିକ ଦ୍ୱାରାବାର କଥା ମାତ୍ର ର୍ଯ୍ୟାକ
ନଦୀଶ୍ରମରେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ୍ତ କରିଯେଥିବ ଏହି ପାଇଁକ
ବସ୍ତୁରେ ଲିପି ହିଂଦୁପ୍ରାଦେହ ବାହାର ଶୀର୍ଷାକୁ
ଅନୁକ୍ରମ କରିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ସମସ୍ତେ ଆପ-
ନ୍ତର ଉଦ୍‌ଦେଶ କରିପାରେ ଅନୁକ୍ରମ । ଭାବରେ
ପ୍ରାଚୀର ଆବଶ୍ୟକ ପରି ସେହି ବାହାନ୍ତି କୌଣସି
ଧର୍ମ ଯା ବସନ କରେଇ ସମ୍ରକ୍ଷକ କରିବାକୁ ନାହା
କରେ ଆହା ଯାହାରେ ବାହାନ୍ତି କୌଣସି
ଏଥୁବାରେ ର୍ଯ୍ୟାକ ପାଇବା ଅନୁକ୍ରମ,
ଏଥୁବାରେ ର୍ଯ୍ୟାକ ପାଇବା ପ୍ରାପ୍ତିକୁ ଆବଶ୍ୟକ
କାହାର ହେବ ଆବଶ୍ୟକ କରିବାରେ ଧର୍ମମାନଙ୍କ
ଆହା କିମ୍ବ କିମ୍ବକଳ କେବଳ କରେଇବା କରୁଥିବା
ଅବସରମ୍ଭାବୁ ସାହୁବାୟକର କଳାପ,
ସାମାଜିକ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୁର୍ବାକ ପ୍ରତିକଳ, ଭରମାର୍ମା
ନଦୀର ସର୍ବକିମ୍ବ ସମାଜ ଶୀଳ ଓ ଉତ୍ସବରେ
ରତ୍ନାହୀନା କରି ସମ୍ବାଦର ଅନୁକ୍ରମ ବିବେଳ
କରା କରୁଁ ସେ ସମସ୍ତ ପାଇଗରୁ ସର୍ବର୍ଯ୍ୟ ହେବେଁ ।

ଏଥେ କରାର ସମ୍ପଦ ମହାଶୟ କରୁଣ
ବର୍ଷର ଦେବେ ଗୁଡ଼ିବ କହୁନ୍ତା ସମ୍ମଲେ
କହିଲେ କି ଧରଇବନୀଗୀ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗ
ପ୍ରଥମେ ମନେ ପଜେ । ଶ୍ରୋଦୃତେଜ ଏବଂ
ଆଖିନ୍ଦନ ଦେବିତାବୀନାକେ ସେବର ପ୍ରତିକ
ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କରିଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି ଏବଂ ଶାସନ କର୍ତ୍ତାମାନେ
ସେମନ୍ତ ଉତ୍ସାହ ଏବଂ ଯୋଗିରା ସହିତ ଜୀବାୟ
ପାଞ୍ଚିଳ ଲେବକର ଭକ୍ତାର ସାଧକାନ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି
ବହୁଧାରୀ ପଥମାନଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧି ସହି ଧକ୍ଖଦାଦ
ଦେଉଥିଲୁ ମାତ୍ର ଏହା ଅସ୍ତ୍ରିକାଳ କରି ନ ଆଗ୍ରହ
କି ସଦାପି ସେହିପର ଉତ୍ସାହ ଏହା ସହ ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗର
କରିଲୁ ପୁରୁଷବାବେ ତିଯୋଜିତ କୁଅନ୍ତା
ଦେବେ ଦେଶର ଅସ୍ତ୍ରିକାଳ ଉତ୍ସାହ କୁଅନ୍ତା
ଏହି ସମସ୍ତ ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗ ମୂଳ କାର୍ଯ୍ୟର ଭାବିତବାହିନୀ
ମନୀ କରିଲୁଣ୍ଠନ୍ତା । ବିରତାର ଗାନ୍ଧିବାବୁ ଜୀବାନକ
ଦିଲୋବସ୍ତ ପ୍ରତିକିଳ ଦେଖ ପାଳମାନଙ୍କର
ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗର ପ୍ରଥେଷ୍ଟ ଦ୍ରମାଣ ତିରିଥିଲୁ ଏବଂ
ଅସ୍ମେମାନେ ସବିହିତେ ଦେଖିଥିଲୁ ଯେ ଅନେକ
ମନୀକ ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ରିକାଳ ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗର ଅବାକ
ଯାହୁ ନାହାନ୍ତି । ଶ୍ରୋଦୃତି ଜାବକ ଧାରାର
କିମ୍ବା ବ୍ୟୟ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ଅସମର୍ଥ
କାଶେ କିମ୍ବା ସମୟ କାହିଁ କରିଲେ ?
ଶ୍ରୋଦୃତି ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ର ଦିପମାତ୍ର କରିଲେ
ଅସ୍ତ୍ରିପୁ କା ପରି ସାମାଜିକ କରି କରୁଣ
ନ ଥିଲା । ତିରସ୍ତ୍ରୀ ନିର୍ମାଣରୁ ଏହି
ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗା ନିର୍ମାଣର ପ୍ରକାଶ ଉତ୍ସାହ ଥିଲେ ।
ଶ୍ରୋଦୃତି ଯେ ସମସ୍ତ ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗରେରାହା ପ୍ରତିକିଳ
କାହିଁ ସେ ସମସ୍ତରେ ସନ୍ତୋଷର ପର କାଳ କିମ୍ବା
ଏହି ଦେଲେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କର୍ତ୍ତାମାନେ କୁଅକର
ଥିର କରିଅଥିରିବେ କାହିଁ ଏହା ବ୍ୟୋମାନେ
ଅସରାର୍ଥିରେ ଜାଗାରବା ପରିଶ୍ରମ ଓ ଅର୍ଥର
ବ୍ୟୟ ଘରରେଗା ହେବେ । ଗାନ୍ଧି ଦେଲେ
ଏହି କିମ୍ବା ହେବ ଏହି ଦେଶର ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗ
ଏହି ହେବ । ଭାବିତାରମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଧୁନିକାନ୍ତିର
ଧିକ ମୂଳ୍ୟକାଳ କ୍ରିକ କରି ହାତିର ଉତ୍ସାହ
ଅଧିକରିଲେ ହବୁଥି ହେ କି । ଅମ୍ବ ଉତ୍ସାହ
ବିବାହ କିମ୍ବା ଜାହକ । ସବାଦରେ ଅନେକ
ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ ଦେବାରୁ କର ବୁଝି କମାନକ ଦେବ
ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗ ଏହା ପାହା ଅମ୍ବ ଦେବିଅଳ ଅଳ୍ପକାହ-
କାହିଁ ଶ୍ରୋଦୃତି ହେବାକୁ ଦେଶର ଉତ୍ସାହ କିମ୍ବା
ଅଥବା ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ ଦେବାରୁ କାହିଁ । ମତବା
ପାମାନ୍ଦା କିମ୍ବା କାହିଁ । ଫେରି ପର ବିମନ

ଶାରଳ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ରଜାକରୁବା
ତହିଁର ବ୍ୟୁତିଲକ୍ଷ୍ୟର ରଙ୍ଗ କୋଣ
ନିପୁମ କେବେ ଧାରିମେଆରେ
ତର ବିନ୍ଦର ହେବ ସବ ଜୀବମୂଁ
ବର୍ତ୍ତକୁ କଳେଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରତିବାଦ
ଅଧିକାର କିମ୍ବାଗଲେ ଥିଲେବ ଉପରୀ
ପରିଶୋବରେ ପୁନାର ବଢ଼ିଯାଇଲା
ତୁମ ଦୟାର ବିଳାଭିଗ୍ରହରେ ଏ ଧର୍ମ
ସମାଦ ପହିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଝିଲ୍ଲା ତାହିଁ
ମୋକଦମାମାନଙ୍କର ସରସପରେ ଛୁଟୁଇଲା ବହା
ସେ ସମୟର ସମାଜେଚକା ଅଳ୍ପକୁ କାନ୍ଦିଲା
ସହିତ ବମନ୍ତ ଲହର୍ମନ୍ଦବକରେ କଣ କାହାର
ଜାହା କମଳାର ବୋଖ ହେଲା । ହୃଦୟର ବିଷୟ
ପେ ଶ୍ରୀକାରବୁ ତହିଁର କିମ୍ବର ପଦିତପୁ କେ
ବାକୁ ଅଶ୍ଵର ହେଲା । କେବଳକ ଜୀବର ପ୍ରଦାନ
ଲଂବକବ ଅକାରର ଲାଗୁଗୋତରେ ବିଲାପିତ୍ତ
କରିବୁ କେତକିତ୍ୟ ଦିନକିମ ହୋଇ ଅବେଳା
ଦେବାରୁ କମ୍ବେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଆ ସେ ସବ ଅନ୍ତରୁ
କର୍ମଧିପତିମ କର ବେଳକୁବେ ତ ଭାବରେ
ସେତେବେଳେ ଯାହା ଯହିବ ପଦାର୍ଥ
ପରିଞ୍ଜାକରେ ତହିଁର ସାର୍ଥି ସମ୍ମାନ କଲାପର
କଳାପରଦାକୁ ଜାଗାଇବା ଏବଂ ଯେହି ପ୍ରାଚୀ
ବନ୍ଦ ସମାଜ ବିଷମୟ ଫଳ ପ୍ରସବ କରେ ତହିଁ
ଯାଇବି କରିବା ଅବଶ୍ୟକ । ଯାହାର ଜାତ
ଯେ କେହ ଲଭିବୋବୁଜ ବିଶ୍ଵରେ
ଯାହିଁ ନିଷମରେ ଲୁହ ନିବାଚିତ ଦୁଆର ମୋହ
ସମରେ ଜୀବିତବୀପର କିମ୍ବର ନମନ୍ତେ ନିବ
ଧାରିତ କ ହେଲେ ଜୀବ ନାହିଁ । ଯାହା
କିମ୍ବର ଜାଗବଦୋହ ମୋକଦମାମାନ କିମ୍ବର
ନମନ୍ତେ । ମାତ୍ର ଉକ୍ତବ୍ୟରେ ହେଲେ
ଯାହିଁ ପ୍ରଶ୍ନ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରିବେ ଏବଂ
କୁନ୍ତି କାହା ପାରିବଦର୍ଶ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନ କଲାପର
କୁନ୍ତି କିମ୍ବର ପରିପାଳନ ପାରିବଦର୍ଶମାନେ
ଦର କାହାରୁ । ସେ ପ୍ରଶ୍ନ କଥା—“ଜୀବସତ୍ତ୍ଵ
ମୁଖୀକେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେହି ଅବ-
ସାମ ଦୟାପିଲେ ସେ ସମୟର ପୃଷ୍ଠରେ କିମ୍ବର
ତଥ ସ୍ଵର୍ଗ କିମ୍ବର । ସେ ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ
ପରିପାଳନ କାମ କରିବାକୁ ହେଲା । ସେ ସବୁ କରିବା
କାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ବାଧ୍ୟକରିବାକୁ କାହିଁ ?”
ସମାକେ ଯାହା କହିଲୁକେ ସେବେ ଜାହା ପ୍ରମାଣ
କି କ ପାରିଲୁ ତେବେ ସଥେଜୁ ଦର ମାନ୍ଦି
କି ଯୋଗ ଅଛି ଯେକେ ଥିଲାକୁ କିମ୍ବର

ଦିଲ୍ଲୀରେ ପ୍ରକାଶ ଗୋଟିଏଥିଲ ଗ୍ରାମର କ୍ଷେତ୍ର ସାହାର କାମକ ଏହି ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ଆହାର ନବାହାର ଶାକ ଅପରାଧ ଗଲେ ଏହି ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହେବ ମେବଲାପୁର ବିଳରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଉତ୍ସବ ସେହି ଗ୍ରାମର ନବେଶାବ କେବ କାମକ ଏହି ଲେଖକ ଥି ମର୍ଯ୍ୟାଦାରୁ ସେ ବାହାରୁ ଫୁଲରଙ୍ଗ ଅଧିକା କଲେ ବାହାର କର । କିନ୍ତୁ ସାହା ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ସୁର ସହାରୁ ଅଛି ଲାପବେଳେ ପରଦିନର ହେଠାଣେ ଏହି ନାମରେ ଯୋଗିଦାନ ଅବଳଗରେ ଉତ୍ସବ ଗାସର ଉତ୍ସବ ଏହି ମନ୍ଦିରମା ଦ୍ୱାରାଖାରରେ ଅଛି । ଏଥର ଏହି ଗଲେ ଉତ୍ସବ କରିବ । ସବୁ ଶାରେବୁ ମାନୁଷ ଅଭିଭବ କୁଣ୍ଡ କରି ପାଖିକ ପଢ଼ରେ ପଢ଼ି କଲେ ଅଧିକାଂଶ କରିଲା ଏହି ପଢ଼ି କରିଲା । ଚାଲିଆଏ ।

ପ୍ରେରିତି ।

ପାତ୍ରପ୍ରେରବକଙ୍କ ମତମତ କିମନ୍ତେ ଆମ୍ବୁମାନେ ଦାୟା କୋରୁ ।

To THE EDITOR, UTKAL DIPAKA,
SIR,

At a general meeting of the Ravenshaw College Club, held last Saturday, the Hon'ble Mr. M. S. Dass delivered a very eloquent and instructive address on his impressions of England. Our learned Principal, Babu Nilkantha Mazoomdar M. A. was in the chair. Mr. Dass's address was replete with information and interlaced with noble precepts and edifying reflections. We think, and we flatter ourselves, justly too, that it is incumbent upon us to publish a short account of the really salutary address in your well-known journal, for the benefit of the public. The address, we fear, will lose much of its native beauty and vigour from being thus curtailed into a short sketch given below; but it is sanguinely hoped that its intrinsic worth will never fail to produce the intended effect on the public mind.

If there is one thing more than another which a visitor to England cannot but be struck with the majesty of, it is the House of Commons and the influence it has on the minds of the English public. Admission into this corporate body forms the zenith of all young English aspirations and a seat in the House may be said to be 'the cynosure of all neighbouring eyes.' The petty labourer working away all his day in a coal mine, or under a sun-

try son in Africa, the recluse student at Cambridge or at Oxford poring over his Homer or Virgil; the son of the opulent land-owner; all alike are animated with the hope of occupying a seat in the house of commons, all hearts are set on the same object. A pretty large sum of money is required to procure a seat in the House; but though this is so, young men of professed learning and acknowledged ability, though not born in affluent circumstances so as to procure the necessary sum of money, not unfrequently push their way into the House with the generous aid of some rich patriotic nobleman. The patriotic feelings, with which the Englishman aspiring to a seat in the House is inspired, appear to be of a very noble character when we see what onerous duties are entailed on him when he becomes an M. P. The amount of work that a seat in the House demands of him is enormous, and a member, if he wishes to win a good name and to be of use to his own countrymen, must have to sit at desk from dawn to dark and work ungrudgingly with a patient heart. The Englishman is ready to sacrifice anything for the benefit of his own country. He knows that self-sacrifice is the quintessence of all patriotism and acts in conformity with his knowledge.

The aim of education with the English people is noble and high; it is to do good to his own country, to raise his own race in the scale of all races, that the Englishman most gladly subjects himself to a hard course of studies at Oxford or at Cambridge. In this point India presents a very sad contrast to England. The end of our education, we Indians think, is money making and every thing else is only subservient to it. Erroneously we identify money with power and mistake the means for the end. But the Englishman fully understands the inferior worth of money and regards it only as a helpful accessory that

ilitates our path to some real end. It is due to this that education in England is crowned with astonishing success while in India, under a fantastic garb, it leads us to a not very happy destination. It is due to this that while in England education furnishes man with the power and vigour needed by, in India, it of his own country ratifies his scaly ends.

For the entertainment of his juvenile hearers Mr. Dass here put in a few facetious remarks on the multifarious works done by machinery in England and talked of many a pleasant and fanciful thing.

He then proceeded to pass some remarks on the position of women in England. The English woman is the mother of the nation. She is the mother of social purity and the daughter of Christian piety. Free and unstituted education is given to the weaker sex in England. The English woman occupies a very high position in society. The English mother profusely lavishes all her intelligent care and attention on her children, tries her utmost to make them grow up into great men, and thus moulds the character of the nation as a whole. In ancient India also woman held an equally high position, but the Mahomedans introduced the zenana system, which has brought down the status of woman to a lower level.

Mr. Dass closed his address by remarking that India will never regain her pristine glory, unless she learns how to respect women and to hold them in high esteem.

Cuttack I remain
The 4th January Sir
1898,

Faithfully yours
Abhiram Bhanja
A student of the
Ravenshaw College and
Assistant Secretary to the
College Club.

ରଚିତ ଗୋଟିଏ ଶରୀରର ସନ୍ଦର୍ଭରେ ହୋଇଥିଲେ ଏହା ମୂଳ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣମୁଁ ଟ ୦ ୦୦ କିମ୍ବାର୍ଥରେ ରହିଥିଲା । ପୁରୁଷର ଶାଶ୍ଵତାର୍ଥ୍ୟ ଯେବେ ହୋଇ ବର୍ତ୍ତମାନ କଟକ ପ୍ରିୟାକଣ୍ଠର ପ୍ରସର ଦୋହାରରେ ରହିଥିଲା ।

ଦୁଇମଙ୍ଗାଳ ଶୋକ ଓ ପ୍ରସରର ମୂଳ୍ୟ ଟ ୦ ୦୦

ଅତିସ୍ତର୍ଵାନ୍ତି ।

କାହାର ଜନ୍ମବାଟର ପରେ ରହିଥିଲା ଏହାର ଅନ୍ତର୍ମାନର ବିଶେଷତା । ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ସୁଧାର କିମନ୍ତେ ବିନ୍ଦୁ ପୁରୁଷର ମୂଳ୍ୟ ଟ ୦ ୦୫ ଅଠାର୍ଥା ଖର୍ଚୁ ଦେଇ । କଟକ ପ୍ରିୟାକଣ୍ଠ ପୁରୁଷ ଦୋହାରରେ ରହିଥିଲା ।

ଏ ଅନ୍ୟକୁମାର ଘୋଷ ।

ଜାତିକାଳିକାର ।

ପ୍ରସ୍ତର କ୍ଷେତ୍ରିକତାରେ ।

ଏହି ଗ୍ରହ ଜ୍ୟୋତିଷ ପଣ୍ଡିତର ଗଣେଷ କଟକ ବିଦ୍ୱାତ ମୂଳ ସଂଦର୍ଭ ଓ ପଦ୍ଧତିକାର ସହିତ ସ୍ପୃହାତରରେ ଦୂରର ଦେଇ ବିକଟ ପ୍ରିୟାକଣ୍ଠ ସ୍ପୃହାତରେ ରହିଥିଲେ ପ୍ରସର ଅଛି ମୂଳ୍ୟ ଟ ୦ ୦୫ ରହିଥାଏ ମାତ୍ର ।

ବନାରଷ୍ଟ ମାଲ ।

ବନାରଷ୍ଟରେ ଅମ୍ବର ରୋଟିଏ ବାଣିଜ୍ୟ କୋଠି ଥିଲା । ଉତ୍ତର ମଳିଖରେ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ବନାରଷ୍ଟ ମାଲ ଯୋଗାଇବା ଅମ୍ବର କାର୍ଯ୍ୟ ଅମ୍ବ ବସନ୍ତର କାନ୍ଦାତ୍ରାନ୍ଦାକାଣ୍ଡ ବଜା, ଉତ୍ତରପାନ୍ଦି ବିଷ୍ଣୁପୁରରେ ବନ୍ଦବାଳ ମାଲ ଯୋଗାଇ ଥିଲା । ଅମ୍ବ ସହିତ ବାରଗର କରେ କେହି କୌଣସି ପଢାଇବ ପ୍ରକାରର ଦେବାର ବଜାମାର ଅଶାର ନାହିଁ । ବାମ୍ବା, ବେନ୍ଦର, ପାତକ, ଅଠାର୍ଥା ଅଠମିତିହାର, ବୟସକ୍ରମ, ସତ୍ରେରକେଳା ପ୍ରକାର ସତ୍ରେର ମହାବଜା ବାହାରମାନଙ୍କ କିନକଟରେ କର କରେ ଅମ୍ବର କଥା ପଢିବ ସ୍ଵଭାବର ଜଣା ପଢିବ ସାହାରର ଯେ କିନ୍ତୁ ଦୁଇ ଅକଶମନ ଦେଇ କେବଳ ପଠାଇଲେ ଅବଲମ୍ବନ ହେଲୁଛେବଳ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ପଠାଇ ଦୟା ଯିବ । ମାଲ ମନୋମାତ୍ର କରେଲେ କା ମୂଳ୍ୟ ଅଖଳ ବୋଧ ଦେଇଲେ ଅକ୍ଷ୍ୟ ମାଲ ବନଲାଇ ଦିଅ ନିବ ବା କୁକା ଯେଉ ଦିଅନ୍ତିକ

କୁକାର ମାସୁଲ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ଦେବାର ପଢ଼ିବ ଅମ୍ବର ବାଣିଜ୍ୟ କୋଠିରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପଦାର୍ଥମାନ କିମ୍ବି ସମୀକ୍ଷା ସବଦା ପ୍ରସର ଥାଏ । ସଥା ବନାରଷ୍ଟ ନରବାର ସାତି, ଧୋର କଦର, ଟେପି, କୋଟ, ବେଳା, କଂାପ, କାଣ୍ଡା, ସାତି ଦୋଷକା ମନ୍ଦର, ଦୀରହେ ବାଜ ବାଜ ଫେଣା, ଶୁମାଳ, ସାଲ ଏବଂ ନାନ ପ୍ରକାର ଉତ୍ସବ ଅଛି ଅନ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶି ।

ଏହା ଯେତା ସୁଜା ରୂପାର ବାସନ, ସୁଜା, ରୂପାର ନିଲାଟ କରି କାଶର ହାତକା ପ୍ରଦର୍ଶି ପଦାର୍ଥ ବରକ ଅନ୍ତର୍ମାନରେ ବୟାର କରିଲ ଦେଇ । ବସର ଦେବାକେଲେ ଶାନ୍ତିମାନଙ୍କ ମୂଳ୍ୟର ତତ୍ତ୍ଵାଂଶ ଅଛିମ ଦେବାର ଦେବ । କେହି ଦେଖି ମାଲ କୟ କରିବାର ମାତ୍ର କରି ପଢ଼ିଲେ ଅମ୍ବର ବରମ୍ବା ବା ଅମ୍ବ ସପ୍ତ ଯାଇ ଥାଇ ।

ଭାବରେ ପଢ଼ି ପଠାଇ ପଦାର୍ଥ ମନ୍ଦର ଲେ ପାଇ କେହି ଠିକଣାରେ କି ଦୂଷିତରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଭାବରେ କି ରେଲରେ) ପଠାଇବାର ଦେବ କେବଳ ଲେଖିବା ଅବଶ୍ୟକ । ରହିଲରେ କିଶେଷ ବାରଗାର ଥିବାରୁ ଜଣେ ତେଥେ ମୋହରି ରଖିଗଲୁ ଶୁଭର୍ମ ତେଥାରେ ପଦି ଲେଖିଲେ ତତ୍ତ୍ଵନ୍ୟରେ ବାର୍ଯ୍ୟ କରି ପାଇଗଲୁ । ଅତିରି ଲଧାରା (ବହିରବରଣ) ଦୂଷରେ ଅମ୍ବର ନାମ ଓ ଠିକଣା ହୁବି ବା ଜନ୍ମନାରେ ଲେଖିଲେ ଶାତ୍ରୁ ଅଥବା କରିପଦରେ ଅମ୍ବର କ୍ଷୁଗର ଦେବ ।

ଏ ପାନମାର ଘୋଲାନାଥ
କୁଞ୍ଜକ ଧାତୁକ ଦନ୍ତର ଦୀର୍ଘ

NOTICE.

*Third Edition with Additions to 1896.
Crown 8vo, cloth, Re 1-5.*

A CHOUKIDARI MANUAL

BRING

AOI VI, B. C. OF 1878.

AS AMENDED BY
ACTS, I. B.C., OF 1871, 1886, & 1892.
Sec. 45 Code of Criminal Procedure and
S. 21 Regulation XX of 1897.

WITH

NOTES, RULES, GOVERNMENT
ORDERS, AND INSPECTION NOTES.

BY G. TOYNBEE Esq.

Magistrate of Hooghly.

Third Edition.

THACKER SPINK & Co.
CALCUTTA.

ବିଜ୍ଞାନ ପାଠ୍ୟକର୍ତ୍ତା

ପାଇଲିବ, ସର୍ବାଧିକରି, ଅନୁଷ୍ଠାନିକରି
କିମ୍ବ ପାଇଲିବରୁକର ଇଂଲିଶ, ଅନ୍ତର୍ମାନ୍ଦ୍ରିୟରୁକର
ଅନ୍ତର୍ମାନ୍ଦ୍ରିୟ ପାଇଲିବ କରିବାକରି, ଅନ୍ତର୍ମାନ୍ଦ୍ରିୟରୁକର
ବିଜ୍ଞାନାବାବ ପ୍ରଦାନକରି ପାଇଲିବ, ବାତାକରି
ବିଜ୍ଞାନରେ ବିଜ୍ଞାନରେ ପାଇଲିବ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପାଠ୍ୟକର୍ତ୍ତା

ସମ୍ପଦ

ସୁଭାବୀତଦ୍ୱାରି ବିବ୍ରାଦି ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ ସୁଭାବୀତ ତେବେ ପ୍ରତିକରି ଦିଲା
ଟେଲିକୋମ୍ପାରି ପୁରୁଷବୋହାବକରେ ଅନ୍ତର୍ମାନ୍ଦ୍ରିୟରୁ
ବେଳେ ମୋହରିବର ଜାହମାନାତ ଜମାକରି
କରା ପାଇବାକରି । ଏ, ଏ ପ୍ରଦାନକରି ପାଇଲା
ଯାଇ ଜାହିଁ । ଯାତ୍ର କମାଇଲେ ଟ ୦ ୦୫ ଆବଶ୍ୟକ ।

ସବ୍ୟାତିକ କୁରାକାର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ବ୍ୟାପକ ୧ ୩ ୦ ୦୦

ମୋହରିକରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ବ୍ୟାପକ କରିବାକରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ଏକନ ପ୍ରେଟରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

କରିବାକରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ଏକନ ପ୍ରେଟରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ଏକନ ପ୍ରେଟରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ଏକନ ପ୍ରେଟରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ଏକନ ପ୍ରେଟରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ଏକନ ପ୍ରେଟରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ଏକନ ପ୍ରେଟରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ଏକନ ପ୍ରେଟରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ଏକନ ପ୍ରେଟରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ଏକନ ପ୍ରେଟରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ଏକନ ପ୍ରେଟରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ଏକନ ପ୍ରେଟରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ଏକନ ପ୍ରେଟରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ଏକନ ପ୍ରେଟରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ଏକନ ପ୍ରେଟରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ଏକନ ପ୍ରେଟରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ଏକନ ପ୍ରେଟରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ଏକନ ପ୍ରେଟରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ଏକନ ପ୍ରେଟରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ଏକନ ପ୍ରେଟରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ଏକନ ପ୍ରେଟରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ଏକନ ପ୍ରେଟରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ଏକନ ପ୍ରେଟରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ଏକନ ପ୍ରେଟରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ଏକନ ପ୍ରେଟରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ଏକନ ପ୍ରେଟରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ଏକନ ପ୍ରେଟରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ଏକନ ପ୍ରେଟରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦୦

ଏକନ ପ୍ରେଟରି ୧ ୩ ୦ ୦୦

ପ୍ରସରିତାବେଶର ୧ ୩ ୦ ୦

ସାଧୁହିକ ସମାଦପତ୍ରିକା ।

ବା ୧୫ ହର ମହେ ଜାନୁଆରୀ ମାତ୍ର ୧୯୫୮ ମସିହା । ମୂଲ୍ୟ ୫ ଟଙ୍କା ଏବଂ ମାତ୍ର ୧୦୦୫ ଟଙ୍କା କେବଳ ।

୧୦୦ ଟଙ୍କା

ଅଛିମ

ଟ ୫

ପ୍ରାଦେସ୍ୟ

ଟ ୨

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ସନ୍ଦର୍ଭ ପରିଚୟ

ଏବଂ

କୃତି ସନ୍ଦର୍ଭ ପରିଚୟ

ନୂତନ ପଞ୍ଜିକା ।

ଜୀବନ ପରିଚୟ ବିଜ୍ଞାପନ ସାହାଜିତ୍ୟରେ ଅନ୍ୟା-
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜୀବନ ପରିଚୟ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ମୂଳରେ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଥିଲା ।

ବିଜ୍ଞାପନ ଟ ୦ । ଡାକମାଧ୍ୟମ ଟ ୦ ।

ଚିଠିପାଇଁ ଟ ୦ ୨୭ „ ଟ ୦ ୨୭

ମୋବାଇଲ ବିକ୍ରେତାମାକିଳୁ ଅଧିକପରିମାଣ
ଜୀବନର ଦେବାର ନନ୍ଦାବନ୍ଧୁ ହୋଇଥିଛି ।
ଜୀବନମାନକୁ ସାବଧାନ କରି ଦେଉଥିଛି ଯେ
ଜୀବନରେ ଅନ୍ୟ ସାହାଜିତ୍ୟର ଆନ୍ତରିମରପୁଣ୍ଡି
ଜୀବନରେ ନ ଦୂର ଚିରପରିଚାର୍ଯ୍ୟାଳୟ-
କ୍ଷେତ୍ର ବାଜାର କରିବେ ।

ପରିଚୟ ଶ୍ରୀ ଗୋପନୀୟ ସମ୍ମାନିକା

ମନ୍ୟକର ବିଜ୍ଞାପନ ଅବନ୍ତା ଟ ୦ ୩୦ ରୁ
ମୋବାଇଲ ପୁରୁଷ ପ୍ରଦେଶ ହେବେ
ଏବଂ ଖୋଲାରୁ ବିଜ୍ଞାପନ ସାଇ ଟ ୦ ୨୨ ରୁ
କେ ସ୍ଵର୍ଗପରିମା କରିବେ । ଗର୍ଭବତୀରୁ
ଆଏ, କରସର ଏବଂ ମୟୀ ପୁମର କରି କରି-
କରାରୁ କରିବାଟି ଅହିବେ ।

ଆପରିଦିମାନକଠାରୁ ୧୯୯୧ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
ବିଜ୍ଞାପନ ଏବଂ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ନଗନ ଟ ୨୦୦୦୦୧ଟା
ସରକାର ଦାତା କରିଥିଲୁ । ତହିଁମଧ୍ୟ ଏପ-
ର୍ଯ୍ୟକୁ କେବଳ ୮୫ ବିଜ୍ଞାପନ ଏବଂ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ
୨୦ ରାଶର ପ୍ରାୟ ଏକାନ୍ତ ସେମାନେ ଦାଖଲ
କରିଥିଲୁ । ଯେପରି ସରକାର ଏମାରର ସେ-
ମାନେ ଜଞ୍ଜି ବରାହିରୁ ଉତ୍ସର୍ଗ ଶେମାରର
ଦାତା ଏଥୁଳଗରେ ଅଛି । ଏ ସମସ୍ତ ଦେଲେ
ସେମାନେ ରଖା ପାଇବେ ।

ସର ହେବାର ହାତକଥାଲେନିବ ପରେ
ମେଜର ଚେଳକରି ଉତ୍ସର୍ଗ ଏମାରର ପ୍ରକାଶ
କରେ । ସର ଜୀବନକୁଷକର କରେ
ଅଧିକାୟକ ହୋଇ ଜୟନ୍ତର କରି ପେଷରେ
ପୀତିତ ହୋଇ ପେଷକାଳକୁ ଅଧିଥିଲେ । ସେ-
ଠାରେ ଗାହାକର ମୃଗ ହେଲେ । ପ୍ରଥମ ଲିରିତ
ମହାତ୍ମା ସୁତ୍ରକୁଷକରେ ଶବ୍ଦ-ଶବ୍ଦକାରୀ ହବ
ହେଲେ । ଶବ୍ଦକୁ ସୁକରେ ଏପରି ମୂଳବାନ
ଜାବନମାନ କଷ୍ଟ ହେବା କଢ଼ି ହୁଅଥର ବିଷୟ
ଅଟେ ।

ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣର କେଳକରି ଦାହାଦୂର
ରୁହିଥିଲୁ କି କମେଟ୍ ପରିବହନ କରିବାକୁ
ପ୍ରଦେଶ ଶ୍ରୀ ଅମୁଖ, ମଥୁର, ଦୟାମ, କାଶି,
ଦୂରକାଳ, କରନ୍ଦାରପୁରର ରାଜସ୍ବାନରୁ ଶାପୀ
ଅହିବେ ମହାମାରି କ୍ଷେତ୍ର ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ

ଅଛି । ଅତିବକ ବୋଷା ବିଅସାଇଥିଲୁ କି
ଅବନ୍ତା ଫେରଥେଣ ମାତ୍ର ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କମେଟ୍
ପ୍ରଦେଶରୁ କୌଣସି ରେଲାନ୍ଧେନକରେ ଭୂପର
ଲିଖିବ ଶାର୍ତ୍ତମାନକୁ ଦିବାର ଟିକଟ କରୁ ହେବ
ନାହିଁ ।

ଅବନ୍ତା ଧନିବାର ଗୋଟିଏ ଜୀବ ପୂର୍ବେ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ । ଏମନ୍ତ ପ୍ରଦେଶ ବିକାଳରୁ
ଦେଖା କାହିଁ । ଏଠା ପଞ୍ଜିଥିନୁବାରେ ଦିବ
ଘ ୧୨୦୨୫ ରେ ଶର୍ଦ୍ଦିର ଏବଂ ଦୂର୍ଯ୍ୟମଣ୍ଡଳରୁ
୫୦ ଗ୍ରାମକର ଘ ୧୦୦୩୮ ରେ ସକମେଷ
ହେବ । ପରକର ଯେଥିମୟ ପ୍ରାନରେ ଦୂର୍ଯ୍ୟକାର
ହେବ ଦାତା ପୂର୍ବରୁ ପାଠକମାନକୁ ଜଣାଅଛି ।
ତହିଁଥରେ ବିଜ୍ଞାପନକୁରୁତ ବକସାର
ନଗନ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥାକ ପ୍ରାକ । ସେଠାରୁ ସମ୍ମାନ
ଗନ୍ଧିର କେଳକରି ଦାହାଦୂର ପ୍ରଦେଶ ଦେଖି-
ବାକୁ ବିବରନାକ ହେବେ ସୁତ୍ରର ମହା ସମା-
ବେବ ହେବ ।

ବିଜ୍ଞାପନରେ କେଳକରି କିବିଟ ହେଲୁ
ପ୍ରଥମ ଦିବସ ଶୋଭେବାର ସରକାର ବିଦ୍ୟାମନ୍ୟ
ରେ ଚିତ୍ରାଳୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ ତହିଁରେ କିମ୍ବା
ଲହାକରିବାକୁ ଏ ଦେଖାଯିବେହ ଲେବ ମନେ
ଦାହାକୁ ମାସିକ ଟ ୨୫୫ ଟା ଦୂରି ଦେବାକୁ
ଏଠାର ଚକ୍ର ବୋରତ ମଙ୍ଗୁର କରିଥିଲୁ
ଯେ ବେଳେ ବୁଝିଲେଇ ଶିଖା କରିବ ହେ ପାଇଁ

କର ଏ ଜିଲ୍ଲାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଅଣୀକାର
ପଢ଼ି ଲେଖିଦେବ । ହିନ୍ଦୁଧାଳୀପୁରେ କିଛି ଘେସ
ଦେବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ ଏବ ମନ୍ଦିର ଟ ଏ କା
ଶରଗୁ ଦେଲେ ସେଠାର ହାତୁଆସରେ ଝାର
ଦିଲ ରହିଥାଇବ । ସ୍ଵରଗଂ ଦୃଢ଼ି ଟକାରେ ଅ-
ନୀୟାହରେ ତାହାର ନିଷାହ ହେବ । କିମ୍ବା କୁ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କନ୍ଦ୍ୟାଳୀପୁରେ ପଢ଼ିବା ଅବଶ୍ୟକ ଏବ
ହେତୁ ହମ୍ମାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ି ହୃଦୟିବ । ଏକଳର
ରେ ମେଟିଏ ପଞ୍ଚ କିମ୍ବାଲୟ ଶ୍ରୀପନ୍ଦର ମଧ୍ୟ
ବେଶ୍ମା ହେଲୁଥାଏ ।

ଗର ସୋମବର ସନ୍ଦର୍ଭମୁଣ୍ଡରେ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକ-
ଜ୍ଞାନାଳ୍ପି ମୋଠରେ ଏଠା ଲମ୍ବିଦାର ସମ୍ମାନ
ଏକ ଅଧ୍ୟୁତ୍ତବିଶିଳ ହେଉଥିଲା । ଗର ଫେରୁଆର୍ଯ୍ୟ
ମାସରେ ୧୩ ବନ୍ଦୋବସୁର ଜୀଅବ ଏବଂ
ମାଲିକାନା ମମକରେ ହେଉଁ ଦରକାର୍ଯ୍ୟ କରିଲୁଣେ
ଅବ୍ୟ ଚହୁଁର ଉତ୍ତର ନ ଧେଇବାରୁ କି କରା
ବାକୁ ହେବ ଏହାଇ ଅଭ୍ୟବନାର ବିଷୟ
ଥିଲା । ଧର୍ମ ଦେଲ ଯେ ମକ୍ରମେଷ ମେହୁ
ଆବେଦନପତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କି କିମ୍ବା କଲେ
ଅବଳମ୍ବନ କାହା ସମ୍ଭାବୁ ଜାଗାରବା କାରଣ
ଦଙ୍ଗୀୟବିମ୍ବନାମେଥିକୁ ପାଇ, ଲେଖା ଯାଇ ।
ବନ୍ଦୋବସୁରାର୍ଥ ଶାଶ୍ଵତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିବାର କରିବା
ଚେଷ୍ଟା ଦେଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ଲମ୍ବିଦାର ସମ୍ମାନ
ଆବେଦନ ଏକର୍ଷଣି, ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାୟ ଏକବର୍ଷରେ
କିମ୍ବା ହୋଇ ଲାଗି ଏହା ମନ୍ତ୍ର ଆୟ ନାହିଁ ।
ପରିନ୍ତୁ ମକ୍ରମେଷ ସାମାଜିକ ଲୋକର ଆବେ-
ଦନର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ କୁଟୁମ୍ବ କି କରିବା ପ୍ରତ୍ୟେ
ଜାଗାଟିଏ ବିଭାବ ଆବେଦନପତ୍ର ଉତ୍ତର ପ୍ରାୟ
ଏବଂ ବର୍ଣ୍ଣାବ ନ ଦେବା ବକ୍ତ୍ଵ ଦୁଃଖର
ବିଷୟ ଛାଟ ।

ସମ୍ବନ୍ଧର ସମ୍ବନ୍ଧବାଟା ଛେତ୍ରିଥରୁ କି
ଯେଉଁ ପ୍ରଜାମାନେ ଅଧିକ କୃଷି ଅନାଦ
ନିମନ୍ତେ ସରଳରୁ ତଥା କୋ କେନିମିଳିଲେ
ଗତ ସମ୍ବନ୍ଧମାସ ତା ୨୭ ଉତ୍ତରରେ ଛାଲୁ
ତଥା କାର କିମ୍ବା ଟ ୦ । ୫ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସୁଧ
ଆଦୟ କଣ୍ଠକାର ମିଥ୍ୟାଦ ଶ୍ଵରରୁ ପ୍ରଜାମାନେ
ପ୍ରାଣ ଦୟାରେ ଦଳକୁଦଳ ଆହି କଷ୍ଟରେ ହଳା
ଓ ସୁଧ ଅଭାବ ଦେଖିଥରୁ ତଥା ଟବାର
ହୁଏ ତମ ଏହି ଅଧାରେ ଯେଉଁ ପ୍ରଜାମାନେ

ପ୍ରାଣ କେନିଥିଲେ ତୁମ୍ଭ ବଗାନୀ ଟଳା ପାଇବା-
ବାରଣ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଦିନଠାରୁ ଅଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରାସୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀଙ୍କୁ ଦ ଶାର୍ଦ୍ଦ ନ
ଦନ ଓ ଶାକପୁରୀ ବସାନରତ ଏବଂ ଟଳା
ନିବାଞ୍ଚ ଦାଆଳ କରିବାର ଦର୍ଶାସ୍ତ ଅକ
କାଗଜ ଲେଖାଇ ଆଦିବର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର
ଦାରହାର ଟ ୧୯ଙ୍କାର କମ ଖୋଲେ ପ୍ରକାରେ
ଅବର ପଢ଼ି ନାହିଁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଯେଉଁ
ଫୁଲାମାଳେ ମୋଡ଼ରେ ଟ ୩୩୭ ବଗାନୀ କେଇ
ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ତୋ କ ପରିଶାଶ ଛାଇ ଓ
କଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ତାହା ପାଠବବର୍ଗ ଅନୁମାନ
କରିବେ ।

ନାହିଁ କିମ୍ପୁର୍ବତ୍ତେ (ଗୋଟିଏନ) ଦିଲସ ପୁଅ
“ଲିଟରେଖାକୁ”ର ହେବାର୍ତ୍ତିକ ମହୋତ୍ସବ
ଉପଲବ୍ଧ ହୁଏ କାଳକା କିମ୍ବାଲୁରେ ଏବଂ
ବିଶେଷ ସାନ୍ଧି ଅଧିବେଚନ ହୋଇଥିଲା । ମୁହଁ
ମୁହଁ ଶୁଣି ଶୁଣିଗମନ ତୋରଣ, ପଚାବା, ସୁନ୍ଦମାଳାଦ
ସଜ୍ଜା ପରାଯାଣୀରେ ଦର୍ଶନୀୟ ତୋରଥିଲା । ଏବଂ
ଦେଉନିଧିପାଲିଙ୍କୀ ଚନ୍ଦ୍ରମାଳ ସିରଜ ସର୍ଜନ ମିଳିଲା
କାଳୀପଦଗ୍ରହ ସର୍ବପଦକ ଆପଳ ଗୁରୁତବ କିମ୍ବାଲୁ
ଆହୁତ ସବୁନ ମଣ୍ଡଳୀ ସକୁଳ ସର୍ବପୁରୁଷରେ ସରି
ଦିଲ ସେହେଠିଲା କାହିଁ ଦିବାକର ଦାସ ମହାକା
ଦୟ ବାର୍ତ୍ତିକ ଦିବଦଶୀ ପାଠ ବଲ୍ଲ ପର ପରା
ସର୍ଜନ କାହିଁ ସର୍ବଧରଣ ଉତ୍ତବର୍ତ୍ତୀ “ପ୍ରାଣିକେ-
ଦୂରକୁ” ସମ୍ବେ ଗୋଟିଏ ଶାରିରର୍ଦ୍ଦ ସର୍ଜନ
ଦୂରଗା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏବଂ ତା ନାହିଁ
ବାହି ରହିବାଲା ଫେନ ତାକାର ପୁଣ୍ୟ ଗୋପକ
ହୋଇ ଅଧୁକ ପଞ୍ଚାବ କଥମୁଖୀ ଲକ୍ଷ ଦରି
ଦୃଷ୍ଟବର୍ତ୍ତୀ କାଳ ସାରିର ପ୍ରାଥମିକ ଦେଖାଇ
ଥିଲେ । ଏବଂ ସର୍ବପଦି ମହୋଦୟ ବଲ୍ଲମ୍ବନ-
କିର ପର ସମର୍ଥନ ଦିଲ ପର ସବୁ ବଜାରଦେଲା

ବଜ୍ରପୁରେଶ୍ୱର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦ୍ଵାରା
ସନ ହୋପାଟେଗ୍ ସାଇର କାର୍ତ୍ତିତ କରିବା
ଅଚଳ ପ୍ରିଭେଟ ଥିଲେ । ସନ ହୋପାଟେଗ୍
ସାଇରେ ଟ ହୋପାଟେଗ୍ କା ଅଧି ଏବଂ
ଟ ହୋପାଟେଗ୍ କା କଷ୍ଟ ହୋଇ ଏହି କଷ୍ଟ
କାରୁ କେଇ ଅଧିକ ଲାଭ ହୋଇଥିଲା । କଣ୍ଠିତ
ବର୍ଷର ଅଧି ଟ ହୋପାଟେଗ୍ କା ଏବଂ ବାପ୍ରି
ଟ ହୋପାଟେଗ୍ କା ଯୁକ୍ତବଂ ଟେ, ଟେ, ଟେ

ଲୁହ ହେଲା । ପୂର୍ବ କୌଣସିଦର୍ଶରେ ଏତେ
ଅଧିକ ଲାଗୁ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ବନାରାସ
ବେଳବାଟିରୁ ଫିଲପର ଘୋଗାଇବା ଏହି
ଅଧିକା ଅୟର କାରଣ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ବା ବୃକ୍ଷର
ଦୁଇବିଷ୍ଣ୍ଵା ହୋଇ ଅୟ ଜିମ୍ବା ପଞ୍ଚବାଇ ହେଲା
ଥିଲା । ତେଣା ମଧ୍ୟରେ ଖୋରଧା ଏବା ଅଳିକ-
ଳରେ ଫଳାଳ ମହିଳା ଅଛି । ଏହି କିନ୍ତୁ
ସ୍ଥାନର ଅୟ ଅପେକ୍ଷା ବ୍ୟକ୍ତି ଅଧିକ ମାତ୍ର ମୁଖ୍ୟର
ବିଷୟ ଏହି ବି ଗତ କର୍ତ୍ତା ଅଳ୍ପକଣ ଓ ଝୋବ-
ଧାରେ ସଥାନଟେ । ୧୦୪୪୩ ଓ ୧୫୨୨୯ ।
କାରୁ ଏବର୍ଷ । ୧୫୫୩ ୧୯୭୯ ମା
ରତ୍ନ ପତ୍ରାଳୀ

ମାନ୍ଦୁଳ ପ୍ରତିକାଳର ପାଇଁ ଯାହାର ଜାଗା
ବର ନୋବଲ ଚାଲିଲା ଉଠିଲା ଅଧ୍ୟାପକ
ଜୀବନ ଅଛି, କେବେଠିବନମ ଏମ, ଏ, ବର
ବନ୍ଦର ଅବକାଶରେ ଦୂମଖ ଉପାଳରେ ଏ
ବନ୍ଦରରୁ ଥିଲାମନ୍ତର । ଏଠାର କେବେକାଙ୍କୁ କାନ୍ତି-
ବୈକଳ ଅନ୍ତରେଥରେ ମତ ପୁଣ୍ୟ ସୁନ୍ଦର
ସନ୍ଧାନ ସମୟରେ ଦୃଷ୍ଟି ବିଶ୍ଵାମାର ହୋତାରେ
ଦେଇବ ବଜ ଇତ୍ୟରେ ଏହି ଧାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦୁଳ
ପ୍ରଶାନ୍ତ କରିଥିଲେ । ବହି ଅରଦନ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ
ଶରୀର ପୁଣ୍ୟ କେବଳକରି ଘେନିଲାର ମନ
ଦିବସର ପାଞ୍ଚକ ପକ୍ଷ ଉପାଳରେ ସେହି
ଠାରେ ଏକ ଯୋଗବାର କନ୍ଦଳା ପୁନଃବାହାରେ
ଉଠିଲା ଗଢ଼ୁଣ୍ଡମେଳିକଠାରେ ଭାଇତର ବାଧ୍ୟକ
କଷ୍ଟରେ ବନ୍ଦୁଳମାନଙ୍କ ଦ୍ରୁଟାଙ୍କ କରିଥିଲେ
ଏଥର ଉତ୍ତିକାର ସକାଳବେଳେ ଉତ୍ତଳ ପ୍ରାତି
ସମାନରେ ପ୍ରାର୍ଥିତ ଏବି ଉପବେଶ ପ୍ରଦାନ
କରିଥିଲେ । ସେ ଜଣେ ପ୍ରାତି ଅଟକି । ସକଳ
ବନ୍ଦୁଳ କାହାର ପାଇଁ ଥିଲା ଏହି ସେ ଭାବରେ
ଆଗାମର ଉତ୍ତଳ ପଥକାଳ ଉତ୍ତଳ ନାର ଜଣାଗଲା ।
ଶରୀରର ସବୁ ମହାମା କେବଳକରି ସେବକ
ମନୋନ କମନ୍ତେ ତୋରିଥିବାକୁ ତାମାର ସହିତ
ବାକୁ ଜାନିଲାଗାଥ କପୁ ମାନ୍ଦୁଳର ମଧ୍ୟଦିନ
ଦାର ଏବି ପାତ୍ରୀ କେବଳସାହେବ ଉଠିଲାବେ,
କାହିଁ ବିଷଳାଥର ଉତ୍ତଳୀରେ ଏବି ସବୁ
ମୋହନ ବସୁ ବଜାଲାରେ ବନ୍ଦୁଳ ପ୍ରହାନ
କରିଥିଲେ ଏବି ସେବନର ନ୍ୟାଯାର ଅତିକ୍ରମ
ପ୍ରୀତିକର ହୋଇଥିଲା ।

ସୁପରବିତ୍ତନ ।

ମାତ୍ରାଜୀର ବାହୁ ସୀଗାଳାଥ ବୟକ୍ତି ସତ୍ତା-
ଜୀବ, ଏହି ସ୍ଵର୍ଗମୟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟଙ୍କ ସହିତ
କିବାକି କିଷମ୍ବାଦ ମମାଲୁମୋକଦିର ଅନେକ
ଜୀବରୁ ବଳ ଅସୁଥିବାର ପାଠକମାନେ ଶବ୍ଦ-
ଗର ଉଚ୍ଛରିତ । କଲକ ସେ କେବଳ ଏହି
କଳରେ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ଏମନ୍ତ ନୂହେଁ ଗାତ୍ରଜୀବ
ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥାନ ଗ୍ରାମ, ସେଠାରେ ଲୋକ, ବିଦୀଳ,
କିଶୋର କାମୟସ୍ତ ଓ ବେଳ ପ୍ରକଳ୍ପ ଅନେକ କହି
ଲେବକବ କଷତି ଏପରି ବନ୍ଦୁଷମାଳ ମୋଦ୍ଦିଷ-
ଲକେ ଅନ୍ତରେ ଦେଖାଯାଏ କିନ୍ତୁ ଅଛି ଦୂରେର
କିଷମ୍ବାଦ ଏହି ସେ କେବଳରେ ଦେଇ ବେଳ କିନ୍ତୁ
ତା ଉଚିତ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମନ୍ଦା-
ନ୍ଦା ଓ ମାନଙ୍କ ମୋକଦମା ଲୁଣି ଦିଲାଦିତ
ହୋଇ ସମାଜକ ସୌଭାଗ୍ୟ ଓ ଶୁଣ ଲେଖକ
ପ୍ରାଚୀନକ ଓ ଅନେକ ଅସୁର ଓ ଅତିଥୀ ଦିଶି-
ଥିଲା ଏମନ୍ତ ତ କୋଣେ ଠାରିବାର ଯାତ୍ରାମାତ୍ର
ସ୍ଵପ୍ନଦୟ ଓ କେତେକ ଝାଂଶିକ ବିଜ ହୋଇ-
ଥିଲା ଓ ସେ ଜୀବର ପ୍ରାକାଶ ଉତ୍ସବ ଦୋଳଯାତ୍ରା
ପ୍ରାସର୍କ ଘାଇଥିଲା । ଦର୍ଢମାନ ଅଛି ଅନେକ
ସହିତ ଅବମତ ହେଲୁ ସେ କାଳା ବାସ୍ତବ-
ମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବଳଦୟ କୁହିଣ ଦେଖିବ
କିମ୍ବାତ ସହିତ ସମସ୍ତେ ଏକମେଳ ହୋଇ ଅଛିବା
ଅଥିର କିମ୍ବାତାର କାହୀଁ ଧୀରଜାତିକାରୁ ଲାଗୁ
ବଳରେ ଓ କାହିଁ କଗଦୋତନ ଲୁଲ ବ୍ୟକ୍ଷ
ବଳରେ ଓ ମଧ୍ୟପ୍ରାଚୀନାଳୀଖ ଚକଳ କାନୁକରେ
କାହିଁ ପ୍ରତ୍ଯକ୍ଷର ସହାଯିତା ଅଛନ୍ତି । କାନୁନେବେ
ଯେଉଁ ବୁକାର୍ଯ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥେବାପଥ କହୁ
ଓ ସରସବାବାପଥ ଅଟିଲା । ବଳଲୋକର ମନ
ହଲବର୍ଜିନ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ କଲାଏ ସୁରକ୍ଷା ଦେ
ଏଥରେ କାହିଁ ପଥବନ କରାଯାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ
ମେଳ ମେଳ ନିଜକାରିଙ୍କ ସାରା ପଢ଼ିବାକୁ ସବଳିତ
ଥାଇ । ସେ ସାରେ କାନ୍ଦୁଜୀବରେ ସମସ୍ତ
ଦୋଷ ଅପଣା ମୁଁ କରେ ନେଇ ଯେଉଁ ସରଳ
ହେଲା କହିରେ ତାଙ୍କ କିଷମାନାନେ ଏକା
ଦେଳକରେ କରିବ ଯାଇ ପଢ଼ିବାଥାରୁ ତୋହି
ପକାଯାନେ । ଇନ୍ଦ୍ରମହାଲର ସତକ କାହିଁ ମେ-
ଲିଲ ପ୍ରବହର ରକ୍ଷଣା କାହିଁ ରକ୍ଷଣାଦେବକ
ଶାଶ୍ଵତ ଦେଇ ସଥି ଓ ପୁଣ୍ୟ କରିବ । ସେହିଦେବ
ଶାଶ୍ଵତ କିମ୍ବାଦ ସନ୍ଦର୍ଭକାର ଅଶାଶ୍ଵରାଗୁ
ବୋଲି ଦେଖାଯାଏ । ସହି ମୁଣ୍ଡରବତ୍ରନ ଓ
ସମସ୍ତବର ଦେଖି ହୁବିବର ରହି ଏହାର କାହିଁ

ମୟ । ଏବି ନିଜା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଗାନ୍ଧା ପ୍ରଶଂସା
କମାଗଳ ପ୍ରକାଶ ଦେଉଥାର । ଏଇକରେ
ଗ୍ରମର ମନ୍ତ୍ର ବିନାଦ କେବେ କୋଇ ନାହିଁ
ଅନୁଭବ ଅଛି । ବାହୁ ମନୋଚାରୀଧୂମ ଓ ବାହୁ
ନିରଖାର ବୟୟକ ବଲାଦଳରେ ଯେ ଗୌଧୂମ
ମହାମୟ ଅପଣା ଠାକୁରଙ୍କ ଯାଢା ବନ ବହୁ-
ଅଛନ୍ତି ବାହା ଓ ପ୍ରଶଂସକ ଗୌଧୂମ ଓ ଶିଳାନାଥ
ବାହୁଙ୍କର ବିନାଦ ଏବି ନାହିଁ ଓ କବ୍ୟକ
ଅମେଳ ଏବରୁର ଶୀମାନୀ ଓ ହୋଲେପ୍ରକ
ପୂର୍ବକର ଜ୍ଞାନକ ପର୍ଷରେ ଉପରଲାଭିତ ମଧ୍ୟ
ମାନେ ସେଠା ଥାଏ ପୋଃ ର ହେଉ କକ୍ଷ୍ୟକଳ
ସହବାନ୍ ଅଛନ୍ତି । ଉତ୍ତର ଦେମାନକ ଯହ
ସଫଳ ବରନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନାଦ ବିସମାନ ଦେଖି
ଯାଇ, ସମସ୍ତେ ଏକ ହୋଇ ସ୍ଵପ୍ନମର ଦୂରତା
ପର୍ଷରେ ବେଣ୍ଟୁ କରନ୍ତୁ ଓ ଯେଉଁ ବହୁଳ ଅର୍ଥ
ମାମଲୁ ମୋକଦମାରେ ଅପବ୍ୟୁ ଦେଉଥିଲ
ସେହି ଅର୍ଥ ଗ୍ରାମର ଅଭାବ ମୋତନ ଓ ଭୂବନ
ସାଧନରେ ସବ୍ୟମ୍ବ ହେବ । ସେ ଗ୍ରାମ ଓ
ସେ ଅନ୍ଧରେ ଅନେକ ଡିବାର ଅଛନ୍ତି ।
ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ବରେବସ୍ତୁ ପର୍ଷରେ ମନୋଚାରୀ
ହୋଇ ମାନ୍ଦବଳ ବାହୁ ମଧ୍ୟଦଳ ଦାସକ
ଦିଲ୍ଲୀର ଜମଳ ଓ ପରିଶ୍ରମ ଓ ଅର୍ଥବ୍ୟୁକ
ପଳକାଳ ମହାକାଶରେ ଧାରାନୟରେ ତେଣୁ
ଦରନ୍ତୁ । ଦେମାନେ ବଡ଼ା ଜିବାର ନାହେ-
ଲେହେ “ ସାବଧାନା ଲଠି ଏକ ଘରଟେକ
ମେହା ” ଏହି ମହାମାନ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ
କରନ୍ତୁ ।

ବଳସ୍ତେହ କା ଅରଣ୍ୟର ଅଳକମୁଖ
ଗଠନାଥ ଜା ୧୭ ଲୋକଙ୍କ ଜାଗରଣୀୟ ଜୀବି-
ମୁଦ୍ରପକ ସଂଗ୍ରହ ଯେହା ଅଧିକେତଳ ବୋଲିଷ୍ଟର
ଚାହେବେ କବ୍ୟଗ୍ରହ ସତକ ମାନ୍ୟବର ବୃଦ୍ଧିରେ
ସାହେବ ସତ କିମ୍ବୋକ ଦିନିର ଥାରକ ହୃଦୀ-
ଧଳ ଦିନସ୍ଥଳ ଏବଂ ଧାର୍ଯ୍ୟପି ଉପରୁତ କର
କହିଲେ କ ମୁଦ୍ରାଦର୍ଶର ଶାହନ ଥକିପାରୁଥେ
ମୋହିତ ଅରଣ୍ୟର ଜାସ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତର ଉପରୁତ
ହୋଇଥିଲା । ମହ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ସର ତାହା ଜାତାକା-
ଳଗୁ ସ୍ଵର୍ଗସଂତ କିବେଚନା କଲେ ନାହିଁ ।
ଅଛେବ ସେ ଏକବ ପରିଜ୍ଞାନୀହୋଇ ପ୍ରକଳତ
ଦଶ୍ରଦିଧ ଅରଣ୍ୟ ଧା ୨୦୦ (କ) ଧାରା ବନ୍ଦୋ-
ଧନ ହରିବାର ଅବଧ୍ୟକ ଲଜ୍ଜାଯାଇଥିଲୁ
ତୁଳିବ ଓହିବାର ଏକଥ ଗପକ ତମର ଦୋ

ଇଥିରେ କାହାର ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାହିଁ ଓ ହୋଇଲା ନ ପାରେ । ସମାଦିଷ୍ଟର ଦେଶ କଳନକରିବାର ଅର୍ଥବରୁ ଧୂଳିଶବ୍ଦ ଗ୍ରାମର ପ୍ରଦାନ କିମ୍ବା ବୈ-
ହିତର ଅଳ୍ପ ଦିନ ଥରନ ପ୍ରଗତି କଲେ ଥରନକରିବା
ବର୍ତ୍ତ ମନ୍ଦିରାବ୍ୟ ହୁଅନ୍ତା । ପଞ୍ଚାନ୍ଦରେ ବର୍ଣ୍ଣବିଦ୍ୱାର
ଖା ୧୩୫ (କ) ରୀ ଘଟିଛି ସେବମୋହକମା
ଗତ ମା ୨ ସି ମନ୍ଦିରରେ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ଉନ୍ମିତ୍ତ
କରୁଥିଲାମାନେ ସେହି ଧୀରଙ୍ଗ ସେବର ଉନ୍ମିତ୍ତ
କାର୍ଯ୍ୟର କବେ ଭାବା ଦେଖି ସମସ୍ତେ ବ୍ୟସ୍ତ
ଦୋରଅର୍ଥ ଏବଂ ନାନାଦିଗରୁ ସେହି ଧୀରଙ୍ଗ
ଅର୍ଥ ସେପରି ସହଜରେ ବୃକ୍ଷପିବ ସେପରି ସଥୋ-
ଧଳ କରିବାର ପ୍ରାର୍ଥନା ହୋଇଅଛି । ସୁରଙ୍ଗ
କୁର୍ମପାତ୍ରର ମାତ୍ରା କହିଥିଲୁଣ୍ଡି କି ବେ ଧୀରଙ୍ଗ
ଭାବା ପ୍ରାତିଳି କୁହେ ଏବଂ ଭାବା ସୁଖ ବୋଧ-
ଦେବା ଉଚିତ ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କ ମନକୁ ଦେଲା
ଅଛି । ମାତ୍ର ସେପରି ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରମୁଖ ବେ
କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଭାବା ପ୍ରକାରର ସେ ଅର୍ଥପାଇଁ ଘର
କରୁଥିବ ଅଥବା ଅଧିକ ପ୍ରାଣିଙ୍କ ମୋହିଥିଲୁ
ମନକୁ ଆସି ନାହିଁ କରଂ ଯଥକ ଅଳର୍ତ୍ତ ଉପ୍ରୟୁ-
କାର ଦୟ ଦେଇଥିଲା ପ୍ରତଳିତ ଧାରାଟି ଏହି କି
“ଦୁଃଖମ୍ଯ ଭାବରକର୍ଷ ଅଲନଦ୍ଵାରା ପ୍ରାପନ
ଗର୍ଭମେଷର ପ୍ରତି ବୌଣୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରକ
କ ଧାର୍ଯ୍ୟ କଥାହାରେ କମ୍ପା ଭାବର ବା ତୁଳାଦିନ
ହାର କି ଅନ୍ୟତ୍ରବାରେ ଅଭିଜ୍ଞାନର ଜୟାତି
ଦେଲେ କି ଦେବାର ଉତ୍ସୋଗ କରେ ହେ
ପ୍ରିଣ୍ଟାନ୍ଦର ପଢ଼ିବ ଦ୍ୱାରାକି” । ବହୁର ନାମାନ୍ତରେ
ଲେଖାଅଛି କି ଯଦିମେ ଗର୍ଭମେଷକର
ପରମାଣୁ ଅସମ୍ଭବ ବସନ୍ତାକର ଅଭିନ୍ଦନ
କ ଦ୍ୱାରା ସହି ସେହି ଅସମ୍ଭବ ପୋଷକର
ଜୀବର ସଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ତେବେ ଗର୍ଭମେଷକର
ବୌଣୀ କିମ୍ବା ଅସମ୍ଭବ ଦେବା
କମନ୍ତ୍ର ବେବୁ କିମ୍ବା ତର୍କ ଦେବ ଭାବ
ଅଲକ ମନେ ବର୍ଣ୍ଣନାପୁ ହେବ ନାହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍
ଅଭିନ୍ଦନ (ଭାବା ଡିସାଫେର disaffection
ଅଟେ ଭାବା) ଦସ ଜ୍ଞାନାରେ ଭାବା ଭାବର
ଦ୍ୱାରା କ ଯାଇ କେଉଁ ସୁଲେ ଅବିକୁ ଅପରିଷଦ କ
ଘଟିବ ଏକିକି ତଥାର ଦ୍ୱାରାର ଅଭିନ୍ଦନ । ପ୍ରମାତର
ସଂଶୋଧନ ଏହି କି “ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରକ
କିମ୍ବା ତଥା, ଭାବର ବା ତଥାହାର କି ଅଳକ-
ପ୍ରକାରେ ମହାସାଗା ଅଥବା ଗର୍ଭମେଷକର ପରି
ସୁରଙ୍ଗ ବା ବିଦେଶ ତଥାର ବା ମୋହିବାର
ଦେଖାବରେ ଅଭିନ୍ଦନ (disaffection) ଭାବର

କମ୍ବର	ଦୂରଘୋଗୀ ହାତର କାମ	କେଉଁଥିଲୁରୁ ପାଏ	କେଉଁ ସ୍ଥଳରେ ପଡ଼ିବ
		ବାଲେଘର ଜିଲ୍ଲା ।	
		ମଧ୍ୟମଶ୍ରେଣୀ ଛାତ୍ରବୁଦ୍ଧି ।	
୧	ଦୂରଘୋଗୀ ପୋଷାଳ	କୋଠାର ରାଷ୍ଟ୍ରଭାଲ୍ଯନ୍ଦର	ଭୁବନେଶ୍ୱର ପାଦସ୍ଥଳ
୨	ଶୈଶମୋହଳ ଦାତା	ଏହଙ୍କ	ଏହଙ୍କ
		ଅନନ୍ତର ଜିଲ୍ଲା ।	
		ମଧ୍ୟମଶ୍ରେଣୀ ଛାତ୍ରବୁଦ୍ଧି ।	
୩	ଚନ୍ଦ୍ରପେଶ ମିଶ୍ର	ଅନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ	ଚିନ୍ମାନ ପାଦସ୍ଥଳ
		କନ୍ଦମାଳ ମଧ୍ୟମଶ୍ରେଣୀ ଛାତ୍ରବୁଦ୍ଧି ।	
୪	ସୁନ୍ଦର ବିଂକି ପ୍ରଧାନ	ବର୍ତ୍ତିପଦା ସ୍ଥଳ	କଟକ ମେଡିକ୍ଯୁଲିନ୍ ପାଦସ୍ଥଳ
		ଗନ୍ଧାରା ମାଧ୍ୟମଶ୍ରେଣୀ ଛାତ୍ରବୁଦ୍ଧି ।	
୫	ନିମାରତ୍ନ ପାନୀୟକ	ରାଶ୍ରୀର ସ୍ଥଳ	ଖୋର୍ଦ୍ଦିହାର ପାଦସ୍ଥଳ
		ମଧ୍ୟମଶ୍ରେଣୀ ଛାତ୍ରବୁଦ୍ଧି ।	
୬	ପଦ୍ମବାବା ସାହୁ	ହିମୋକୁଳ	କଟକ ପର୍ବତୀଶ୍ୱର ସ୍ଥଳ
୭	ମନ୍ଦ୍ରବିହାର ଦୀଁ	ଆମ୍ବନ କଷ୍ଟକୁଳ	ରୋଭନ୍ଦ୍ରା ବରତପୁର ସ୍ଥଳ

ଅପରିପାଇମେଣ୍ଟ ।

କଟକ ଜିଲ୍ଲା ।

୧. ଯତ୍ନାଥ ମହାପ୍ର	ପାଣଗୁର
୨. ଦେବଧାସ ମେତ୍ର	ପୁରୀ
୩. ରଜମହାନ୍ତ ପାତ୍ର	ବେଳି
୪. କଥମନୀ ପାତ୍ର	ଚିନେଇ ଅର୍ଦ୍ଦନେତା
୫. ଉତ୍ତରାଜିତ ପଦ୍ମ	ବାରଲ
୬. ପରମେଶ୍ଵର ବନ୍ଦୋପାତ୍ର	କାନ୍ଦିପାତ୍ର

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ।

୧. କର୍ମଚାର ନିଯ୍ୟ	ଆଲାପ୍ତିପଦା
୨. ବ୍ୟବସାୟ ପରିବହନ	ବାନ୍ଧାଳ
୩. ପଢ଼ୁକରଣ ମହାତ୍ର	ବାନ୍ଧାକା
୪. ଗଣ୍ଡ ଧର ନିଯ୍ୟ	ବାନ୍ଧାପାତ୍ର

କଲେଷର ଚିନ୍ତା ।

୧ ଦୟାତର ପାତି
୨ ପଞ୍ଜି ପତି
୩ କମହର ବସୁ
୪ କିଶୋରକ ଦାସ

ଅନ୍ତରୁକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ।

ଚନ୍ଦ୍ରମଣି ସାହୁ
ନିଜେତ୍ର ପ୍ରଥାଳି

ଗୁରୁକୁଳ ଲିଖ ।

୧ ପମେସ୍ତର ମିଶ୍ର
୨ ଲକ୍ଷ୍ମୀବେଦୁର ପାତ୍ର
୩ ଜଗାଧର ମିଶ୍ର
୪ ଦିତାକଳ ବାହୁ
୫ ଅଳ୍ପପ୍ରଦାତା ମିଶ୍ର
୬ ବୋଦ୍ଧବରତ ମହାନ୍ତି
୭ ପଦ୍ମପାତ୍ର ସମ୍ମାନ

Cattell

" " 18 January 1898

RADHA NATH RAI
Inspector of Schools
Orissa Circle.

* କେନ୍ଦ୍ରମାଟ ବୁଝି ଯାହିଁ ଅଟେଇ ଗର୍ଭରୁ ଶବ୍ଦର କହିଛନ୍ତି

Digitized by srujanika@gmail.com

ସମ୍ବାଦ

କଲିକତା-ଗେଜେଟ୍ ।

ଡକ୍ଟରାବ୍ସନ୍ତ ସ୍କୁଲ ମହିଳାଦିର ସମ୍ପଦାଳକ ବିଧାନାଥ ବନ୍ଦୁ
ମାହାତ୍ମ୍ୟ ମାତ୍ର ସର ଛାତୀ ଆମଲେ ଏହା କାହାର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ବିଳ ଅଥବା ଅଳ୍ପ ଅତେବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହାର ବାର୍ଷିକେ
କଟକ ଟ୍ରେନିଂ ସ୍କୁଲ ପ୍ରସାଦ ବୈଶବ ବିଭାଗ ମଧ୍ୟମିତ୍ର କୁଣ୍ଡଳ
ନିଷ୍ଠା ହେଲେ ବିଟକ ଟ୍ରେନିଂ ସ୍କୁଲ ଅନ୍ତରେ ବିକ୍ରି କାହାର
ବିଭାଗୀତିକ ମାହାତ୍ମ୍ୟ ବୈହି ସ୍କୁଲ ଏକଟିଙ୍କ ପ୍ରସାଦ
ଶିକ୍ଷକ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ହେଲେ ଏକ ଅପରାଧ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଗାହା
ନିବାଚ କରିବାକେ ।

ପୁର କଣ୍ଠାର ଅତିରିକ୍ଷଣ ତେବେଳୀ ମାନ୍ଦ୍ରେଷ କାରୁ
କାରୋଗାସ ମୁଖ୍ୟ ଦୌଳତାସ ବାର୍ଷିକତା ଥା ୨୦ ଏ
ଇତିହାସ ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କ ସବସନ ଦୟାର କରିବାର ଜ୍ଞାନ
ପରିଚାର !

ନିମ୍ନଲିଖିତ ସିରି ହରାଳ ଅଶେଷ ଧରିବାକୁ ଦୟାଗ୍ରହୀ
ପଦ୍ଧତିରେ ଉଚ୍ଚାର ହୋଇ ଥିଲା ଏବଂ ପଦ୍ଧତିରେ
ପାଇଲେ ସଥାଠା । — ବାରୁ ଶ୍ରୀମତ୍ତ୍ଵ ଘୋଷ । ବାରୁ
ଗୋଲକ ପ୍ରଦାତ ସଂହୃ । କାହା ବିଷ୍ଣୁପଦିନ ସେଇ ।

ବିଶ୍ୱ ରଜନୀକାଳ କୋଣ ଦୟା ସମ୍ବଲ୍ଲିନ୍ ହସତିଷଳ ଅନ୍ଧା
ଧ୍ୟାନ ଧଂସନ ପ୍ରାଣରେ ପାପ କଲେ ।

ଧ୍ୟାନି ଓ ବୋଲିବ ପଦସାର ଦଳ ମାର୍ତ୍ତମାଣ ଥା ୫,
୬ ମଧ୍ୟରେ ବୟକ୍ତି ବିଜେଠ ବୁଝିବେ ରଜାନାନ୍ତି
ପଦସାର ଏହି ପ୍ରେସ୍‌ର ଥା ୮ ଦଳ ଓ ମାର୍ତ୍ତ ଥା ୯,
୧୦ ରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ପଦସାର ପାଇବ ହେଉ ।

ଅଟେଷ୍ଟାବ୍ ମାନିଷେଷ୍ଟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କର ଶାନ୍ତିକ ପଦବୀରେ
ବାହୁ ଲୋଭନ୍ୟାମ ମହାପ କିମ୍ବରଣାଜେ ସୁଧୂର୍ବୁଟେ ଏହି
ମୌଳତ ସୁଦୁର ଦିକଳାଳ ବେହ ଶ୍ରେଣୀର ଅବସ୍ଥା
ଆଜିକେ ଯାହା ହୁଏ ଅଛି ।

ଏ ସ୍ବର୍ଗରେ କରୁ ସାମନ୍ଦରେ ଏକ ଶାଖା କଲାପି-ଆଜ
କରିମତିରେ ଯେତେ ହେଉଥିଲା ।

ଅନ୍ଧରେ ପ୍ରତ୍ୟେ ପଦମାଣରେ ବାହାରୁଙ୍କି ।
ଅନ୍ଧମାନର କମ୍ପୁଟର ସାହେବ ଏଥା ଲଭ୍ୟରେ ଗର ମୁଠେ
ନିର୍ମଳ ଏହା ଲଭ୍ୟକାର ରୂପ ଲାଗିଲାଏବେ କହିବେ, କିମରମେ
କାହା ବିନାରୀ କିମରା ଆଏ ।

କାହୁ ହିନ୍ଦେଲକାଥ ତୌଧୂରଙ୍କ ମାନେଜର ଶାଶ୍ଵତ
ପ୍ରାଦୁର ସାହେବ ପାହାର ଉଗେ ମୋହର ହାମରେ
ଏଠା ତେଣୁ ଅଧାରର ମଳୟତ ଶର୍ମାହାବନ କଥାର
ମଧ୍ୟ ଦର ଦେବା ଅଭ୍ୟବେଗରେ କାଳେ କରିଷ୍ଟିଲୁ ।

ଅସମୀକ୍ଷାକ କମିଶ୍ନେର ଜୀପୁର ଦୂର ସାହେବ କବଳ
ହୋଇବାର କଲାଦିତ ଗଠିଥୟ ଏଥିକୁ କଲେଟରେ ଜୀପୁର
ବିଭିନ୍ନ ସଙ୍ଗ ସାହେବ ଅନ୍ଧାକାର ନିମଣ୍ଟେ ବର୍ଣ୍ଣନ କରି ଏବଂ
ଜୀପୁର ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥାଏଛି । ସୁନ୍ଦର ଗୀତ କବିତା
ହୋଇବାର କଥା ହାତ୍ ।

କମ୍ପ୍ୟୁଟର ମହାମାର ଦକ୍ଷ ଉତ୍ତରେ ଥିଲା । କେବଳ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିମ୍ବା ଯତ୍ନରେ ।

ଅପ୍ରତ୍ଯା କୁଷାନ ଅଗର୍ଜୁ ଏ କଣ୍ଠା କେବେ ସମ୍ଭବ
କରିବାକୁ ଦେଖିବାକୁ ଆରଥାତ୍ ଉପରେକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଲୟାକ୍ଷଠାନ ସମ୍ଭବ
ହେବ ।

ଅହୁରା ମାତ୍ର ମାନ୍ଦରେ ସିନାତାର ମେତାମୁକୁପର୍ଦ୍ଧନ୍ତି
କେବଳାଟ ପିଣ୍ଡର ।

ପ୍ରକାଶକ - ସମ୍ପଦ

ଶ୍ରୀମତୀ କଣେଶ୍ୱରାର୍ଥ ଦିଲ୍ଲି ଏବଂ ବାହୁଦେବପାତ୍ରଙ୍କାନ୍ତି
ମହୋତ୍ସବ ଉତ୍ସବାଳୀଆୟୀ କବି "ଶ୍ରେଷ୍ଠମହାମ୍ଭାଷ୍ଯା" ଗେବ
କାନ୍ତିକାନ୍ତିରେ କୋଣାରକ୍ଷପ୍ରସବେ ମୁହଁଳ ବ୍ୟବର ଦେବ
ମୂର୍ଖୀରେ ଶାଳ୍ମୁଦ୍ରପ୍ରେତିକାନ୍ତି ଦରେଖ ବ୍ୟବରକି ଶାଶ୍ଵତଜୀ
କବେ କବୁଦ୍ଧି, ଅନୁଭୂତି ରାଖିବୁକୁ ଧରୁଛି ।

ଏହି ଧର୍ମକାନ୍ତିମାନ୍ତ୍ରାଳ୍ପାଦନ ପ୍ରଥମମହାରାଜାଙ୍ଗାନ୍ତିମାନ୍ତ୍ରାଳ୍ପାଦନ
ଅରସ ହେଉଥିଲା । ମନୁଷ୍ୟକାନ୍ତିମାନ୍ତ୍ରାଳ୍ପାଦନ ଧର୍ମକାନ୍ତିମାନ୍ତ୍ରାଳ୍ପାଦନ
ହେଲା ।

ଦୋଷମାର ଅନ୍ତର ସମୟରେ ଦୂର ଧୂରକର ଧରି
ଥାନୁପ ସମ୍ବା ହେବାରେ ହେବାରେ ହେବାରେ ହେବାରେ ହେବାରେ
ହେବାରେ ହେବାରେ ହେବାରେ ହେବାରେ ହେବାରେ ହେବାରେ
ହେବାରେ ହେବାରେ ହେବାରେ ହେବାରେ ହେବାରେ ହେବାରେ

୯ ସହାରିର ଶିତର ପ୍ରାଦୟନ୍ତ ସମେ ଅଥ କରିବାରେ
ଦୋଷା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଓଡ଼ିଆକୁଳମ୍ବା ୧୦

ଶା ରେତନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସାଦ ହେ ଗାଲୁର ମାଝ
ଘୁର—ମାଧ୍ୟମାଧ୍ୟ ମେହର ଏହି ଦୂରୀ
ସମୟକୁ ଅନୁଭୂତି ପିଛାଭବା ଏବଂ ଏକ ଚମ୍ପାର
ଜାଗା ମାତ୍ର ଦେଖ ବିଷୟରେ ଯେହି ବିଜ୍ଞାପନ
ବାଜାପାତ୍ର କାହା ବର୍ଣ୍ଣରେ ଦେଖା ନ
ଯିବାର ହେଉଥି ବହୁତକର୍ତ୍ତ୍ଵ କି ଏହିଏ ଠାରୁଳ
ମହାବୟ ବିଜ୍ଞାପନ/ମୁଦ୍ରାବୀ ପ୍ରକାଶନଙ୍କ ପ୍ରତି
ବିବରନାର କରେ ସେ ଅତିଶ୍ୟ କାହିଁ ହେବେ

ଶ୍ରୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀ ପଞ୍ଜାବ—ତୋମେହାର ବିଦ୍ୟା
ଚତୁର୍ବୀ ଘାଡ଼ିର ଧରାକୁ ଦୂରଦ୍ୟୁମ୍ଯ ଦେଖାଇ

ପୁଣ୍ୟ କରିବାର କାହାର ବଦିଶ୍ଚତ ଦିନେ
ବନ୍ଧୁ ସେଇ ବିଦରକ୍ଷଳକୁ ଥାର ତାହାର
ବିଦିଶ୍ଚରେ କମଣ୍ଡ ଅର୍ପଣ ଦେଇଅଛୁ ।
ଅକ୍ଷ ଦିନରେ ସଜ୍ଜି ଅର୍ପଣ ଦେବାର
ଏକାନ୍ତ ଉତ୍ସା ହୁଅର ।

ଶ୍ରୀ ସୁମତ୍ରା ରଥ—ଆବଶ୍ୟକାୟ ବିଷୟର
ଯଥିବ ପ୍ରକାଶ କରିବାରୁ ସ୍ଥାନାବ୍ଲେ ପ୍ରକ୍ଳେ
ଶ୍ରୀନ ବିଶେଷର ଜୀବ୍ରା ହୋଇବୁ କର୍ଣ୍ଣିକା ଏବୁ
ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଅନ୍ତର ।

ପ୍ରକାଶକ ।

ପଥ୍ରେବକଳ ମହାମତ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବୁମାନେ
ବାଘୀ କୋହଁ ।

To THE EDITOR, OF Utkal Dipika.
CUTTACK.

Dear Sir,

The new year was opened in Cuttack by a speech delivered by the Honourable M. S. Dass on the Subject of Impression gained by him of Europeans during his recent visit to Europe. The speech was an able one admired by all. I do not however admire that part of Mr. Das' speech which dwelt upon the Subject of purdah system in India. He said that the Mahamedan terror made the Hindus adopt Pardah System. The fact is that the Purdah System is an Arab Law. Before Islam was introduced the Arab as a barbarous nation used to take for each of them dozens of wives, in fact there was no legal marriage among them. Islam reduced the number to four only and that even on certain conditions. Good men were satisfied with the prescription of that number while the bad transgressed the law and continued to commit the same outrages on women as before. The women were then meant to hide themselves from those men, of course the appearance of mother sister or in such kins and kinds were declared sacred while the appearance of other

before public was declared *Haram* or forbidden. That *Haram* has now become a synonymous term for *Purdah*. When the muhammedans invaded India, they brought their families with them and observed the system as well. The Hindus have in fact imitated it from them and whether they did it for good or bad, let the Honorable speaker find out, but he should not have tried to produce a difference among the muhammedans and Hindus by giving impression of an erroneous fact upon the young minds of the pupils who attended his lecture that night. Hoping for a peace among christians, mahamedans, and Hindus I am.

Cuttack

21-9

A True Speaker.

卷之三

ଆପଣଙ୍କ ଶୋଭାଏଟ ଦୟିକାରେ ଏ ପ୍ରଶ୍ନ-
କବୁ ଦାସ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥରୁ ଯେ “ରୈଳକାର
ବିବାହତା ସ୍ମୀ ଗର୍ଭରୁ ପୁଣ୍ଡର ଉଦ୍‌ବନ୍ଧନରେ ଜୟନ୍ତ
ପୁରୁ କଲ୍ୟାମାନେ ବିଧାନାନ୍ଦ୍ୟାରେ ବୃତ୍ତ କିବା
ଦ୍ୟାତ୍ମହୋଇ ପାଦବେ କି ନାହିଁ” ଉଚ୍ଛବି ।
ଏ ପ୍ରଶ୍ନମାଳକ ଏ ସଙ୍ଗରେ ଅନ୍ତେବିତ ଦୋଷ
ଯାହା ପ୍ରତିର ହେଲା ଗାହା ସଂଦ୍ରଶାଖାରଶକ ଜୀବ
କାରଣ ଦେବଣ କରି ପ୍ରଥମନା କରୁଅଛୁ ଯେ
ଅନୁପ୍ରଦୟକୁ ଦୟିକାରେ ପ୍ରକାଶ କରି ପାରିବା
କମ୍ପନେ ।

ପ୍ରଥମଙ୍କ ଚେତିଗାର ସାହଚାର ଥିଲେ ।
ଏ କଷୟ ବୁଦ୍ଧମାନମ୍ବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଥିଲେ । ସେ-
ମାତ୍ରକ ପାଦକେନ୍ଦ୍ରିୟ ଥାଏ ଯନ୍ତର ପ୍ରତିବ୍ୟବ୍ହେ
ଚନ୍ଦ୍ର । କୁଛ ଚେତିଗାର ଥାଏ ପରେବୁ ପ୍ରାକୃତ
ଆନନ୍ଦରେ ତାର ସନ୍ତୁଷ୍ଟମାତ୍ରକ ମାଗଜାନ୍ତର
ଧ୍ୟାପ ହେବେ । ପ୍ରାକୃତ କେବଳ ନ ଘାରିଲି
ପମାଣେ କଥା, ଏ ଉପର୍ଯ୍ୟାନେ ।

ଅଶ୍ରୁ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବଜାରାଙ୍ଗ କି ମୂର୍ଖାବ୍ଲିଷିକ୍ରାନ୍ତି
ସଙ୍ଗୀ । ବିବାହାବ୍ଲାବାଗ୍ରୀ । କିନ୍ତୁ ମାତୃତୋ ଛାତ୍ର
ବନ୍ଦନେବୁ ଦିଗନାନ୍ଦାବୁଜୀଳା ଶ୍ରୀପଥ୍ର ବବଚି ।
ଆର୍ଥାତ୍ ଉବାହ ଅଶ୍ରୁକୁ ବରସ୍ତୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟମାନ
କବନ୍ଦିର ଦ୍ଵାରାଇପେଣ୍ଠି ସଙ୍ଗ ହୁଏ କାହିଁ । “ମାତୃତୋ
ତୁ ଜାକି ବନ୍ଦନା ହୁଏ” ଏହି ପ୍ରମାଣକୁ
ସେମାନେ ସବୁର କୈବିହାର କାହିଁତା

ତା ୧୫ ରଙ୍ଗ ଲାକ୍ଷ୍ୟାଶ୍ଵ ସନ ୧୦୯୮ ମସିହା ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପାଇଁ

ହେବେ । ସେମନଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଜଳ ବାହୁମାନେ
ଆଗ ଦର କଥାରୁ । ସେହେତୁ ସେମାନେ
ଅୟୁଷିକଳ ଥିଲା । ଉପରେକୁ ପ୍ରକାଶ କାହା
ପୂର୍ବମାଳକର ଦଶବର୍ଷରେ ଉପରୁଥିଲ ହେବ
ନାହିଁ । ତୁମାର ସଥା, ସୁତ ଠର୍ଣ୍ଣରେ । ତହାକୁ
ବେମଳାଙ୍ଗ ଶୁଣୁ ଭବ ବିବାହାବ ସମ୍ବାଦ ଶୋଣୁ
ଶୈତ ବିଭବାରଙ୍ଗ ଗୋଲୁଣ୍ଡୋରୁ ପ୍ରକାଶ-
ରୁ ଶୁଣୁରୁଣ୍ଣିଲବସ୍ତା । ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁଭବମ
ଜଳ ପୁନଃପାଦର ବିବାହ ଶୋଣୁଣ୍ଡୋରେ
କେବଳ ଅଧିକାର ଅଛି, ଅନ୍ୟବର୍ମରେ କାହିଁ ।
ସେହୁବୁଦ୍ଧାନ୍ତ ଜାତ କିମ୍ବା ସକାଳାଯୁ ବିମ୍ବ ସବୁ
କଳାଙ୍ଗର ପୁଣ୍ୟ ସହି ବିବାହ ଦେବ । ତରୁ
କଳାଙ୍ଗର ଦୁର୍ଲଭ ବିବାହ କରେ ପଢ଼ଇ ହେବେ ।
ପ୍ରମାଣ ସଥା, ମନୁଷ୍ୟବାୟଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧାବେଦ ପଢ଼
କଥରେ ରତ୍ନରଜ୍ୟସ୍ଵର୍ଗ ବାଶୋନକସ୍ତ ପୁରୋ
ଶ୍ରୀଧା ବଦଳିବ୍ୟା ରଗେ ॥ ନ ଦୁଇଣ
ଶତିଦୟୋ ପଦିପଦି ତୁମୁଳୋ । କହୁଣ୍ଣିପଦି
ପାତନ୍ତ ଦୁର୍ଲଭପ୍ରେସଫର୍ମକେ । ଶୁଦ୍ଧାବେଦ-
ବ୍ୟା ମୋହାଦୁନଦନ୍ତେ ଦୁଳାଭୟା ଲୁଳାଦେଖ
କଷ୍ଟୁନ୍ଦରୁମୁ ସନ୍ତୁନ୍ନାନାନ ଦୁଦକଠ ॥ ଦେଖ
ପୁନମାର୍ଜନ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରଶୋ ଯ ବିଦ୍ୱାନ୍ୟ ।
ନର୍ମବାସର୍କ ବିବାହ କାହୁଣ୍ଣାଦେବ ଶୁଦ୍ଧିତ ।
ଦିବିଦୟରୁଥିଲଥେଯାନ ତୁମୁଳାନ କରିବ ତୁ ।
ତୁମୁଳ ଦୁଦେବାନ୍ତୁନବ ଶୁଦ୍ଧି ସରଜନ
ଶାହ ଅଛି ଓ ଶୋଭମର ମନ୍ତ୍ରରେ ସେ
ତୁମୁଳ ଶୁଦ୍ଧା ବିବାହ ତୁ ଏ ଯେ ପଢ଼ଇ ତୁବା
ଶାକ କହନ୍ତି ସେହି ଦୀଠରେ ସନ୍ତୁନ୍ନ
ଶୁଦ୍ଧାନ କଲେ ପଢ଼ଇ ତୁ ଏ । ଏବଂ ତରୁ
ତୁମୁଳ ଶୁଦ୍ଧା ସନ୍ତୁନ୍ନର ଅପର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ
ତୁ ଏ ।

ଅପଦକାଳରେ ମଧ୍ୟ ଗୁଡ଼ିଶ ଓ ଶତିସ୍ଥା
ନନ୍ଦବ ଦୂରୀ ଘର୍ଷଣା ହୁବର କିମ୍ବରେ ବୋଲିଛି
ଦୁଇଟିଦେ ଇପଦେଶ ନାହିଁ । ଦୁଇଜାତିମାନେ
ମୋହବଶତଃ ପୁରୁଷାବି ଝାରୁ ବନାଇ କଲେ
ସନ୍ତ୍ରାଳ ସହି ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ଦୂରୀ ପ୍ରାପ୍ତ
ହୁଏ । ଯେଉଁ ଗୁଡ଼ିଶ ଅଭିନ୍ଵିତ କର ଦୂରୀ
ସହି ପଥକ କରେ ସେ ଅଧେଶର ପ୍ରାପ୍ତ
ହୁଏ । ତାହାଠରେ ସତ୍ତାର ଉତ୍ସବର କଲେ
ଶୁଭେଷଙ୍ଗରୁ ଶୁଭେ ହୁଏ । ଯେହି ଦ୍ଵିତୀଯର
ଦେବ, ଘୋର ଓ ଅନ୍ତେଥ୍ୟ କର୍ମଦେଖାକୁ କର୍ତ୍ତା
ଧର୍ମର ହୁଏ ତାହାର ସୁରମନଙ୍କ ହୁଏ ନାହିଁ ।
ଏକ ପଢ଼ିଲେବ ଓ ଦେବବେବ ମାନେ ଭକ୍ତ

ତୁମ୍ଭେକବ୍ୟ ପୁରୁଷ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚାଦ
ଅନେକ କିଷେଧ ବାବ୍ୟ ଥିଲୁ ।
ସହ କେହି ପୁରୁଷରେ ଏପରି କରିଥାଏ
ହେବେ ବେହି ଗୁଡ଼ିଶ, ଗାଲର ଶୁଦ୍ଧାଜୀଠାର
କୃଷ୍ଣ କନ୍ଦାଳ ଗୁଡ଼ିଶ ଖାମୀ, ତତ୍ତ୍ଵ କନ୍ଦାଳ
ପାକରେ ରୋଜଳ କରିଥିବା ଗୁଡ଼ିଶମାନେ,
ତତ୍ତ୍ଵ ପଢ଼ ଓ କନ୍ଦାଳ ଉପଳୟକ ଓ ବିବାହ
କରିଥିବା ପୁରେହିତ ଏବଂ ସେ ପୁରି ସହିତ
ଏକ ପଂକ୍ତିରେ ରୋଜଳ କରିଥିବା ଗୁଡ଼ିଶମାନେ
ସମସ୍ତେ ନ୍ୟାନାର୍ଥ ଦୋଷୀ ହଟନ୍ତି । ଏଥିମାତ୍ରରୁ
କେବେକ ଜଣ ଧ୍ୟାନିତ୍ତ କଲେ ମନ୍ତ୍ର ହୋଇ
ଫରିବେ । ପଢ଼ିବାକୁଳ୍ୟରୁ ସେ ସବୁ ବିଧ ଲେଖା
ନ ଗଲୁ । କଜିମୁ ଜମ ପଢ଼ ଲେଖିଲେ ସବଳ
ବ୍ୟବସ୍ଥା କିଧାନାନ୍ଦାରେ ପୁମାଶ ସହିତ ଲେଖା
ଯାଇପାରେ ।

ନିକଟରେ ଧରଣା ପଡ଼ି ଉପଶେଷ୍ଠ ଦେ-
ହିମଥ ପାଇ ସୁତା ପ୍ରଧା ହୋଇଥାଏ ଓ ଅମ୍ବର
ଦୟାକଳାମାଳୀ ଦେଇଥାଏ । ସେମାନେ
ସମସ୍ତେ ଆଶାଗତ ଫଳ ଧାରାହୁଣ୍ଡି ସେମାନଙ୍କ
ଅଲୁରେଖରେ ସବ୍ୟାଧାରଜନ୍ମର ଉଧକାର
ନିମନ୍ତେ ପ୍ରକାଶ କଲି । ସମସ୍ତେ ଅଶାଜତ ପଳକ
ଲାଭ କଲେ ପଦଶ୍ରମ ସଂଥଳ ଜୀବ ଜରୁବ ବାବାଙ୍କ
ପୂଜାର ଝର୍ତ୍ତା ଟ ୪/୩ ଓ ସେହିମାନେ ଜାଳ-
ହାର ନେବେ ସେମାନେ ଜାକମାସଲ ଟ ୦ । ଓ
ପାଇଁ ଟ ୦ ୧୯ ପଇସା ମୋଟ ଟ ୧୫୭ ପଠା-
ଲାଲେ ଜାକରେ ପଠାଯିବ ।

ଶ୍ରୀ କର୍ମପଦ ଗ୍ରହିଣ
ଏବେଳା ଶ୍ରୀ ଧନପତି ଶମ୍ଭୁ ଘୋଷିମାନ୍ତର
ଗୋଟିଏ

ବିଶ୍ୱାସ

ମନ୍ଦିରପ୍ରେ

କାହିଁ ଜାପାନରେ ବାଦ ଦିଲା	ଅଶ୍ଵପତ୍ର	ଟ ୫
ବମ୍ବରେ ପାଇ କଣ୍ଠଗର୍ଭ	କାହିଁ ପୁର	ଟ ୫
ପଦ୍ମରୂପ କର କାନ୍ଦିଲୋକ ଗୋପନୀଯପତ୍ର	ଟ ୩	
ମନ୍ଦିରମାତ୍ରାଙ୍କ ବେଳୁ	ପଦ୍ମରୂପ	ଟ ୩
କାଶସମ ମିଶ୍ର	ପୁରପତ୍ର	ଟ ୧
ପଦ୍ମରୂପ କରିଲା	କଟକ	ଟ ୩
କାଶୀକାର ଦାସ	ମହାପତ୍ର	ଟ ୩
କରଦୀନ୍ତ କାଶାଧ୍ୟ	ଦିନାଶିଳାପୁର	ଟ ୯
ଅର୍ଦ୍ଧଶାଖ କଥ କର	ଦେବପ୍ରେତମ ପ୍ରତି	ଟ ୯
ଲାଲକର୍ଣ୍ଣ ଦେବତେଜ	କସ୍ତର	ଟ ୩
ଦେବକାର ବେଳୁ	କିଳେ	ଟ ୩
ବମ୍ବଦୂର ମହାତ୍ମ	ଦିବପତ୍ର	ଟ ୩
କରତନ୍ତର କୋଣ	କଟକ	ଟ ୨
ଦିବାକର ମିଶ୍ରଙ୍କ	ଯୋଗିତାର	ଟ ୧
ଦ୍ୱାଦଶତ ପାନୀଯକ	କଟକ	ଟ ୧

ବିଜ୍ଞାପନ

ଛିଣ୍ଡର କାବୀ ଗାଇନ୍
ନାଥଙ୍କିରି ପୁରେ ପୁର
ଡେଉରା ଡେଉରା ଡେଉରା
ଥମେ ଧାରୁବୋଜଳ୍ଯ ହେଲୁ ଦୁଷ୍ଟବ୍ୟଥା,
କାଳ, ମେଳ, ବାରି ଅମ୍ବର ଉତ୍ସୁପ୍ତାର କାମଳ

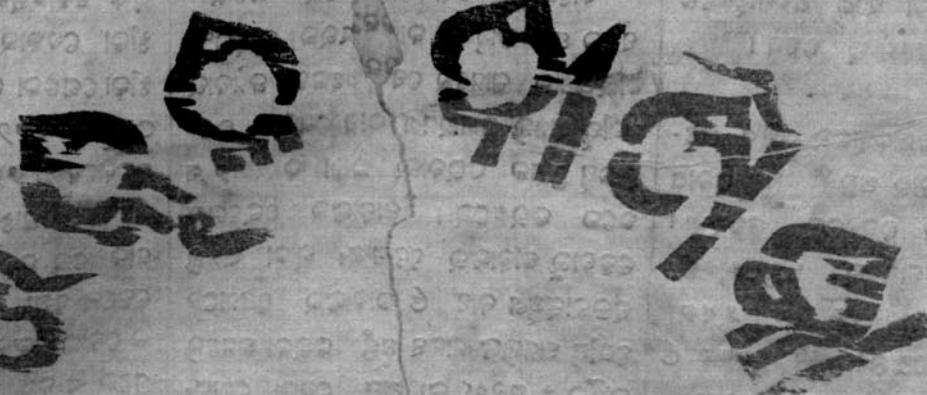
NOTICE.
Wanted for the District Board
Cuttack a student to be sent to
undergo training for 2 years in the
Veterinary Institution in Bengal,
Calcutta, on scholarship of Rs 12 per
month.

Preference will be given to a native of Orissa who has a fair knowledge of Bengali, Oriya and English languages. He will bind himself to practice in this District after he has qualified himself if so required.

Students have to pay no fee for studying in the Bengal Veterinary Institution, except what they have to pay for hostal charges @ Rs. 8 and Rs. 9 per month for the 1st and 2nd year classes, for board, lodging and lighting expenses. Most of the students passing from the Institution draw a pay of Rs. 40 per month. Other particulars on the subject will be known, on enquiry in the District Board Office, Cuttack.

Applications will be received by
the undersigned up to 10th February
1893.

Cuttack District Board Office. The 10th January 1898. J. C. Chunder, Vice Chairman.

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

ବାଲ୍ମୀକି

ସଂ ଶ ଖେ

ତା ୨୦ ମାହେ ଜାନ୍ମସ ପତ୍ର ୯୫୮ ମରିବା । ମୁହଁ ୧୧ ମାଘ ସତ୍ତଵ ୧୦୦୫ ବରତ ପରିବାର ।

ଅଷ୍ଟମ

ଟ ୧

ପରାଦେସ

ଟ ୨

ବିଜ୍ଞାପନ

ସନ ୧୯୬୪ ମହିନ
ଏବଂ

ଭିତନ ସନ ୧୩୦୫୧୩୦୭ ପ୍ଲଟର

ବୃତ୍ତନ ପଞ୍ଜିକା ।

ଭିତନ ପଞ୍ଜିକା ବ୍ୟାପକ ଯଥାଳୟରେ ଅନ୍ୟା-
ନ୍ୟାୟ ସାଧା ହୋଇ ବିଚାରିତ ମୂଲ୍ୟରେ
ବିଲୁପ୍ତ ହେଉଥିବ ।

ବୃତ୍ତପାତ୍ର ଟ ୦ । ଭାବମାସିଲ ଟ ୦ ।

ଛେଷପାତ୍ର ଟ ୦ ୨୭ ୨୦ ୨୦ ୨୦

ମୋପାଲର ବିକ୍ରେତାମାନଙ୍କୁ ଅଧିକପରମାଣ
କମ୍ପନୀ ଦେବାର ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥିବ ।
ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନ କରି ଦେଇଥିବୁ ଯେ
ଦେଖାନେ ଅନ୍ୟ ଯଥାଳୟର ଅତ୍ମମରୂପୀ
ବିଲୁପ୍ତକରେ ନ ରଖି ତରପରିତତକର୍ତ୍ତାକର୍ମୀଙ୍କୁ
ବିଲୁପ୍ତ ବିଦେଶାର କରିବେ ।

ସଂଖ୍ୟା ୨ } ଏ ଗୋପନିକର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ସଙ୍ଗାଦିବ

ଅନ୍ୟ ସର୍ବଧିନବର କେବୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସରବାର
କରେଇମାନ ଉତ୍ସବ ସମ୍ପର୍କିତ ଅବସାନ
କରିବେ ବନ ହୋଇଥିବ ।

ମନ୍ତ୍ରାଳୟର ବିଜ୍ଞାପନ ମନ୍ତ୍ର ବ୍ୟାପକ
ବିଲୁପ୍ତକରୁ ଗୁଡ଼ରେ ବିରାଜମାନ ହୋଇଥିବୁ

ଆହୁର ପୁରୁଷାର ପାତ୍ରକାଳରେ ଲେଇଛି
ଆହୁର । ଏକ ଦିନ ମୁଜାଫାରିପୁର ଏବଂ ଏକ
ଦିନ ବିଜ୍ଞାପନ ହେଉଥିବା ଆହୁର କୌଣସି ପ୍ରାକରେ
ଅବସ୍ଥା ହେବ ନାହିଁ ।

କାନ୍ତି ବିଦ୍ୟୁମେଳି ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଥିଲୁ
କି ବିଜ୍ଞାପନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ରମ୍ଭରପ
ଅଥବା ଦୂରପରେ ପ୍ରଦେଶାନ୍ତରର ବାହୀଯା-
ହାନପୁର ବିଜ୍ଞାପନ ଥମିବା ହେବା ରମ୍ଭରପ
ଦୂରପରେ ବିଜ୍ଞାପନ ତା ୧୦ ରଙ୍ଗଠରୁ
ପ୍ରଦେଶ ବିଜ୍ଞାପନ ଟ ୨୫ ବା ଲେଣ୍ଡର ଅବବାସ
ମୂଲ୍ୟ ଅବାୟ ହେବ ।

ସୀମାନ୍ତ ସବୁ ଦେଖି ହେବ ନାହିଁ ମାତ୍ର
ଗତ ବେଳେକ ଦିନରେ ବିଶେଷ କିନ୍ତୁ ନୂତନ
ପ୍ରକାର ସମ୍ବାଦ ଅଛି ନାହିଁ । ଆରବାର ଗାନ୍ଧିରେ
ଶର୍ଵାନ୍ତ ପରିବିଦ୍ୟୁ ପାଇ ମାଟେଇ ରହିଥିଲୁ ଏବଂ
ସନ୍ତକରନାର ଲଜ୍ଜା ମଧ୍ୟ ପ୍ରବାହ ବିରୁଦ୍ଧରୁ
ସମ୍ବନ୍ଧ ସୀମାନ୍ତ ନାତ ନିର୍ମିତ ହେବାଯାଏ
ଦେଖାବାବ ଦେଖାନ୍ତ ଲାଗିବ ନାହିଁ ।

କଲାକାର ବିଜ୍ଞାପନକରୁ ଯନ୍ମ, ଏ, ପାତ୍ର
ଯାର ପତ ବାହାରଥିବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁରା ଜାହାଙ୍ଗ
ହାତ ପାଇ କରିଥିଲୁ । ଜା ୨୨ ଜାନ୍ମସିଲ
ସାହିତ୍ୟରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ

ପ୍ରସୀତେନ୍ଦ୍ରୀ କଲେଇର ଅଷ୍ଟମାବ୍ଦୀରମ୍ଭାର୍ଥୀ
ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀରେ ପାପ କରିଥିଲୁ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସୀତେନ୍ଦ୍ରୀ କଲେଇର ଭାତ୍-
ମାନଙ୍କ ପ୍ରଥମଶ୍ରୀନ ଅଷ୍ଟମାବ୍ଦୀ କରିବାର ଦେଖା-
ଯାଏ ।

—*

ସୁନ୍ଦରଗରବାହିକ ଦିଗ୍ବିଶୁଦ୍ଧ ସେଇ ପୁନଃ-
ଦିଲ ସେମରେ ନିଷ୍ଠା ହୋଇଥିଲ ବିମେଇର
ଲାମହେବାଦପୁ ଭାବା ହାତାର ଦେବାର ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଅନନ୍ତ ସହି ଅବଶତ ହେଲୁ । ଏକ
ଦିନରେ ମହାମାରି ପ୍ରକୋପ ଓ ଅକ୍ଷୟଦିଗରେ
ସରକାର ଲାବିଲାର ଟଣାଟଣ ଏଥର କାବଣ
ଅଟେ । ଉତ୍ସାକରୁ ବିମେଇ ଲାଟ ସୁନ୍ଦରବିଜ୍ଞାକ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହିଙ୍କ୍ଷ ଦୂର କରିବା ବିଷୟରେ ଏହି-
ପରି ସଦସ୍ୱ ହେବେ ।

ପାରଥ ଉପରାଗରର କୁଳ ବାଟେ ବିଲାଶ
ତାର ଭାକ ଭରିବା ଅଛିଅଛି । ପ୍ରାତିଶ୍ୟ
ନାମକ ଏକଜଳ ସାଦେହ କର୍ମଶୂନ୍ୟ ହେବେ-
ଜଳ ଅଧିକ ଲୋକ ହବ୍ରା ବିରାମ୍ବନ୍ତ
ଏବଂ ଆହୁର ଏକଜଳ ସାଦେହକୁ ଅନ୍ତରମା କରି-
ଥିଲେ ମାତ୍ର ସେପଳାର ଯାଇ ପ୍ରାଣ ରଗ୍ରା କଲେ
ସେହି ନର-କର୍ମଶୂନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦୟା ଦେଇବାରୀ-
ରଗ ଭାବର ନବଶୀମେଳ ଦେଇନ୍ଦ୍ର ପଠାଇ
ଅଛି । ଇଂରାଜ ଦେଇବା କରି ଭାବାର ଭାବା

ନାହିଁ ଲୋକେ ଏବା ଜାଣି ଅଦ୍ୟାଗୁରଙ୍କେ
ଦୂର ଦୁଆଳି ଦକ୍ଷ ଆସୁମ୍ଭାବ ଦିଷ୍ଟୁ ।

ବଜ୍ରପଦେଶର ଶୋଭିଗର ଖଣ୍ଡା ପାଇ-
କର୍ଷେଯା ବିପୋଟ ବାହାର ଥାଇ । ତହରୁ ପ୍ରବାନ୍ତ
ସେ ସମସ୍ତଶ୍ରେଣୀର ବିଦ୍ୟାଲୟ ଶତ୍ରୁଧିଜୀବୀ
ସନ ୧୯୫୬୧୨ ସାଲରେ ୧୩,୫୫୨,୫୭୨
ଏବଂ ସନ ୧୯୫୮୧୨ ସାଲରେ ୫୫,୩୨,୫୭୩
ଏବଂ ଶତ୍ରୁଧିଜୀବୀ ଘଥାକିମେ ୮୮,୩୭୭ ଓ
୫,୦୫,୩୮୭ ମୁଲ । ଅର୍ଥାତ୍ ଏତ ଲୋକମଙ୍ଗ୍ଲ
ଅନୁଭାବେ ସ୍ଵଳ୍ପରେ ସତିବାଯୋଗ୍ୟ ବାଳକଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ଶତକରୀ ୨୭୦୩ ରୁ ୧୮୫ ରୁ ଏବଂ
ବାଳକଙ୍କମଧ୍ୟରୁ ଶତକରୀ ୧୮ ରୁ ୧୬
ମୋତ୍ତମାତ୍ରା ।

କଲିକତା ବିଷ୍ଣୁଦ୍ୟାଳପୁର ଗନ୍ଧ ବି, ଏ,
ପରସ୍ମାରେ ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀରେ ଜ ୫୦ ଶ ଏବଂ
୨ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ଜ ୨୪ ଶ ଲାବ ଜ ୨୩ ଶ
ଦିଗ୍ବିହିତ ହୋଇଥାଇଛି । ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରଥମ
ଜ ୫ ଶ ଏବଂ ୨ୟଶ୍ରେଣୀର ଜ ୧୧୦ ଶ ଏକା
କଲିକତା ରିପନ କଲେଜରୁ ପାଇ ବର୍ତ୍ତନ୍ତ
ଏହା କିନ୍ତୁ ପ୍ରଶଂସାର ବିଷ୍ଣୁ ଅଟେ । ଏଠା
ରେବନିଧାକରେ ଜାରି ଲାଗି ପରସ୍ମା ଦେଇଥିଲେ
ଯେ ମାହ ପୃତ୍ତର ଦିନ୍ଦୟ ସେ ପାଇ କଲିକତାରେ
ଏହି ବଚଳକର ନାମ ଥିବେ ନାହିଁ । ଓଡ଼ିଶା
ପ୍ରାଚୀମାନଙ୍କର ଉଦ୍‌ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅଧିବିଷ୍ୱାସ ହେଲେ,
ଦ୍ୱାରା ହେବାର ବାରଣ ବି ?

ଚିନ୍ମୁଳ୍ୟରେ କମଣ୍ଡ ଜମୀନାର ଅସ୍ଥିପଦ
କହିବାର ଦେଖାସାଏ । କିଅଗ୍ରେଜଲର ଅସ୍ଥିକାର
କରି ପରେ କେତୋରେ ଶୁଭା ଜମୀନର ଯାଦୁମା—
କେ ତଙ୍କମେଳାପରି ଅଳ୍ପବ୍ୟବ ଗୁହାରୀ
କରନ୍ତେ ପିକନିକରେ ଶୁଭା ଜମୀନ ମଞ୍ଚ ତଳ
ସିନ୍ଧୁବାରେ ହୃଦୟ ସେନାଧର୍ମକୁ ପଦବ୍ୟବ
କରିବା କାହାର କହିଲେ ଏବଂ ଗାନ୍ଧା ନ କଲେ
ବେ ପିକନିକୁ ଗୁଲିଯିବାର ଧରମକାଇଲେ । ତଳ
ସିନ୍ଧୁ ଦସ୍ତରେ ତହିଁରେ ସମ୍ମର ପ୍ରଦାନ କର
ଦେନାଯକି ବରଖାସ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ସମ୍ମର ମିଳିଲ ବେ କିଅଗ୍ରେ ଭାବରକୁ ତଳ
ସିନ୍ଧୁ ଜମୀନକ ବି ୫୦ ର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପଣ୍ଡ ଦେଇ
ବରଖାସ୍ତ ସମ୍ମର ଅସ୍ଥିକାର ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ବାଲେର ସମାଦିବାନ୍ତ ଥରେ ଆଜନ୍ତା
ସହିକ ପାଠ କଲୁଁ ଓ ବା ଏବଂ ଉତ୍ତରାଂଶ
ବାଲିଆଳ ଗ୍ରାମରେ ସେ ଅଛନ୍ତର ଜମିଦାର
ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ସାମନ୍ତ ଧାଖାରମଣ ଦାବ ଗୋଟିଏ ଚିକି-
ତ୍ତାଳୀୟ ପ୍ରାପନ କରିବାରେ ଇନ୍ଦ୍ରା କ ଯାଏ ଝଣ୍ଡ
ତଳେ କରିଥିଲେ । ତାହାଙ୍କର ପରିଲେବ
ହେବାରୁ ତାହାଙ୍କର ସୁଯୋଗ୍ୟ ଭୃତ୍ୟ ସାମନ୍ତ
ସଜନାସ୍ଵର୍ଗ ଦାସ ଓ ତାହାଙ୍କର ପୁରୁଷମାନେ
ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ସାମନ୍ତଙ୍କ ମାନସ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ
ବାର୍ଷିକ ଟ ଟ୍ୟୁନ୍‌ଟା ଆୟ ଦେବା ଯୋଗ୍ୟ
ଭୂସମ୍ଭବ ଅଥବା ପ୍ରିଣ୍ଟର କୋଟ ପରିକାର
ନିମନ୍ତେ ଝଣ୍ଡା କରି ଧାଖାରମଣଦାବ ତମେନେବେ
ନାମରେ ଗୋଟିଏ ଚିତ୍ରପାଳୀୟ ପ୍ରାପନ କରିବାର
ପ୍ରିବ କରିଥିଲାଣ୍ଟି । ଅମେରିକା ଆପା କରୁଁ
ଏହି ଚିତ୍ରପାଳୀୟ ଶାନ୍ତି ପିଟି ଲୋକଙ୍କର କୁଣ୍ଡଳ
ଦୂର କରିବ ।

ବଜ୍ରଲାର କୃଷ୍ଣବିରାଗରୁ ବଜ୍ରଦେଶରେ
ଏ ବର୍ଷ ହେତେ ଥିଆଳ ଏବଂ ଶାରଦ ଧସଳ
ହୋଇଥିଲି ଚହିର ପାନିକା ବାବୁରଥିଲି ,
କେଆଳ ଧସଳମଥରେ ମଣିଆ ବାଜିଶ୍ଵରପୁରର
ଗଣ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ! କି ୩୫ ଲୁମଧରୁ କଟକ ଓ
ସୁଧାରସହିତ ଲି ୧୯ ଲାରେ ପ୍ରାୟ ୮୮ ପଣ,
ବାଲେଅରସହିତ କି ୭ ଲାରେ ୨୭ ପଣ କି ୨୨
ଲାରେ ୨୨ ପଣଠାରୁ ୨୭ ପଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏବଂ କେବଳ ଗୋଡ଼ିଏ ଅର୍ଥାତ୍ ପାଟକାଳିଲାରେ
୫ ପଣ ଅର୍ଥାତ୍ ହାରହାରରେ ୫୦/ ୧୦ ଗଣ୍ଠା
ହୋଇଥିଲା ଶାରଦ ଧସଳ କି ୪୮ ଲାରୁ ମଧ୍ୟରୁ
କେବଳ କି ୧୧ ଲାରେ ୧୭ଗରୁ କିଛି ତିଣି
ଏବଂ ଥାତ୍ ସମସ୍ତରେ ଚହିରୁ ଅଧିକ ହୋଇ-
ଥିଲା । ହାରହାରରେ ୮୦ ପଣ ଧସଳ କେବାର
ହୋଇଯାଇପାରେ । ଗତବର୍ଷ କେବଳ ୩୦/୮-
ଗଣ୍ଠା ଧସଲ ହୋଇଥିଲାରୁ ୧୫କୋଟି ୧୮ଲକ୍ଷ
ଦିନର ମୁହଁଳ ଉତ୍ସବ ହେବାର ରତ୍ନମେଟ୍
ହୋଇଥିଲା ସୁରକ୍ଷା ଏ ବର୍ଷର ଧସର ପରିମାଣ
୩୫କୋଟି ୮୮ଲକ୍ଷ ଦିନର ମୁହଁଳ ହେଉଥିଲା ।

ସନ୍ଦ ଏଣ୍ଟଗାନ୍ତ ସାଲରେ କହି ପୁଅ କର୍ଷ-
ଠାରୁ ଦେଇବ ଛୋଟ ଟୀକାବାଜାକ ଧର୍ମ
ବଙ୍କଦେଶର ବିତଖାଳା କଲିବାର ଏବଂ ମୋ-
ଧସଲରେ କି ୨୭ ଶ ଜଣା କୋଇଶ୍ଵରେ
କାନ୍ଦମତି ପ୍ରାପ୍ତ ଟୀକାବାଜାକ ଟମାକ କି ୫ ଶ

ଦୁଇ ହୋଇଥିଲା ଏବ ଅନୁକ୍ରମେ ହୁଏଇଲା
ଟୀକା ଦେବାର ବାଖା ନ ହୋଇ ପ୍ରଭୃତରେ
ଟୀକା ସେଇକା ଲୋକଙ୍କ ଦଶ୍ୟ ୨୨୭୦୮୯
ଠାରୁ ୨୨୫୩୨୧୫ କୁ ଦୁଇ ହୋଇଥିଲା ।
ଆଜିଯାଇଥି କି ୨୭ ଏ ମଧ୍ୟରେ କଟକ ଏକା
ଡ଼େଣା ଓ ହୋଇତାନୟର ବିଭାଗର ଗଡ଼ିଳାତ-
ମାନଙ୍କରେ ଦୁଇ ସହିଥିଲା । ଟୀକାର ବିଷ୍ଟାର
ଦେଲେ ସୁନ୍ଦର ବସନ୍ତ ସେଗରେ ମୂର ଉଠ
ନ ହୋଇ ପୂର୍ବବର୍ଷର ମୂର ସମ୍ବାଦ ୨୦୮୦ ଥିବା
ସୁନ୍ଦର ଏ କର୍ତ୍ତା ୧୨୧୫ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିକୁ
ସାଧୁ କଟିଶାଳର ସାହେବ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି କୁ
ସେହି କଲାରେ ମୂର ସାହା ଥିଥିବ ସେ କଲାରେ
ଟୀକାହାର ଭାଷାପାଇବା ଲୋକମାନ୍ୟ ଅଳ୍ପ
ଅଟେ । ଏହାହାର ପ୍ରଭୃତି ଦେଉଥିଲୁ ଯେ
ବସନ୍ତର ଅକମଣତ୍ତ୍ଵ ଜନା ପାଇବାର ଉତ୍ସମ
କଥା ଟୀକାଦେଇବା ଅଟେ ।

ସନ ୧୯୮୪ ସାଲରେ ଶୁଭ୍ରାତାରେ ଜାଗନ୍ନାଥ
ପ୍ରାମ୍ଲୟରୁ ମାସ୍ତୁରୁକୁହାସୁ ଜଳାଇବାର ସ୍ଵର
ଅନୁଷ୍ଠାତ ହୋଇଥିଲା । ଏମାନଙ୍କର ମହିନେ
ପାଇଁ ମହିନେକ ଟ ୧୫ ଟାଟାରୁ ଟ ୧୦୦ ଲାର୍ଜମନ୍ତ୍ର
ଅଟେ । ସନ ୧୯୯୦ ସାଲରେ ଶୁଭ୍ରାତାରୁ ସିଂ-
ହାଙ୍କ ଜିମାରେ ସମସ୍ତ ବିଜ୍ଞାଲାରେ ଟ ୨୦ ଡାକ-
ପତ୍ର ଥିଲା । ଡାକବିଭାଗର କର୍ତ୍ତା ଶିଖାଦିଲ୍ଲାଗର
ସାହୀଯ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଏହି
କାର୍ଯ୍ୟପଦିତ ଦୃଢ଼ କରିବାରେ ସ୍କୁଲ ମାଝୁ-
ବିଦ୍ୟୁକ୍ତ ଜାକର୍ଷର ହଜାର ସତ ଟ ୧୦୫୮୮୮୯
ସାଲରେ ଟ ୧୨୭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ ହେଲା । ଡାକ
ଏବଂ ଟିକ୍ରାଫିଲ୍ ଏକମେଳରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର
ଦେଖି ପାଇଁ କାଳିକାର ଆନନ୍ଦର ହୋଇ-
ଅଛିଲା । ମାତ୍ର ଏଥରେ ଏକ ବା ଅନ୍ୟବିଭା-
ଗର କେଳେ ଅସୁଧା ଦାଟିବାର ଆମେମାନେ
ଏକଗତ ହୋଇଥିଲା । ଡାକବିଭାଗୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ମେଲକର ଅନେକପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ ସାଥେ
ହେଉଥିଲା । ମାତ୍ର ଅଛେବ ସ୍କୁଲ ଗୋପ୍ତାମା-
ଣୁରକ୍ତ ଗାଠ ବାଣୀକା ଛଜା ଅତି ବର୍ତ୍ତି ଭବ
ବ୍ୟାପାର କ ଥିବାରୁ ଲେବେ ଡାକବିଭାଗ
ସମସ୍ତ ଉପକାର ପାଇଗାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

ପଢ଼ିଲାଗୁ କାର୍ଯ୍ୟକଷେ ଗୁରୁତବ ଘେରେ
କିମ୍ବା ସ୍ଥରଗ ପଶୁଲିଖି ଆଜାବରେ ଯସୁଳ

ହୋଇ ଶ୍ରୀମତୀସୁ ବିଦବସ୍ତ୍ରାପକ ସରାର ବିଗ୍ରହ-
ଥୀଲରେ କୁଣ୍ଡ ସେହି ପାଣ୍ଡନୀପର ଅନେକ ଧାରା
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେ ହୋଇଥାଏ ଯେ ସେ ସବୁ କୁଷସାର
ଦୋଳି ଗାର ଜ ଘାରେ । ପ୍ରକୃତରେ ସେ ସବୁ
ଆଜନ କୁଣ୍ଡ ଜାଣା ହେଲେ ଅନ୍ତର୍ଧୀମାନଙ୍କର
ନିର୍ମାଣ ବିଶ୍ୱର ପାଇବାର ନାଟ ବର୍ତ୍ତମାନରୁ
ଜାହୁର ସର୍ବାର୍ଥ ହେବ । ଦିନକୁ ଦିନ ଥର-
ନର ଧୂନର ଦେଖିବାର ଅଣା କଷ ଘାରୁଥିବା
ପ୍ରକ୍ରିୟାର ପ୍ରସାଦ ଦେଖି କରିବାରୀ-
ମାନେ ସଂକଳନରେ କ୍ଷେତ୍ର ହୋଇଥାକି ଏବଂ ବିନାର
ଛାବରେ ଅପରିମିତ ନବର୍ଣ୍ଣମେଷକୁ ଜଣାଇ
ପ୍ରକଳନ ଲୋତୁଥାରୁ । କଲିକତାରେ ଥଳଦି
ନରେ ଏ ବିଶ୍ୱରେ ଗୋଟିଏ ବିରାଟ ସର୍ବ ହେବ
ଏବଂ ବଜାଳାର ସମସ୍ତ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଲୋକମାନେ
ହିଂସରେ ଯୋଗଦାନ କରିବେ । ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ
ବଜାଳାର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥାନ ଭାଗ ଏ ପ୍ରଦେଶରୁ
କେହି କେହି ପ୍ରତିନିଧି ସ୍ଵରୂପ ସେ ସଦାରେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ହେବା ବାହୁନୀ । କେହି ସମ୍ବାଦରେ
ଦେଶଦୁର୍ଗାମହାଶ୍ରୀ ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଗ୍ରବର
ଦିନେ ଅମ୍ବାମାକେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅନନ୍ଦର ହୋଇ
ଆହୁଙ୍କ ଅଶୋକ ଧର୍ମବାଦ ଦେଶୀ ।

ଛୋଟ ନାମପୁର ଦିଗ୍ବିଶ ସର ଦାଖିଲ
ରିପୋର୍ଟରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ସେ କିରାମରେ ସନ୍ତୋଷ ପାଇର ଅନୁଭବପୂର୍ଣ୍ଣାରୁ ଗତ ବର୍ଷର
ଅନୁଭବପୂର୍ଣ୍ଣ ମନ୍ଦର ଥୁଲେ ହେଉଥିବା ଧ୍ୱାନି
ଲକ୍ଷନକମିଟିବସ ଘାତ୍ସମାନ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା
ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ସମ୍ମତି ବିବୁଦ୍ଧର ଅପସ୍ଥିତି
ନାମ ମାତ୍ର କରିଥିଲା । ଏଥିରୁ କମିଶନର ସାଥୀ
ହେବ ଯଥାର୍ଥ କହିଅଛନ୍ତି ବ ଯଦିୟି ଗତ ବର୍ଷ-
ପର ଦୁଃଖମୟରେ ଲୋକେ ଏ ଲକ୍ଷଣରୁ ଉଚ୍ଚି
ତଙ୍କା ଦେଖି ମନ୍ଦରେ ଜୀବି କଲେ ଅଥବା
ଭୁମି ବଜନ୍ତି କେବଳ ଗୁରୁତବ ଏତେ ଦିଲ୍ଲୀର
ଟଙ୍କା ଅଟେ କେବେ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଗୁଡ଼ିକ ନାହିଁ
ମନ ବୋଲି ଯାଇ କି ଯାରେ ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ
ଠାରୁ ଥିଲା ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଏ ସମୟ କଟାଇ ପାରି
ଦାନୁ ଥିଲା ହେଉଥିଲା ଯେ କୌଣ୍ଠା ଏବଂ କାଟ
ଯାଇର ଅଧିକ ଦସ୍ତାର ହେଲେ ସେମାନଙ୍କର
ବହିଷ୍କର ସଂଖ୍ୟାର ରହିବ । ସେ ପ୍ରଦେଶରେ
ଲିନିର ଜ୍ଞାନୀ ମାନୁଷଙ୍କ ହାତହାର ପାଇଁ ଗୁରୁ-
ପାଦୁଳ ଏବଂ ସରକାର ସଜ୍ଜି ଜୀବାର ତୌଦ-
ାଗର ଏବର୍ଗ ଅଟେ । ଗଢିର୍ଣ୍ଣମୟ କହନ୍ତି

କି ସେବେ କେତେବେ ଲୋକଙ୍କ କହିବା ମତ
ଚିରପ୍ରାୟୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଏବଂ ଅଳ୍ପ ସଜ୍ଜିଷ୍ଠ ଧାର
ଲୋକଙ୍କର ସୌଭାଗ୍ୟ ଏହି ସନ୍ତୋଷ ଲଭିବା
କାରଣ ଅଟେ ତେବେ ବଜ୍ର ପ୍ରଦେଶରେ
ଶୈତନାଗତ୍ତର ଦିଗ୍ଭୁଗ ସରାପେରା ସୁଖୀ କୋଣା
ଦିବ ମାତ୍ର ପ୍ରକଳ୍ପରେ ସେମାନେ ବଜ ଗଣ୍ଯ
ଅଟନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାଳେ ଅନୁମାନ କରୁଁ ମଦ୍ୟପା
ନର ଦିଶେଷ ଅନୁଭୂତି ସେମାନଙ୍କ ଦର୍ଶକାର
କାରଣ ଅଟେ । ନତ୍ରୀବା ଚିରପ୍ରାୟୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଏବଂ
କୋମଳ ସଜ୍ଜିଷ୍ଠ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସୁଧାଳ ହେଉ ସେମାନେ
ଏମନ୍ତ ଅନୁଭୂତିକୁ ସମ୍ମାଳ ଅନ୍ୟବାଟି ସରକା
ରଙ୍କ ସଜ୍ଜିଷ୍ଠ ଦୃଢ଼ କଷାର ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ସେବନ ଏଠା ଜମେଦାର ସଙ୍ଗର ଯେତେ
ଅଧିକେଶନ ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ଯହିର ବିବର
ଏଥୁପୁରୋ ଘାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲୁ ସେ
ଅଧିକେଶନରେ କେହିଁ ସର୍ବ ପ୍ରକାଶ କରି
ବି ଅଳେକ ମାହାଲର ବନୋବସ୍ତୁ ଖେ
ହୋଇ ଜମେଦାରଙ୍କଠାରୁ କରୁଲିଯୁଗ୍ମ ନିଷ୍ଠା
ବାବ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲୁ । ମା
ଏହିର ସେହି କରୁଲିଯୁଗ୍ମ ନିଯୁମିକ ରହି
ସରଗମାନ ପୃଷ୍ଠାପର କେବ ବା କିଛି ପରବର୍ତ୍ତ
କେବ ତାହା ଅବଧି କଣାଯାଇ ନାହିଁ ଏହି
ସେହେତୁ ଅଳେକ ଜମେଦାର ବ୍ୟସ ଅଛନ୍ତି
ସବରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ ଯେ ବନୋବସ୍ତୁ
ଡରାନ ବର୍ଣ୍ଣରୀକ୍ରମ ନିକଟରୁ ପ୍ରାର୍ଥନାପଦ ଘଠା
ଯାଇ ତେ ଉପସ୍ଥିତ ବନୋବସ୍ତୁରେ ଜମେଦା
ରଙ୍କଠାରୁ କି ସରତରେ କରୁଲିଯୁଗ୍ମ ନିଯୁ
ମିବାର ଗବର୍ଣ୍ଣମେମ୍ବିର କରିଅଛନ୍ତି ଅନ୍ତରୁତ୍ତ
ପୃଷ୍ଠାକ ସଙ୍ଗରୁ ଜଣାଇବେ । ଏ ପ୍ରାର୍ଥନା ନିଷ୍ଠା
ସଙ୍ଗତ ଅଟେ ବୋଲିବା ବାହୁଦ୍ୟ ଏବଂ ଆମେ
ମାକେ ଅଣା କରୁ ବି ବନୋବସ୍ତୁକର୍ତ୍ତା ମହା
ଶୟ ଶିଶୁ ଏ ପ୍ରାର୍ଥନା ଉଷା କରିବେ । ଜମେଦାରମାନଙ୍କ ବହୁଲୟକର ସରଗମାନ ପରବର୍ତ୍ତ
ଜାଣି ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିଥିଲେ କରୁଲିଯୁଗ୍ମରେ ଆହୁ
ତିଲମ୍ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଉଚ୍ଚପ୍ରମାଣ
ମହିମା କେବ ।

ବର୍ଷାର ସୁଖର ତେବେ । ସେ ପ୍ରଦେଶରେ
ଲିମିର ଜଳା ମାନ୍ୟପୂର ହାରିଥାର ପ୍ରାୟ ଗୁରୁ-
ଶ୍ଵରାଳ୍ ଏବଂ ହରକାଳ ବଳ୍ପ ଜଳାର ତୌଦା-
ଭାଗର ଏକଭାଗ ଅଛି । ଗର୍ଭିମେତ୍ର କହିଲା

ଦରବାରକୁ ଜିଣିଆଇଥିଲୁ କହିଲୁ ଅଛି
ଦେବ ନାହିଁ । ପ୍ରାୟ ତିନିସତ୍ତବ ମୈକ ଉପପ୍ରକା
ଥିଲେ ଏବଂ କର୍ଯ୍ୟ ନିଷାହର ସମ୍ବନ୍ଧ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ଅଭ୍ୟନ୍ତର ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥିଲା । ମହାମନ୍ୟ ଶବ୍ଦ-
ଶୀରଜେନରି ବାହାର ଉପାଧିବରଙ୍ଗ ଥିଲେ
ଗୋଟିଏ ଚମଳୀର ବକ୍ତ୍ଵା ପ୍ରଦାନପୂର୍ବକ ସଙ୍ଗ
ଶେଷ କଲେ ଏବଂ ତହିଁରେ ଅଳ୍ପାଳ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ
ମଧ୍ୟରେ କହିଲେ ବିଶ୍ଵାମିତା ବରୁଣମୟୀ ଭାବ-
ଦେଖିଲୁ ତାହାଙ୍କର ସକଳ ପ୍ରଜାକର୍ଣ୍ଣକୁ ଜଣାଇ
ଦେବା ନିମନ୍ତେ ତାହାକୁ ସୁନବାର ଲେଖି
ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି କି ଅନ୍ତକଞ୍ଚିରେ ଯେଉଁ ରୟୁତ-
ମାନେ ଦୁଃଖ ପାଇଲେ, ସାମରଜନ୍ୟ ରଜାନିମ-
ନ୍ତେ ଯେଉଁ ସୁରଷେଣ୍ୟମାନେ ରଜାମେତୁରେ
ପ୍ରାଣ ଦାନ କରିଲେ ଏବଂ ଦେବ ଦୁର୍ଗଟନା ଏବଂ
ମହାମାସରେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ମରୁପତିଲେ
ସେବମସ୍ତକ ସକାଶେ ସେ ସମାନଭାବରେ ବ୍ୟଥିତ
ହୋଇଥିଲା । ଅଳ୍ପ ଏକପତ୍ରରେ ସେ ଲେଖି
ଅଷ୍ଟନ୍ତ କି ଭାବର ସଜନ୍ୟକର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଲୋକଙ୍କ
ଠାରୁ ଦହୁସଖ୍ୟକ ଶିଳବକ୍ଷିଣ୍ୟ ଅଭିନନ୍ଦନପତ୍ର
ଏବଂ ତହିଁର ଅଭ୍ୟନ୍ତର ସୁନ୍ଦର ଆଧାରମାନ ପାଇ
ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଅନନ୍ଦରେ ତାହାଙ୍କର ମନ ବିଗଳିତ
ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଜାକର ସୁଖ ଦୂରେରେ ସଫଦ୍ରା
ଏହିପରି ସକାନ୍ତରୁ ଦେଖାଇ ଜ୍ଵାମିତା ସାମ୍ରାଜ୍ୟ
ଭିକ୍ଷ୍ଵାସ୍ୟ ପୃଥିବୀର ଶାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ସଂପୋତ ସୁନ ପାଇଥିଲା ଏବଂ ଅମୃମାନକରର
ସତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରେସ ତାହାଙ୍କ ଦିଗନ୍ତ ଅନବରଗ ଧାରିବ
ହେଉଥାଏ । ଯରମେଷର ଏହାକୁ ଧାର୍ମାପୁ
ରକଳ ।

୪୦—୭୩

ଏଠି ରେବନସା କଲେଜ ଅଧ୍ୟୟ ବାରୁ
ମଳିକଙ୍ଗ ମନ୍ତ୍ରମଦୀର ଜଣେ ସୁବଳ୍କୁ ଏବଂ ଉପାସ୍ତ
କଲେଜ ଥିଲ୍ଲାଣ୍ଡିଟ୍ରି । ଶ୍ରୀଚନ୍ଦ୍ରକଳର ହିତକାମନାରେ
ଏହି କଲେଜରେ ହେବେ ବାଜରୁ ସ୍ଥାପିତ
ହୋଇଥିବା ଶ୍ରୀଚନ୍ଦ୍ରମାଳର ଅଧିକେବଳନରେ
ଯୋଗଦାନକୁହୁବାବ ସହପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଛି
ଏବଂ ନବରବାସୀ ଅପର ଶିକ୍ଷଣ ଲୋକଦାର
ପ୍ରଦେଶ ଦିଅଛି । ତଳିପମାସ ପ୍ରଥମଦଳରେ
ମାଳର ଯେଉଁ ଅଧିକେବଳ ହୋଇଥିଲା ରହି-
ର ମାନ୍ୟକଳ ବାରୁ ମଧ୍ୟ ସୁଦିନ କାହିଁ ଗୋଟିଏ
ବୁଝା କରିଥିଲେ । ତଳିର ସାଥେ ତଳିଙ୍କ
ମେମାନେ କଳର ହୁଇ ଲାଗିଥାଏ ଏବଂ ଶାନ୍ତିଏ
ପ୍ରେସରିପରିଷଦାର ପାଠକମାଳକୁ ଡାଖାଇ

ପୁନ୍ତରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ଆଜନଚାପେ
ଧେଖ ହେଲା । ଏକ ଲେଖେ ସାରା ଲେଖିଛି
ଆଜି କବିତାରେ ଶାର ପିଲ ଗୋଲାଳ । ମାତ୍ର
ଆଜିର କଷ୍ଟରେ କେବୁ ଯେ କେହିଁ ବିହେବର ସ୍ଵପ୍ନ
ଦେଇ ଏହି ଅରଦତାକୁ ମହା ବ୍ୟପ୍ତ ହେ-
ହେ ! ଜଣେ ମଧୁବାହୁଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ୍ତ ବିହେବର
ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ମନେ କର ଉପରୀକାରେ ଏକ ଶ୍ରେ-
ଷକ୍ତ ଆମ୍ବାକବ କିବିଟକୁ ଲେଖି ପଠାଇଲେ
ଯାହା ବି ଗତ ସପ୍ରାବରେ ଅମେମାନେ ପ୍ରକାଶ
କରିଥିଲୁ । ସେ ପଢ଼ଇଲେ ସେ ଅପଣାର ନାମ
ସଖବାଜା ବୋଲି ଲେଖିଥାଏନ୍ତି । ମାତ୍ର ତାହା
ସାର୍ଥକ ହେଉ ବା ନ ହେଉ ସେ ଅପଣା ମନ
କଥା ସାଥାରଣାକେ ପ୍ରକାଶ କର ଏବଂ ମଧୁବାହୁଙ୍କ
କହିର ସହିତ ପ୍ରକାଶର ସ୍ଥିତୀ ଦେଇ
ସରଜଗର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅମେମାନେ
ଆଜା କରୁ ବି ସ୍ଵାକାନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶିତ ମଧୁବାହୁ—
କର ଧୀର ମଧ୍ୟ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ରହ ପଠାଇବିଲେ ପ୍ରତିବିରତ
କରିବେ ଏବଂ ଅଳ୍ପମନିକର ସନ୍ଦେହ କରିଲ
ହେବ । ଅଳ୍ପ ସେହି ବନ୍ଦିତକାପ୍ରାୟ ଅକାଶରୁ
ଝିଃଝି ଲାଲକଷ୍ମବାହୁଙ୍କ କଥାରେ ବିଲବହେଲ
କ୍ରତେଜନା ଦେଖାଇ ଦେବାକୁ କ୍ଷଣକ ଅଳ୍ପ
ଜୀବିଦେଇ ନଈଗଲେ ତାହାଙ୍କ ଦିଶମ ସାନ୍ତୁ-
ଷରେ ଦେଖାଇ କାନ୍ଦିନୀ ହିନ୍ଦ କରିବା କଟିଲ
ଅକ୍ଷ ତାର ଅହାନ୍ତି କ୍ରତେଜନାର ଦଶ୍ମବି-
ଧାନ୍ୟର୍ଥ କଠୋର ଅଳ୍ପକର ପ୍ରସ୍ତାବ ସମ୍ଭାବରେ
କ୍ରତେଜବାତିମାନେ ବିନ୍ଦୁ ସ୍ଵର୍ଗ କାଳରେ
କେହିଁ ସ୍ଵଦେଶୀୟ ଉତ୍ସାହରବନ୍ଦ ହୋଇ ପର-
ିବାରେ ଦୂର୍ଥାରେ ସଜ୍ଜ ଅହାନ୍ତି ବି କଳିଲ
ଲଗାଇବା ସାମାଜିକ ଉତ୍ସାହ ନୁହେ । ଯାହା ହେଲୁ
ଦେଖଇ ଅମନ୍ତର ନାଶକଷ୍ଟ ସଫଳ ହେବାର
ନୁହେ । ଯାହି ଆମ୍ବାକବର ବିଶେଷ ଦୟ ଏକବି
ସେଇମାନକେ ଦେଖଇ ବିଷ୍ଣୁ ଆଶର ସ୍ଵର
ଜ୍ଞାନମାନକର ସୁଦିଶା ବଜାଇଛି ତିନଙ୍କୁ ମହ ତ
ଶ୍ରୀମ କରୁଥିଲୁ କାଳେ ଦେମାନେ କହିଲୁ ବିଜନ
ହେବେ ଏବଂ ତଥାପି ସାଥାରଣ ହାତ ହେବା
ଉତ୍ସାହ କରିବ ଦେବେ ସୟ କେବି ।

ତେ କୁଳେ ସ୍ଥିଲ ସହିନାଶେକୁର ଓ ଉପୋଚୀ
ଭବଣେକୁରଙ୍ଗର ମଧ୍ୟ ସର୍ପ ମତ ଅଟଇ ।
ସେହେତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହିଁ ଅପଣା
ସୁଖେ ଉପସୂର୍ଯ୍ୟରୁ ମତ ଆମ୍ବଠରେ ବିଦ୍ରୁଲ୍ଲ କରି-
ଛିଲେ ଓ ଅପଣାଙ୍କୁ ଅମ୍ଭେ ପରିବାରେ
ସେମାନେ ଅମ୍ଭ ସହିତ ଏକମତ ହୋଇ ସବୁ-
ମାଧ୍ୟରଙ୍ଗର ମୋତରରେ ଅଣିବା କାରଣ
ଅମ୍ବକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଲେ । ତତ୍କାଂ ଅମ୍ଭେ ଏ
ପ୍ରବଳ ଲେଖିବାରେ ପ୍ରଦୂଷ ଦେଇଁ ଓ ଏହି
ହେତୁ ଏଥିବେ ଦିଲମ ଦିଅଛି । ଏହା ଲେଖି-
ବାର ଅଛି ଗୋଟିଏ କାରଣ ଏହି ଯେ ପଞ୍ଜା-
ବାନ୍ଦେ ଏକଦିନ କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ଶୁଣ ଏକମଙ୍ଗୁ
ହୋଇ ପଞ୍ଜାକଙ୍କ ଅଣ୍ଣାବାଦ ବରିଁ ଯାଇଥିଲେ
ଆମ୍ଭେ ରହିର କାରଣ ପରିବାରେ ଜଣେ
ପ୍ରଦୂଷ ପରିମାତ୍ର ଅମ୍ଭ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ବଢ଼ାଇ ଦେଇ ଓ
ଅମ୍ଭସ୍ତେ ଦୃଶ୍ୟିତ ହୋଇ କହିଲେ କଟିଲ ପ୍ରଦୂଷ
ଠାରେ କୁଣ୍ଡର ଲେଖି କି ପାରିଲୁଁ ଏହି ଅଛି
ଦୃଶ୍ୟାକାଳୀର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଦୂଷ ପ୍ରଥମାର୍କ ଦୂରି କି
ପାରିଲୁଁ । ଏହି ସମୟେ ଆମ୍ଭପରିମାତ୍ର ଦୂରିଜଣ ଡିଶି-
ତ ବନ୍ଦର ମୁଲେ ଏପରି ଆମ୍ଭେ ଜନକଣ ପରିମାତ୍ର
ଭାଜୁପରିବାର ଅର୍ଥ କଲୁଁ କୌଣସି ଅର୍ଥ ଠକ କ
ଥିଲା ଠିକ ଅର୍ଥ ତୁମ୍ଭରେ ହେଲା ଏଣୁକରି
ପାଠଶାଳାର ଅକ୍ଷ୍ୟ ବନ୍ଦୁଷ୍ଟ ଗୁଡ଼ମାନେ ଅନେକ
ଜାହା ଦୁଇ କି ପାରିବା ହିତିତି ନୁହେ । ତେ
ପ୍ରଦୂଷିତ ଏହି—ପାଇଗୋଟି ଅବରେ ମୃଦୁତମ
ଦ୍ୱାରା ଅବିବେ ଲେଖ । ସମ୍ବାଦରଙ୍ଗରେ
ଶାହର ଶାରଗତ ଦୃଶ୍ୟବାଦାପଣେ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା
ଦେହିନ୍ଥିଲ ମହି ପ୍ରଦୂଷ ଏକେ ସରେହାର୍ଥ
ଅକ୍ଷ୍ୟ ନିରିବାରେ କି ପଳ ?

ପୁଣ୍ୟକ ହୃଦେଶ କରୁଥିଲୁ ସଥି—
“—ତୁମ୍ଭ ବନ୍ଦୁଙ୍କ ଗାହଙ୍କ ତୁମ୍ଭ
ଗ୍ଲାମ ଅଥବା ବନ୍ଦୁଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣିତା ଠର ଗଣ୍ଡି
ଅତି ଲୋକ”

"—ପ୍ରଧାନରେ ପାଇ କରେ କେହିଁ
ସୁଲବେ ଧରିଲେ ଭୂମିର ଦଳ କବା ବାବର
ଦେଇ ଏଥିର ପତି ଭାଷାର ନେବେ"—

ଏ ଦୂର ପ୍ରଶ୍ନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହୁଲ ଉପୋଡ଼ିଲା
ଶାକୁର ଓ ଲାବ ପଣ୍ଡିତ ଯାହା କହାଥିଲା
ପାଖାର ପ୍ରକାଶ କରିଲ ସମେଜୁ ହେବ
ସେମାନେ କହିଲେ କିମ୍ବ ପ୍ରାଚୀମେସ୍ତା ଦିଗ୍ନାନ
ଅବା ବୃକ୍ଷବାହାର ଅଳ୍ପକବ ଦେଖିଲ ଓ ଅବଧାର

ବହୁର ଦିନର ସାର୍ଥକ ମତେ ଛେତ୍ରିବାର
ସନ୍ଦେହ ସ୍ଵରୂପ ଅଟେଇ । ଅଚାର୍ଯ୍ୟ ଗଠନାଳେ
ଅନୁଭବୀୟ ଶରୀରାଳକୁ ପରେଇ ଉଚ୍ଚ ପୃଷ୍ଠାମାନ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ଅସାଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ତାଙ୍କ
ଧାରକରୁଣ ଅନାନ୍ଦାସେ ଅନୁମାନ କରି ପରେ
ଅମେୟ ଲାଗୁ ଯେ ବିଦ୍ୟାଧ୍ୟାଳୟର ଫୁଲୋଡ଼ିଙ୍କ
ପର୍ଯ୍ୟାନେ ଏହାର ପୃଷ୍ଠା ହୋଇଥାଏ କାହାର
ଦ୍ୱାରା ବାଧା ପର୍ଯ୍ୟାନେ ମହାଶୟକୁର ଜାହା ଅନୁକରଣ
କରିବାକୁ ମଜ ବିଳାଏ ତେବେ Entrance
ପର୍ଯ୍ୟାନ ପର୍ଯ୍ୟାନକ ହେବା ସଜାପ୍ରେ କେବୁଳ୍‌
କରନ୍ତି । ଗୁଣ୍ଡାଳ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବରକର କଲିବା
ହିଲ ନାହିଁ ।

ସାହୁର୍ମିଳ ସମ୍ବନ୍ଧ

କଲ୍ପନା ଗେଜେଟ୍

ସକ ୧୯୫୭ ମସିହାର ବାଣୀର ପଞ୍ଜାବରେ
କଟକ ସର୍ଗ ଶୁଭ୍ର ଦତ୍ତାନ୍ତ ହେଲେବା
ଆମ୍ବାଦାର ହାମି—

ଶ୍ରୀମତେବୀ

ଶ୍ରୀ ମନ୍ତ୍ରମାନ ହୁଣ	ଶ୍ରୀ କୁମାର କିଳୁ
„ ମହାପ୍ରକଟନ	„ ମହାପ୍ରକଟନ
„ ସୌଭାଗ୍ୟ ଦାସ	„ ଉତ୍ତର ମହାପ୍ରକଟନ
„ ଦକ୍ଷ ସ୍ଵରୂପନ ଦେବ	„ ଦାର୍ଢିମନ୍ତର ପିତା
„ ଦକ୍ଷିଣ ଫଳାମ୍ବିନୀ	„ ଦେବଜୀବ ଭାଗାନ

ପ୍ରକାଶ ମେଳ

ଶ୍ରୀ ମୋହନମୋହନ କାଳେସ୍ୟ	ଶ୍ରୀ ହରେନ୍ଦ୍ରତନ୍ତ୍ର ମଣ୍ଡଳ
„ ଅନନ୍ତରର କଥୁ	ଶର୍ତ୍ତବାରୀ ୧୦
„ କରେନ୍ଦ୍ରାଖ ଯୋଗ	ଅପୋଜିନାଥ ୫
„ ମନୀଶାଖ ରଖିବ	ବୃପ୍ରଦୟମ'ର ପ୍ରେସ
„ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଦ୍ୱାରାତ ମଞ୍ଚ	„ ଘୋରେଷ୍ଵର ମିଶନ୍‌ସାହୁ
„ କାଳୀପାତ ମନୀଶାଖ	„ ବ୍ୟକ୍ତିବ୍ୟକ୍ତି ନିକଟ
„ ପୂର୍ବପତ୍ର ବଧୁ	ପାଦମନାଭ ଠକାଳ
„ ସାଥମୋହନ ଦର	ଦିଲ୍‌ମୁଖର୍ଜୀବନ କାନ୍ଦି
„ କରେନ୍ଦ୍ରବନ୍ଦ ଗାନ୍ଧି	ହନ୍ଦିବଳ ଦନ୍ତ
„ ମଧ୍ୟଦରମ ପରା	ବାନିକିମ୍ବାର ପାତାଳ
„ ଦେହିବନ୍ଦ ମହିନ୍ଦ	„ ଅବାରଣ ମହିନ୍ଦାନ୍ତ୍ର
„ ପରେନନ୍ଦମାହନ ବାହିନୀ	ଅବ୍ୟକ୍ତିବ୍ୟକ୍ତି ମହାନ୍ତ୍ର
„ ବିଦ୍ୟାଧାର ମହାନ୍ତ୍ର	

ଭାରତ ଦେ

ଶ୍ରୀ କୁମାର ଅର୍ପଣ
ଜୀବନକୁ ପାଇ
କାହା ମଧ୍ୟକରଣ ସ୍ଵ ତ୍ରୈମାର ସକଳେଷ୍ଟା
ବାହାର ଛିଲେ ।
କାହା ସ୍ଵର୍ଗକ ଦାସ ସ୍ଵ ତ୍ରୈମାର ସକଳେଷ୍ଟା
ହବାର ପାଇଲେ ।

ଏ ସ୍ପାତରେ ଶାର ଶାତ ହେଉଥିଲା । ଯାଧାରେ କୁଳ
ଭଲ ଏହି ଏବ କାହିଁ ଦେଖାଇଲା ତର କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କରିବିଦୁଷୁଳ ଶାସ୍ତ୍ର ମନେଇବ ସମ୍ବଲେ କାହିଁ
ଅଛି । ଯାହାର କରୁଗଲେ ଅଜେବ ମୁହଁର କରୁଗଲେ
ଯହାର ଅବିକ୍ରମ କୁଣ୍ଡଳ ନହାଇସ୍ତି ତାହିର ଗଂଠ କରୁଗଲେ ।

ଅସମାନର ମାତ୍ରକୁ ସାହେବ ଦଶ ବାଇଦଳ ହେବ
କଣ୍ଠପ ପାତ୍ରର ଅଛନ୍ତି । ଶୁଣାଯାଏ ସେ କିମ୍ବରବାକ ନିମ-
ନେ କରିବୁ ଅବସର ପ୍ରଦତ୍ତ କରିବେ ଏକ କନୋକଟ୍
କରିବ କବ୍ୟ ସାହେବ ରାଜର ସଲାହୁପିତ୍ର ହେବେ ।
ଏହି ମାସରେ ଏଠାରେ ମେହିଁ ପୋଖର ସନ୍ଦର୍ଭକୁଟ୍
ପଦ୍ମର ପଦ୍ମା ହୋଇଥିଲା କହିଁରେ ଛନ୍ଦକର ପଦ୍ମାରୀ
ପଦ୍ମିତ ହୋଇଥିଲେ । ହୃଦୟ ଦଶୟ ଯେ ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ କେହି କରିବାର୍ଥ ହୋଇ ନାହାଇ ଯୁଦ୍ଧଂ ତୁମା
ନମ୍ବରେ ସେଇ ପାଇଗୋଡ଼ କର୍ମ ବାର ଅଛି ତାହା ବଜ-
ମୀମାନଙ୍କ ଫଳାଦିକ ।

ଏହି ରେତକୁ ଦୂର କାରଣ କବିତାମୟର ଲିଖିତଙ୍କ ଅଧିକ
ପରି ଉଗେ ରତ୍ନ ମହିଳାର ସମ୍ମାନ ବରଦା ଅପରା
ଥରେ ଅଭିଷ୍ଟ ହୋଇ ଗୌର ଶୋଦର୍ଦ୍ଵାରା ଚାହିଁଅଛି । ସମ୍ମାନ
ରତ୍ନ ଅଭିନାନୀ ମାତ୍ର ମାତ୍ରରେ ମୋକ୍ଷବିମାର ଦୟାର ହେଉ
ହେଉ, କିମ୍ବାର ମନ୍ଦାର କାନ୍ଦମୟ ପଢ଼ିବା ଲେଖିଅଛନ୍ତି ସେ
ରତ୍ନ ମହିଳାର ଲେଖମାନେ ଘରର ସାମାଜିକ ଗତିବାରୁ
ପରିଚି ମୁଦ୍ରି ସେମାନେ କରଇ ବାଜାୟ ମହାବିମାନ
ରତ୍ନ ଏହି ଅଧିକମ୍ପ ସମ୍ମାନ ପଦ୍ଧାବିମାନ କବିତା ପ୍ରକଟିତ
ହେବାକୁ ହାର୍ତ୍ତି । ମହାବିମାନର ଜୀବ ବିଷୟର ପ୍ରକାଶବିମାନୀ
ରତ୍ନରେ ଅଯୋଜିତିକ ଅଥବା ଅନ୍ୟଥାରୁ ତାହା କାନ୍ଦମୟ ପଢ଼ିବା
ହେଉଥାର ପାରବେ କ ?

ମନ୍ଦିର ଓ ଅବସିନ୍ଧୁର ସ୍ଥଳ ପୁଣି ଘରରୁ ହୋଇ
ଯେ ବକାର ସମ୍ବାଦ ମିଳଇ । ବନ୍ଦରୁ ସେ ଲାଗନ୍ତୁ ଅଧି-
ବୀ ଚେରି ଚାରିବ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ପାଞ୍ଜି ପ୍ରେସେ
ଯାଏ ବହିବା ଯେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ କୋର ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇ
ଦେଇ ।

ପାଦ ଅଳରେ କଣ୍ଠର ଶୂରୁଟ ଲାଗିଥିଲା
ମାନ୍ୟାଧିକରେ ମହାମାସ ଦେବ ପ୍ରତିବିଷ ହିଂଦୁବାଜାର
ମିଠା କିଛି କାହାରକିମର ପ୍ରେରଣାରେ କିମ୍ବା
ଏ ମନ୍ଦିର ମାତ୍ର କିମ୍ବା ଏ କିମ୍ବା ଦେବରେ ଆହାର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କେନ୍ଦ୍ରସାମାଜିକ ।

ପାଞ୍ଚ ଜାରୁ ପୁଣି ଶିଖି ଦରତ ଦକ୍ଷି ହୋଇଥାଏଛି ।
ତୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମକେଳେ ସମସ୍ତେ, ଗ୍ରେନବସ୍ତ୍ର ବହିକାର ମୟ
ଅର୍ପି ହୋଇଥାଏ । ଏକଷି ଅସବଜ୍ଲଳ ଏବିପ୍ରକାର ଜନମ
ହେଉଥିଲା ।

୨୨ ମଧ୍ୟକାଳୀନ ସମୟର ଶୈଳର ପୁରସ୍ତାର ବିବାହ
ପରିପାଦ ଦେବନ ସକ୍ରମକାଳ ବକେଲୁ ହରାରେ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ବିବାହର ପରିପାଦ ହରାରେ ଗାହା ବିବାହ
ପରିପାଦରେ କିମ୍ବା ପେଇର ପୁରସ୍ତାର ହୁଏ ଠାରୀ
ପରିପାଦରୀମାନେ କି କେଇ ଏବଂ ଜାଳକାର କୁଦାର ପୁରସ୍ତାର
ପରିପାଦ ଥାକ ଚାଲେ । ଏହା ସାମାଜିକ ବାହୀର ପରିପାଦ
ହୁଏ ନହେ ।

ଏଠାରେ ସାଧାରଣକୁ ସ୍ଵଦ୍ଵାରେ କଟି ଦୀନଗମ ହିଁଥାର
ଯତ୍ତାରେ ଧନୀଙ୍କୁ ଏକର୍ଷ ଏଠା ମୂଳବିଶ୍ଵାଳ ଅଛିବୁ ହିତାରେ
କାହାର ବିନ୍ଦୁ ହୋଇ ଗଢ଼ିବ ହେଲି, ସାଲଗମ ପାଇବ
କାହାର ଜୟକ ଓ ଜୟକ ମୁଖରେ ଦିନଦ୍ୱ ହେବାରୁ
କାହାରେ କାହା ହେଲାନ୍ତାରୁ ।

ପ୍ରଦୀପ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ତଠିମାର ଲାକ ରୁହ
ପାଇଁ ତୋରେ କବେଳକୁଣ୍ଡାଳାଟି । ସବୁ ମାତ୍ର ଗାଲିଯିର
ପାଇଁ ଏଠାରେ ମହି ସ୍ଵର ବନ୍ଧୁ ହୁଅଛେ ।

ପଠୀ ସବୁ ଦେବତାଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା ମୋହିବର ଶନ୍ମନାଥ
ପାତ୍ର ଏକ ଜାର ମୋହିବମାରେ ଦୋଷ ସେପରି

ହୋଇଥିବ ଶାପୁଡ଼ ଜକବା ହେବଳ ଦିନ୍ଦରେ ତାହାର
କଣ୍ଠକାରୁକାଷ ସତ୍ର ହୋଇଅଛି ।

ପ୍ରାଣୀ ହେଉଥୁ ବରପୋଡ଼ ଅରହ ହେଉଥିବା ,
ଯେତିର ବହରେ ସନନ୍ଦଗୀକଷ ଏବଂ ମୃହରେ ଅର୍ପିବା
ତାହା ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ହେଉ ଘାରଥିଲା । ତାହାର ଦୂରତା
ପରେ ଅଧିକ ଏବଂ ପ୍ରକଳ୍ପ ବନ୍ଦବେଳେ ଅର୍ପିବାକିଥିର ସେହି
ଗ୍ରାମର ଏବନଶ ଜୀବୁ ବରପୋଡ଼ରେ ଲିପି ହେଉ ପ୍ରଥମ
ଢାବ ଧର ହେଉଥିଲା ।

ଏଠା ହେଉଁଲାଅଧାରକର ଏହଜଣ ପ୍ରାମରିବେଶ୍ର
ତାହାର ଖାତ କାହିଁ ସତରକର ତେବେଳାକା କାଗଜା-
ରେ କଥି ବରଦୁ ସମ୍ପରେ ତାହାର ମନୁଷ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧମେଣ୍ଟ୍
ଆପି ଗାହା ଦେଇଯାଏ । ଏହି ସୋମବାର ଏହିରୂପ ରଖ
ଯାଇଥିଲା । ତାହା ଅବୁଶ୍ୟ ହୋଇଅଛି । ତିଥିରେ ଗ୍ରାୟ
ଶ୍ରୀମତ ତାହାର ଜ୍ଞାନ କରଇ ଟ ୩୦ ଲା ଟ ଗ୍ରାୟ
ଟ ୩୦ ଲାକ୍ଷ ମହାକଳ କରିବୁ ସାକାର କରିବ ତୁଥିର
ସ୍ଵରସ ଅନୁଷ୍ଠାନକରେ କେବଳ ଉତ୍ସାହକୁ ପାଇଅଛନ୍ତି
ମାତ୍ର ତହିଁରେ ତଥାହି ହଜା କା ଅନ୍ତମିଳିବା କୁଣ୍ଡ ବ
ଥିବାର ସମ୍ଭାବାବା ।

ପଢିପ୍ରେରକଙ୍କ ପ୍ରତି ।

ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମିଶ୍ର—ଶ୍ରୀ ଲେଖକୋଟ୍ଟାଂଗୁଡ଼ି
ଦୁର୍ଗାଧୀସବଳର ନବକୁମାରଙ୍କର ନାମବରଣ
ଚଳିଛମାସ ତା ହ ରଖିରେ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ତହୁଁପଲମ୍ପରେ ହୋଇଥିବା ପୂଜା ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦର-
ବାର ରୋଗୀ ଉତ୍ସାହ ମଙ୍ଗଳବାର୍ଷିକ ବସ୍ତ୍ରାବତ
ଦିବରଙ୍ଗ ଲେଖିଥିଲାନ୍ତି । ସ୍ଵାକାଳବରୁ ଉପେକ୍ଷିତ
ହେଲା ।

ଶ୍ରୀ ସଧାବନ ମାହାନ୍ତି—ହଙ୍କଡ଼ ପରଗନାର
ଦିନୋବସ୍ତୁ ଚର୍ମବୃକ୍ଷ କାରୁ ମିଳିଶାତନ୍ତ୍ର ସରକାର
ସନ୍ଦେଖଜଳନକରୁଥେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବାରୁ ସେହି
ପରିମାର ଦିନୋବସ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଶୋଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଚାହାନ୍ତୁ ସେଠାରେ ରଖା ଗଲେ ପଳିମାନେ
ଆନନ୍ଦିତ ହେବେ ବୋଲି ଲେଖିଅଛି ।

ପ୍ରେରିତପଦ ।

ପଞ୍ଜିପ୍ରେରକଙ୍କ ମହାମତ କିମନ୍ତେ ଆମ୍ବେମାନେ
ଦାସୀ କୋନ୍ହାଁ ।

To

THE EDITOR OF THE UTKAL DIPIKA

Sir,

Despite our ignorance in meteorology we can safely forecast that the uncharitable interpretations on the Hon'ble Mr. Das's address to the students of the Ravenshaw College and Mr. Mojumdar's comments thereon will create a tempest in a tea-pot. The accusation levelled against Mr. Das is that he tried to "produce a dif-

ference among the Mahomedans and Hindus." That against Mr. Mojumdar is that he disseminated sedition. The consequence of Mr. Das's speech has been hinted by your correspondent "True speaker" who, if present at the meeting, was a dumb speaker. As a lover of peace among different communities he is troubled with the imagination that the peace is in peril. Fortunately for Mr. Das the Bill to amend Section 505 of the Penal Code has not yet been passed into law. But Mr. Mojumdar's lot is very hard. The law of sedition is already in existence and what aggravates the peril of his situation is that some idiots, very friendly to him, have taken upon themselves the administration of that law. When knaves are anxious to injure a man out of malice, they are capable of devising any pretext for meddling in matters not within their scope. It may therefore lie in the mouth of Mr. Mojumdar's friends that the Viceroy being absorbed in the Frontier affairs they have undertaken the task of preventing rebellions and saving the Government from overthrow!

Mr. Mojumdar was born and bred in a political atmosphere. He was surrounded by friends among whom there were many eminent politicians. Still, he adhered to his Milton, Patanjali and Geeta. But the moment he stood up in the hall of the Ravenshaw College, the mantle of Professor Bhanoo fell on him and he courted the enviable luck of Tilak.

The relation between the authorities of Ravenshaw College and some individuals may be unsatisfactory. Mr. Mojumdar's predecessor might have attempted to injure some people. Mr. Mojumdar himself might have incurred the displeasure of others. But, that does not justify the concoction of a serious charge against a gentleman whose character and attainments are rivalled by few and excelled by none.

Argus.

To THE EDITOR OF UTKAL DIPIKA
CUTTACK.

With reference to the letter by "A true Speaker" which appeared in your last week's issue, I beg to make a few remarks for which I hope you will find some space in your next issue.

I am not in the habit of writing my speeches, but occasionally I speak from notes. I spoke from notes on the occasion in question. On referring to my notes I find that I intended to point out to my audience the fact that the Zensana system was an incident of mahomedan rule; it was foreign to the social constitution of ancient India and was very much opposed to the cardinal principles of ancient Hindu civilization. I am not a true speaker, I am no speaker at all, and it is not at all unlikely that I said that "the mahomedan terror made the Hindus adopt the Purdah system"; but it was never my intention to "produce a difference among the mahomedans and Hindus" and I am certain that I never said any thing to foment such ill-feelings.

There was discussion after the address, and if your correspondent had pointed out to me at the time the objectionable part of my address, he would have done a kind service to me, as I would have been in a better position to meet the charge, the words being fresh in my mind.

Such action would have been more worthy of "*a true speaker*" and this is what *every speaker of truth* ought to do. If my words have in any way produced "*a difference among the Mahomedans and Hindas*" I am exceedingly sorry for it, and I can assure the public nothing was farther from my intention, and in view of the fact that I have never done any thing to foment racial ill-feelings, I do sincerely hope this expression of regret will satisfy the public.

I am very thankful to your correspondent for unearthing the origin

of the Purdah system. According to him the system owes its origin to a highly depraved state of social morality among the Arabs. Such a state of things does not exist in the Mahomedan Society of the present time. I hope "a true speaker" will see the necessity of doing away with a system which is an old patch on a new garment.

15th January } Young &c.
1893. } M. S. DAS

ମାନ୍ୟବର ଶୀଳ ଗ୍ରମୁକ ଉତ୍ତଳପିତା ସନ୍ଧାନକ
ମହାଶୟ ସମୀକ୍ଷା
ମହାଶୟ ?

ଶ୍ରୀ ସୃତ ମାନଗୋଟିଳ ମିଶନ୍ ପ୍ରଧାର ହିତର
ସବୁଧି ମୋଦର ଏହି ବ୍ୟକ୍ଷମା ପଦକୁ ଅପରାଜି
ତୁଳନବିଜ୍ଞାତ ତତ୍ତ୍ଵଙ୍କ ସମିଲାରେ ସ୍ଥାନଦାନ
କରି ବିଧିର ଉତ୍ସବାହେବେ

ମହାଶୂନ୍ୟ ରକ୍ତବାର ଲକ୍ଷ ପୂର୍ବପର୍ଵତ, ଓ ମାନ-
ଗୋବିନ୍ଦ ନିର୍ଣ୍ଣଳୀଙ୍କ ଶନିବାର ଲମ୍ବତ୍ତରପଥ,
ଆ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଦୀର୍ଘବର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ଅଧି ସାମାଜିକତଃ
ଶୁଦ୍ଧାଶୂନ୍ୟଙ୍କ ପରିବଳରେଣ୍ଟି ବିଶେଷାକ୍ଷର
ମହାଶୂନ୍ୟଙ୍କ ପୂର୍ବକଷତିମଣ୍ଡଳୀକୃତଃ । ମହାନ-
କମ୍ପା ଥିଏ ପଞ୍ଚଦୟେ ପୂର୍ବକଷତିଗୁରୁ ସାମାଜିକ
ବିଶେଷାକ୍ଷରଙ୍କ ଶୀତତଃ, ସଥା—ମାଧ୍ୟମର୍ଗର୍ଥ୍ୟ

କାରକ । ଦୂତମାନେହିଶ୍ଵରୀ କୃଷ୍ଣ ପୁଣ୍ୟ ଶୁଭାଶ୍ଵରୀ
ଧସ । ଅଧିକ । ନବମୀ ପୂର୍ବାହିନୀର ପନ୍ଥୀ
ଶୁଭାହିନୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନବମୀ । ଉଦ୍‌ବାଖୀଶ୍ଵରୀମଣି । ଅଶ୍ଵମ୍ଭୁତ୍ୟ
ନବମୀ କବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟା ଫଳକାହୁଣ୍ଡି ଶଙ୍କ, କି କୁର୍ମବ୍ୟା-
ନବମୀ ଗାତ୍ର ଦଶମୀ ରୁ କହାଗଲେବ । ଏମନୁ
ନବମୀ ହରିଷ୍ୟଘସଶୋଭୁ ଦୂର୍ଗାବୁଗାହୀ ଦୁଷ୍ଟ-
ବେଦିଲ । କାଳପାପେ । ଅଶ୍ଵମୀ ନବମୀ କବା
ତତ ଦୂର୍ଗା ନ ପୂଜୁବେହ । ପୂଜୁଯନୁ କେଶଶରୀ-
ବ୍ୟାଦୁଆ ବଜୁଦିତୋ ବିରାଜିତ ବଚନାମ କବବା-
ମୀ ଗ୍ରହିଣୀ । ଅତି ଦୂର୍ଗାସବାରମ୍ଭେ ସୁର୍ଯ୍ୟମନ୍ଦ
କେବୋ ମହାଶ୍ଵରମ୍ଭେ ରାଶିଥିବେହଣ୍ଡି ସବଖାତେ
ଶୀ ଗଦାଧର ବଜୁଯନୁ ପ୍ରକାଶ କାଳପାରେ ।
ତଥା ସ୍ଵର୍ଗନୁ ବ୍ରତେ କଟୁଣାଃ । ତଥାଶୁଭମେ
ପରଦଃ । ତତ୍ତ୍ଵ ଦିନେଃ ଶୋଭଗରନ୍ତିବୁରାଶୋ
ପରଧାର୍ତ୍ତ ରାଜ୍ଯଭାବଃ । ଏକନ ତ ପରିଛିତ୍
କମଶଃ ପ୍ରସ୍ତୁତି ରତ୍ନ ଧାରମହଃ । ଅତି ପରେ
ଧରି ନ୍ୟକାଃ । ସବଧନ ସମ୍ମନ ଦୁଃଖଃ । ସଥା;
ଦିଲ୍ଲିବର୍ଷେ କିବରାଜମାନୀ ପତା । ସମେ-

କସ୍ତାମଆଞ୍ଜଳିନାଥ ନବମାମତୀ ସାଧକଙ୍କ । ଶୁଣେ
କରଦାଂ ଦେଖଇ ବାଜକା ପୁରୁଷୋତ୍ତେଷ
ଅଦେଖୁକାଳ ଉତ୍ସବେ । ପୂର୍ବାପର ଦୟାଦୟମେ
ପେତମର୍ତ୍ତବ୍ୟମତକର୍ତ୍ତବ୍ୟାଳୟ । ଉଦ୍‌ବେଳୁହୃଦୟରେ
ଜୟକାଳେ ପୂଜାକାରୀବାଂ କୃଷ୍ଣବାଞ୍ଚମାତ୍ରେ
ବିହତ । ଅର୍ଦ୍ଧବର୍ଷୀ ଦିନହୃଦୟମେଜୁମୀ ସବକେ
ପୂର୍ବେହ୍ୟା ପୂଜାଦିବଂ ପରେଦୁଃଖୁପବାସ ଲକ
ସିଦ୍ଧି । ଆଶିନିଧାଞ୍ଜଳି ଶୁକ୍ଳା ପୂର୍ବବର୍ଷାର୍ତ୍ତମାନେ
ପୁରା । ବୃତ୍ତୋପବାଶାଦୌ ଶିଖେଷେ ପରବଦ୍ଧା
ପ୍ରଶୟନ୍ତିରେ । ତାର ହରହୋତ୍ତେଷ । କେମାଞ୍ଜୁ-
ବାସକ ହର୍ଗାକ୍ରତେଷି ଅର୍ଦ୍ଧବର୍ଷୀ ଦିନହୃଦୟମେ
ହୁମୁମୀମୋଗେପରାତି ପ୍ରତି । ନନ୍ଦ ଦିନହୃଦୟମେ
ଧ୍ୟାନରହିଦିନହୁମାମାନେ କଥିଲ ତେଷୁତେ
ଦୁଃଖର ପ୍ରମାଣ । ଦୂର୍ଯ୍ୟକାଳେଦୁଃଖମହାଦେହପି
ଦକ୍ଷକାଳମରଦ୍ୟ ତଥେପି ପ୍ରତିବାହ । ଏହା
ବାକ୍ୟମେବଦିନପରିଷକର୍ଯ୍ୟ । ସତ୍ତା । ମୁଳାଞ୍ଜି
ମ୍ୟାଦ ମହାଞ୍ଜିମ୍ୟାଦ ପୋଡ଼ିଶଫନାସକ ଦୂର୍ଯ୍ୟ-
ସବସ ମୂଳାଞ୍ଜିମ୍ୟାଦ ସକଳିତଭାବ ମହାଞ୍ଜିମ୍ୟାଦ
ସକଳାଭାବାତ । ମହାଞ୍ଜିମ୍ୟାଦମେବାଚ
ପରାର ସାପେକ୍ଷବାହ । ମହାଞ୍ଜିମ୍ୟାଦ ପରଦିନରେ
ମହାନବମ୍ୟା ଶିଷ୍ଟଭାବାତ ପରଦିନରେ ର ପୂର୍ବାପର
ଦୁଃଖମ୍ୟାପେତ ଶଶିଥେ ନବମ୍ୟବମ୍ୟାକ
ପୂର୍ବଦିନେ ସହାଳବମ୍ୟା ସମାପ୍ତେ ଉପରଦିନେ
ପୂଜାଯାଃ କୁହଃ ପ୍ରାପ୍ତି ରତ ଦୂର୍ମୁକ୍ତବାହ ରତ୍ନ-
ଦୂକାବପି ତଥିନେଷ୍ୟପି ରତ୍ନୀତା ମହାଞ୍ଜିମ୍ୟା
ପୂର୍ବଦିନେତି ସଦ୍ୟକା ଅନ୍ୟଥା ମୁର୍ଦ୍ଦୁତାମଣେ
ରୀଦାଧରସ ସୁମତବ୍ୟେଷଣ ସନ୍ଧାତ । ଅଥ କାଣ୍ଠ-
ଦେୟବୁଦ୍ଧିଯୋହତ ମୁଗ୍ଧବାନ୍ତ ନାହାନ୍ତର
କଥାର ତଥୁମ୍ୟେ ହୃଦୟରମ୍ଭକଦିନେ
କମ୍ରିଲୁଷ୍ଟାକାପରି । ତଥୁନ୍ତବୌ ର ନିର୍ମାଣ
କାଳକ ମୁଗ୍ଧବୁଦ୍ଧାୟଦିନେ ନବମ୍ୟାଦ୍ଵାରା ବଳଦା-
ନାପରିଶ୍ରମାଦବା । ତଥନ୍ତବୁକେ ଦେଶଭରେଷ୍ୟ
ଶିଖୁରୁଦ୍ଧବେଷ୍ୟ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ । ଅଥ କାଣ୍ଠ-
ଦେୟମୁର୍ଦ୍ଦୁତାମଣକୁତଥାରେକ କର୍ମ-
କାଳଦ୍ୟାପିରମ୍ଭା । ତହୁ ତନ୍ତ୍ରଗତ ରଥିନାଂ
ଅତି ପ୍ରଥମମର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁତଥିନ୍ଦ୍ରମ୍ଭା ପ୍ରତିବାହ ପର-
ପନ୍ନାକୁତଥିନ୍ଦ୍ରମ୍ଭାମ୍ଭା ସା ର ପୂର୍ବବାବା ନିର୍ମାଣେ
ଯଦିନେ ଲଭିବେ ତଥୁ ବାଦିନେ ମହାଞ୍ଜିମ୍ୟା
ଶିଖୁରୁଦ୍ଧବେଷ୍ୟ ପ୍ରଥାନ ଧରମାସମତାବିଦ । କାଳ
ସାରେ ନବମ୍ୟା ପ୍ରତିବର୍ଷ ର, ନବମ୍ୟା ବିଦ୍ୟ
ବିଦିନରୁ ବାକ୍ୟମିଶ୍ରାତ୍ୟ କର୍ମକାଳଃ, ରତ୍ନ ଶିଖ
ହେଥେ ଶାକଶା ଦୌର୍ବଳବମ୍ୟା ବର୍ଷାପୁରୁଷ

ମୁଖ୍ୟପ୍ରତିକାଳୀନ ବାଚା		
ଶାରୁ ଜଗାଏଇ ଦାସ	ହୋମ୍‌ପ୍ଲଟ	ଟ ୧୫
” ଗୋଗିକାଥ ମହାତ୍ମା	ଅର୍ମଶାବ୍ଦ	ଟ ୧
ଶା ଶା ହନ୍ଦାକନକନ୍ତୁ ହନ୍ଦାକନନ କଷତେବ ସାହା ବାହା,		
ବାରୁ ଅର୍ତ୍ତନାଥ ବିବକ୍ଷଣ	୪୦ ଶିକ୍ଷାରୀ	ଟ ୩
” ପଦ୍ମମତୀ ନନ୍ଦ	ମାଲେଶ୍ଵର	ଟ ୨
” ପରମାତମାନାୟବ	କରିତାମ୍	ଟ ୧
ବିଗନାଥ ସହାତମ ଧର୍ମବିଜ୍ଞାନୀ } ସ୍ଵର		
ସମ୍ବର ସମ୍ବରକ		
” ବିଶ୍ୱାସ୍ତ୍ର ଦୋଷ	ବସୁନାଥ୍‌ପ୍ରର	ଟ ୧
” ଜମାହୂତନ ବୋଷ	ଦେବାକାଳ	ଟ ୧
” ବିଚେତ୍ର୍ନ ପତ୍ର	ନନ୍ଦବନ୍ଧୁ	ଟ ୧

ବିଜ୍ଞାପନ

ବଟକ ଟ୍ରେନ୍ (ଲାଇନ) ସୁଲିର ଅନୁରଗିତ
ଉଚ୍ଚପ୍ରାଯମେଶ୍ଵର ଶିଖକ ଶ୍ରେଣୀ ନିମିତ୍ତ ମାସିକ
ଟ ଟ୍ରେନ୍ (ଗୃହଟଙ୍କା) ର ଗୋ ୨୦ ଟି
ଦୂରି ଜାରି ହେବ । ପ୍ରବେଶାର୍ଥୀଙ୍କର ମଧ୍ୟ-
ଶ୍ରେଣୀ ଛାତ୍ରଦୂରି ପସାରେ ଉତ୍ତାପ୍ତି ହୋଇ
ଥିବା ଅବଶ୍ୟକ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କାରେ ଉଚ୍ଚ
ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାରିଖରେ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚପ୍ରକେ ଥମ୍ବ
ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଆବେଦନ
କରିବେ ।

MADHUSUDAN RAO,
Headmaster, Training School
CUTTACK,

AKHOYPADA-JAJPUR DIVISION

NOTICE

Is hereby given that the Inspection Bungalow at Barikpur on the 56 mile of the O. T. Road will not be available for occupation on and after the 15th Instant.

Executive Engr's office J. C. HEWITT
Akhoypada-Jajpur Dn. Ex. Engineer
The 5th January 1898. Akhoypada Jajpur
Division.

ଛିଣ୍ଡର ବାବା ତାରକ
ନାଥଙ୍କର ସପ୍ତରେତ୍ରାତ୍

ଡେଉରିଆ ଡେଉରିଆ ଡେଉରିଆ
ଅମ୍ବେ ଧାରୁଦୋଷକ୍ୟ ହେଉ ଦୃଶ୍ୟକ୍ୟଥା,
ବାଚ, ମେଳ, କାନ ଓ ଅନ୍ତରେ କଞ୍ଚାପାଇ ବାତାଙ୍ଗ
କିବକିରି ଆରଜା ଧଢ଼ି ଉପରେକୁ ଜେ-

ଦୁଇଥ ପାଇ ସ୍ଵରୂପ ପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇଥିବୁ ଓ ଅମୃତ
ବନ୍ଧୁବଳକମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବୁ । ସେମାନେ
ସମସ୍ତେ ଆଶାଜୀତ ଫଳ ପରାମର୍ଶକୁ ସେମାନଙ୍କ
ଅନୁରୋଧରେ ସବସାଧାରଣକର ଉପକାର
ନିମନ୍ତେ ପ୍ରକାଶ କଲି । ସମସ୍ତେ ଆଶାଜୀତ ଫଳ
ଲିବ କଲେ ପରଶ୍ରମ ସହିତ ଜ୍ଞାନ କରିବ ବାଚାଙ୍କ
ଧୂକାର ଝର୍ଗ ଟ ୪/୩ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଡାକ-
ହାର ନେବେ ସେମାନେ ଜ୍ଞାକମାୟିଲ ଟ ୦ । ୫
ଧାବିଂ ଟ ୦୧୫ ଫଲସା ମୋଟ ଟ ୨୫୦ ପଠା-
ଲିଲେ ଡାକରେ ପଠାଯିବ ।

ଶ୍ରୀଦୟତ୍ୱାବ୍ଦ ପ୍ରତିକ୍ରିୟ
ଏଜେଞ୍ଚ ଆ ଧନପକି ଶରୀ ଘୋଷମାଗୁର
ବୌରୁଙ୍କ
ବଲିକତା

(ବିଜ୍ଞାପନ)

ଏହି କଟକ ପ୍ରଦୀପକାଳୀ ଦେଖାରେ
କଟକଠାରପ ପାରଶ୍ରମ କାଳୀକାଳୀ
ଅଷ୍ଟରତାଳିବା କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିଲା । ଇଂଲିପ
ଓ ସୁଲଧାରକା ସାଇଜର ଡେବ୍ରିଆନ୍‌ର
ଏବଂ ନାନାଧାର ଟାଇଟଲକର୍ବ୍ୟ କୋ-
ଶିବ ପାପଜୀନା ପାଇଁ କାହାର ପ୍ରୟୋଜନ
ଦେଲେ ସେ ଅମୃତ ବସନ୍ତ ଦେଲେ ଆମ୍ର
ଯୋଗାର ପାରିବୁ । ଏହାଛକା ଇଂରାଜା ଓ
ବରଳା ଅନ୍ତର ପାଳିବାର ବନ୍ଦୋଦୟ
ହେଉଥିଲା । ଅବେଦନ କରେ ଅଷ୍ଟରତାଳୀ
ନମୁନା ଦେଖି ଦର ଜାଣି ପାରିଗେ ।
ଦରବାଚିନୀର } ଶା ଗୋପଶକ୍ତିର ରାୟି
କଟକ } ମାନେଜର

NOTICE.

Wanted for the District Board
Cuttack a student to be sent to
undergo training for 2 years in the
Veterinary Institution in Bengal,
Calcutta, on scholarship of Rs 12 per
month.

Preference will be given to a native of Oriissa who has a fair knowledge of Bengali, Oriya and English languages. He will bind himself to practice in this District after he has qualified himself if so required.

ସାଧୁବିକ ସମ୍ବନ୍ଧପରିକା ।

三

୧୦୫

ମାତ୍ର ୫୫-୬୦ ମାତ୍ରେ କାହାର ପ୍ରକାଶନ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ୫୦ ଟ ମାତ୍ରେ ଏହି ୫୫% ସାଥେ ଶଳିକାର ।

୨୮

三

ପ୍ରାଦେୟ

3

ପ୍ରକାଶକ

ବୁଲ ଏକାଡ୍ମୀଯୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ

46

କୁଣ୍ଡଳ ସନ୍ ୧୯୦୫୬୩୦୭ ସାଲର
ତନ ପଞ୍ଜିକା ।

କରୁଣ ପ୍ରକଟିକାମାନଙ୍କ ସହାଯତାରେ ଅନ୍ତର୍ବାଦିରୁ ଶ୍ରୀମତୀ ହୋଇ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମୂଲ୍ୟରେ
ବିଦ୍ୟୁତ ଦିନିଥିଲା ।

ପାଣି ୩୦ । ଡାକମାସୁଲ ୩୦ ।

କୁଣ୍ଡଳାଙ୍କ ଟ ୦ ୩ ୧ ୨ ୯ ୮
ଦେଖିଲାର ବିଜେତାମାନଙ୍କୁ ଅଧିକପରିମାଣ
କରିଲାକ ହେବାର ବିଜୋବୟ ହୋଇଥିଲା ।
ପାଇବାନଙ୍କ ସାବଧାନ କର ଦେଉଥିବୁ ସେ
କରିଗଲେ ଅନିନ୍ତାଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଲୟର ଅକ୍ଷୁମରଧୂରୀ
କିମ୍ବାନରେ ନ ଦୂର ଉପରିରତ୍ନକାର୍ଯ୍ୟାଳୟ-
କଲେ ବିବହାର କରିବେ ।

୧୯୮୫ } ଶ୍ରୀ ଗୋପନୀୟ ସମ୍ପଦ
ବିଭାଗ

ମାତ୍ରା ଘୋମବାର ଏଠାର ଫଳ ପୁଲ ଶର୍ଷା
ଦେଖି ପୁର୍ବନୀ ଶ୍ରୀକୃତ କମିନ୍ଦୁର ସାହେବଙ୍କ ବଢ଼ି
ମାତ୍ରାରେ ଦେଖିବ । ଅମ୍ବେମାନେ ଜଳନ ସତ୍ତ୍ଵ
ମଧ୍ୟରେ ହେଲୁ ଯେ ଅନେକ ପ୍ରାଚୀକୁ ପ୍ରବାଦ
ଆପଣଙ୍କ ଏହ ଏବା ସଞ୍ଚଳ ହେବାର ସଥୋତ୍ତର
ମାତ୍ରା ହେଉଥିଲା ।

ଗନ୍ଧୁରଗନ୍ଧିଲାରେ ଡିବେଶୀ ନାଳଶ୍ରେଣୀ ଏବଂ
ଆଜା ନାଳଶ୍ରେଣୀ ନାମରେ ସୋଜିଏ ଦୃଢ଼ତ
ନାଳକାର୍ଯ୍ୟ ନମୀଣ ହେବାଗ ପ୍ରିର ଦୋଷଥରୁ ।
ଶିଶ୍ରୁ କାର୍ଯ୍ୟରୂପ ହେବ । ସୋଜ କେନାଳର
ଆୟକୁ ବକ୍ତଳରସାହେବ ଏହି ନାଳମାନ ଶୋ-
କାରହାର କମେଲ ଲାଭ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଉନ୍ନା ।

ମାନ୍ୟବର ଶୀଘ୍ରକୁ ପ୍ରିଜନସବାହେବ ଶାଶ୍ଵତ
ଗୁରୁତ ଗଡ଼ି ସାହନାହାନ୍ତି । ଅଗାମୀ ମାର୍କ୍ସିସ
ଚର୍ଚାର ସେ ମହାମାନ୍ୟ ବନ୍ଦୁରୁର ଜେନରଲଙ୍କ
ସଙ୍ଗର ଅଭିଭବ ମେମର ସ୍ବୂପ କିମ୍ବାରୁ ରହ-
ନାର ମନ୍ତ୍ରର ହୋଇଥାଏ । ଉପସ୍ଥିତ ଅର୍ଦ୍ଦବିଷ୍ଣୁ
ଏବ ଦଶ୍ଵବିଷ୍ଣୁ ମରାଧକ ବିଶ୍ଵପକ ଯାଶ୍ଵରପିତ୍ର
କିନ୍ତୁରସମନ୍ତରେ ବାହାରର ପରପକୁ ଜୀବର
ସାହରାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଲୋହା ଥିବାରୁ ଏ ବିନୋଦପ୍ର
ହୋଇଥାଏ ।

ଗଳ ଦୁଇବାର ଶ୍ରୀପାଠମୀ ପଥ ଧୂଳି । ଏଥର
ମେତିକଲ ସୁଲବ ଶ୍ରୀମାନେ ଯୋଗିଏ ସରସଜୀ
ପ୍ରତିମା ଏବଂ ସରବେ ସୁଲବ ଶ୍ରୀମାନେ ଅଛି
ଯୋଗିଏ ପ୍ରତିମା କରି ବିଧମବେ ଧୂଳା କରି
ଧୂଳେ ଏବଂ ଅନେକ ହିତ୍ତିଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅମୟଗ
କରିଥିଲେ । କେବଳକାରୀମର ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ଧୂଳା
ଅଧିକ ଅଭିମର ସହିତ ହୋଇଥିଲା । ଏବଂ
ଅଧିକରେ ସେହି ଆସ୍ତମର ଶ୍ରୀମାନେ ବିଚିନ୍ତି

ମହିଳାଙ୍କା ଦେଖାଇ ଅମରିତ ଉତ୍ସର୍ଗୀୟ ଏବଂ
ଦେଶୀୟ ବୃଦ୍ଧିକାଳେ ବଜା ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରଦାନ
କରିଥିଲେ । ଏକଟ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଛାତ୍ରମାନ
ହୁତ୍ତାର ହୋଇ ପୂଜା କରିବାକୁ ଅମରିତକୁ
ବଲ ଜଣା ଗଲା ନାହିଁ ।

ଏ ନରର ଦୀଳକଦାସ ବା ଶ୍ରୀ ଗୋଧାଳ
କରୁଳ ମଠ ଗୋଟିଏ ପ୍ରମାଣ ସହାର୍ତ୍ତ ମଠ
ଅଛେ । ଏହି ମଠର ମହାନ୍ତ ନରପତି ଦାସ ପ୍ରମାଣ
କିମ୍ବଳ ଦେଖି କୁର ରେଖାରେ ପାଢ଼ି ଲାଗିଲେ ।
ଶେଷରେ କୁମରିଣିଗାର ହୋଇ ମତ ଉଚିତାର
ସବ୍ରବ୍ଦ ସମୟରେ ପରିଚ୍ଛେକ ଏମନ କଲେ ।
ଭାବାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ନାନାଲଙ୍ଘ ରେଖା ଅଛି
ଅବଶ୍ୟକ ସେ ମନ୍ଦିର ହେବେ । ମାତ୍ର ଭାବାଙ୍କର
ନାନାଲଙ୍ଘ ଗତ ଦେଶା ଘର୍ଜିଲୁ ଜଣେ ମଞ୍ଚ-
ପିନର ଆବଶ୍ୟକ । ଥମେମାନେ ଅଶା କରୁଁ
କି ଶ୍ରୀପତ୍ର ଲଜ ସାହେବ ଜଣେ ପ୍ରଯୋଗନ
ଅଭିଭୂତ ନୟର ଭର ଏହି ସହାର୍ତ୍ତ ମଠର
ସୁନ୍ଦରସ୍ଥା କରିବେ ।

ସୀମାନ୍ତ ସୁବ କ୍ଷାପାର ମୁଦୁକାର ମାରଣ
କରିବାକୁ ଦେଖାଯୁ ରଜବର୍ଷର ଘେବକୁ ଘେନାର
ଶାହସୁଧ କମନ୍ତେ ଗୁରୁତ ହୋଇଥିଲେ ସେମା-
ନକୁ ବିଦୟାୟ କପ୍ଯାପାର ଥାଇ । କେବଳ ନାରୀ-
ରାଜାଙ୍କର ପଳଟନ ଏବଂ ସୁନ୍ଦର ସାମର୍ଗୀ ବାହୀ ଓ

ବୋଧକଣା ପଶୁମାଳଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସୁବାରୁ ମାଲ-
ଅଣୁ ଅଛନ୍ତିରେ ସେହିମାଳଙ୍କୁ ଉଖ୍ଯାତିରେଥିଲା ।
ଦେଶୀୟ ବଜାରମାଳଙ୍କର ସେକାରଗ୍ରେ ତିଥି, ମହି-
ମଦ ଏବଂ ମାଲିଖଣ୍ୟ ସୁବିମାଳଙ୍କରେ ବଜା ଦଳ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଯାରି ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି
ଏବଂ ହହିପାଇଁ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଶକ୍ତିରେଧ୍ୟ ଅତିଧିକ
ଆନନ୍ଦିତ ସୁବାରୁ ବଜାରମାଳଙ୍କୁ ଉପରେଥିଲୁ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ପ୍ରଧାନଶାଳୀ ଅର୍ଥାତ୍ ମେଡି
କ୍ଲିନ ଯୋଗାଇବା ନାଲି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏବଂ
ଶ୍ରୀମେଷ୍ଟକର ଏକ ବିଜ୍ଞାପନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାହାଜିଅଛି
ଯହଁ ରୁ ପ୍ରକାଶ ସେ ସେଇରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ମାଣରେ
ବରକାରବିଲ ସଙ୍କଳନ ପାଠ୍ୟପାଠ୍ୟ ମାଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସେତେ ଟକା ବ୍ୟୟ ଦୋଷତ୍ୱର ଉହଁ ଭାବରେ
ଶକ୍ତିଶାଖା ବ୍ୟାକା ଲେଖାଏ ସୁଦ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ
କଲାଇବା ଏକ ମଧ୍ୟମତି ଜରଙ୍ଗ ନିବାହ ହୋଇ
ମୋଟରେ ଘରିବାଟ ଟକା ଲାଭ ଦୋଷତ୍ୱର
ଏବଂ ଏହା ଗତବର୍ତ୍ତର ଲାଭ ପ୍ରାୟ ଏକାଟି
ଟକା ଅଟେ । ଏ ପଳ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆଜନ୍ଦକର
ଏବଂ ଭାବରେ ନାଲି କାର୍ଯ୍ୟ ବିପ୍ରାବ କରାଯା
ପ୍ରତି ଗଢ଼ିମେଷ୍ଟକର ଅଧିକତର ମନୋଯୋଗ
ଦେବା ଉଚିତ ।

ସବକାଣ୍ଠାଳିକା ଅନୁଷ୍ଠାରେ ଗତ ଜୀବନପାଇଁ
ଜ ୧୦ ରଖିଥାରୁ ଜାମ୍‌ପୂର୍ବ ମାଟେ ଜ ୧୦ ରଖି
ସନ୍ଧା ସାମାଜିକସବରେ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଡକୁ ପଞ୍ଚଶିଳ୍ପ
ଜ ୪୫୨ ଶ ହତ ଏବଂ ଜ ୧୦୮୨ ଶ ଆହୁତି
ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଜ ୫ ଶ ନିରୁଦ୍ଧେଶ ହୋଇ
ଥିଲୁଛି । ଏମାରକୁମଙ୍ଗରେ ଗୋପ ସରବାର ଏବଂ
ଦିପାତ୍ମି ତତ୍ତ୍ଵ ଜ ୧୯୮ ଶ ହତ ଏବଂ ଜିଜନ୍ତିଗା
ଆହୁତି ଏବଂ କଳା କା ଦେଖିଯୁ ଜ ୩୬୦ ଶ
ହତ ଏବଂ ଜ ୫୦୦ ଶ ଆହୁତି ଅଟକୁ ଅବଶ୍ୟକ
ଜ ୫ ଶ ହତ ଏବଂ ଜ ୨୫ ଶ ଆହୁତି ପଳଟନ
ସଙ୍ଗରେ ଥିବା ଲୋକ ଅଟକୁ । ଏଥରୁ ଏବଂ
ମାଦପତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି କି ଏକାଦଶବିଷ୍ଣା-
କାରେ ପ୍ରାୟ ଜ ୨୦ ଶ ପଳଟନର ସଙ୍ଗରେ
ଥିବା ଲୋକ ହର କେ ଆହୁତି ହୋଇଥିବାପୁଣ୍ୟ
ଭାଷ୍ଯକରିବ ସଜ୍ଞା ଅଗ୍ରହଃ ସେମାନଙ୍କ ମନ୍ଦ-
କିରେ ଠିକ ହେଉନାହିଁ ।

ବିମ୍ବେ ପ୍ରବେଶକ ଲାଳାପ୍ରାନ୍ତରେ ମହାମା-
ଧର ପ୍ରକାଶ ବଚିବା ଉନ୍ନ ଜଣା ହେବାକୁ

କାହିଁ । ଚଳକମାସ ତା ୪୦ ରଖଇ ଭାବସମ୍ଭବ-
ଦବୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ସେଗର ଅଭୟମୁକୁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମୋଟ ମୁକୁ ସଂଖ୍ୟା ୨୧୩୧ ହୋଇଥିଲା
ସେମ କବାରଗ ଯଥା ସାଧିଲ ଦୟାୟ ସରକାର
କରୁଥିଲା । ତିବିହା ନିମନ୍ତେ ଭାବୁର ଏବଂ
ସେବା ନିମନ୍ତେ ଧାରୀ ଭାବୁର ଆଦିକାର ଅନ୍ଧମୁଖ୍ୟ
ଦିନ ଲାଗୁ । ସେମର ଅନୁସଂଖ୍ୟାର ବୁଝାବ ପରି-
ଶ୍ୱର ଏବଂ ସେବାମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ ରଖିବାର
ବିନୋଦପ୍ରେସ ସକଳରେ ଲାଗିଥିଲା କଥାର ସେମ
ନିମନ ହେଉ ଲାଗୁ । ଲେଜେ ମହା ଜ୍ଞାନ ହୋଇ
ନଗର ଛାଡ଼ି ପଳାଉଥିଲା । ସେବାରୁ ଧ୍ୟାନ
ବିହାର ବିଦେଶୀରେ ଲେବେ ଅଧିକ ବାବରା ।
ସେମାନଙ୍କର ମନର ଭାବ ଏହିକ କଣାଳରେ
ଲେଖାନ୍ତଙ୍କୁ ମହାମାରବେ ନରକ ତହିଁକ ଆପନ୍ତି
ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସରକାର କାଥକର ଧ୍ୟାନକ ଚାନ୍ଦି-
ବାର ସେହି ନୟମ କରିଥିଲା । ଭାବା ସେମା-
ନଙ୍କୁ ବଜ ବାଧୁଥିଲା । ଲେଜେକୁ ଧ୍ୟାନ ରଖିବା
ଦର ଦାଣ୍ଡ ଉତ୍ସାହ ପରିବାର ଭରିବା ସମ୍ପଦୀୟ
ନୟମାନଙ୍କ ଏକବର୍ଷରୁ ଅଧିକବାଳ ହେଲା ପ୍ରତି-
ବାଳକ ହୋଇ ଅଧିବା ପ୍ରତିବ୍ୟସେ ଯେବେ ବିଜ୍ଞାନ
ପଳ ନ ହେଲା ତେବେ ଲେଜେକୁ ବିଲାଇ
ଅଣ୍ଣବଣ୍ଣ କରିବାର ଫଳ କିମ ?

ଦୟା ଭଲ ହୋଇଥିଲୁ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
ଏବଂ ମହାମହୋପାଧ୍ୟାବୀର ପାତିରେ ଏକ
ଶୁଣୁଛି ତୁମ ଦୟାର ଅଭିନ୍ୟ ବୋଲିବାକୁ
ଦେବ ସେ ଚାହାଙ୍କ ଗଣମା ଏହାକୁ ନିର୍ଭର୍ଯ୍ୟ
ନୁହେ ଅଥବା ସେ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଇ ପରିପ୍ରକାଶ
କରିବି ନାହିଁ ।

ଏ ବର୍ଷ ଧାର ସଥେଷୁ ଅମଳ ହେଲା ମାତ୍ର
କଣିକିଯୁକ୍ତ ଦୂରୀ ଗଲା ନାହିଁ । ତହୁଁର ବାରଣ
ଏହି କି ପାଶକ ସେମାନୁ ଅଧିକ ଉପ୍ରକଟ ହେଲା
ବେମୁକ୍ତ ଦର ଜଣା ହେଲା ନାହିଁ ଏବଂ ହେବାର
ଆପଣିକାହିଁ । ସବ୍ୟୋଗୀ “ଡେଞ୍ଚ ଓ ନକରମ୍ବାକ”
ଏହି ବିରପ୍ତ ଅବତାରଣୀ କରି କହିଅଛନ୍ତି
ଦେଖର ଜମ୍ବିଦାର ମନ୍ଦିରକ ସେଇଁ-
ମାନେ କି ଦୁଃଖାତ ବୁଝୁପ ସେମାନଙ୍କର ସମ-
ଦେବ ତେଜ୍ଜ୍ଵା କେବେ କଣିକିଯୁକ୍ତ କର
ଦୂର ଦୁଃଖମ୍ବା ମନ ସେମାନେ ସାର୍ଥର ଦାସ
ହୋଇ ଜୁଲିବାରୁ ଗହା ହେଉ କାହିଁ । ଜେ-
କିମ୍ବାକର ଦୃଶ୍ୟର କଥା ଯାହା ସବ୍ୟୋଗୀ
ଲେଖିଅଛନ୍ତି ତହୁଁରେ କ୍ରମିତ କାହିଁ ଏବଂ
ଆଦ୍ୟ ଦୁରାର ଦୂର୍ଲିଖିତ ସାଧାରଣ ଲୁହାର
ହୋଇଥାଏ ତହୁଁରେ ସଥ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ । ମାତ୍ର
ଦେଶର ମୁଖପାତ୍ର ସୁରପ ସେଇଁମାନେ ସେମାନେ
ସମସ୍ତେ କେବଳ ସ୍ଵାର୍ଥ ପାଇର ଦାସ ହୋଇ
ଦୂରୀ ଲେବରର ଅବସ୍ଥା ଆବୌ ତନ୍ତ୍ର କରୁ
ନାହାନ୍ତି ଏହା ବୋଲିବାକୁ ଅମ୍ବେନାକେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କୋହୁଁ । ଅନ୍ତରଙ୍କ ସେମାନଙ୍କର ସୁହି ସରଜ
କପ୍ରିଯ ଦେବା ସତ୍ୟ ସେମାନେ କି ପ୍ରକାର
ସମବେଳ ତେଜ୍ଜ୍ଵା କରେ ସବ୍ୟୋଗୀଙ୍କର ଉଦେଶ୍ୟ
ସଥଳ ହେବ ପାଞ୍ଚ କଥେଷ କରି ରହାଇ
ଦେବ ହଜାର ଗୀତା ଅନୁଭବ କରିବାର ଜ୍ଞାନ
ସମସ୍ତର ଅଛି ମାତ୍ର ଉପସମର ଉପାୟ ଉତ୍ତା-
ଦନ କରିବା ପାଇଁ ଅଛି ଭାବିକ ଲେବ କିନାହ
ସମସ୍ତର ଜାହିଁ । ସତ୍ୟବାନ ସେଇଁମାନେ ଉପାୟ
କରି ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ତାହା ପ୍ରକାଶ ନ କଲେ
ସବା ସାଧାରଣଙ୍କ ପରି ଆପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଜ୍ଞାନ
ଲାଭ କରିବେ ?

ଶୁଭଗୟ ଦୁର୍ଲିଖ କନ୍ଦିଶନରମାନଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା
ଅଭିମୁ ହୋଇଥିଲି ଏବଂ ସେମାନେ ଏଥୁମ୍ଭରେ
ବିଷ୍ଣୁପରାତରେ ସାର ପ୍ରଦଳ ଦର୍ଶାଯାଇଛନ୍ତି । ସେ-
ଠାରୁ କଲିକତାରୁ ଅହେଥାଳର ସାର ପ୍ରଦଳ

କରିବେ । ଯେଉଁ ସରକାରୀ ଦୂର୍ଭିଷ ସହିତ
କର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଗଳିତ ଅଛି ଏହି ଦୂର୍ଭିଷ ଶାହୀଧ୍ୟ
ଦାନ କଥକାରୀଙ୍କେ ତାହା କି ପ୍ରବାର ଫଳ ବାକ
କରିଅଛି ଏବଂ ତହିଁର କୌଣସି ନିଯମରେ ବିକ୍ଷି
କାର୍ତ୍ତି ଦେଖାଇଅଛି କି ନାହିଁ ଏବଂ ଦେଖାଯାଇ
ଥିଲେ ତାହା କି ଗୁଡ଼େ ସମେଶୋଧନ କରିବା
ଆବଶ୍ୟକ ଏହିରୁ ବିଷୟରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟରମାକେ
ସମ୍ବନ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି । ଏପରି ସନ ୧୯୫୭ ସାଲର
ଆବ୍ରାଦର ଏବଂ ଜନମରମାସରେ ଦୂର୍ଭିଷ
ଦେଖାଇବା କେବେ ଦେଖରେ କି ପରିମାଣ
ଶାସ୍ତ୍ର ଜାମାଥିଲୁ ଏବଂ କୀଠାର କାହିଁ କି ଶାସ୍ତ୍ରର
ମୂଳ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ହେଲା କେଉଁଦେଖମାନଙ୍କୁ ରୁ
ପ୍ରଥମ ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିଲା କା ହୋଇପାରେ
ଏବଂ ଶାସ୍ତ୍ର କେପାଇ ଛୁଟମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପକ୍ଷେ-
ତୁ ଆମଦାନି କରିବାର କେବେ ଉପାୟ ଆଛି
ଏହିରୁ ବିଷୟରେ ରୁହିବା କାରଣ କଲିକତାର
କମ୍ପ୍ୟୁଟରଙ୍କୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ପଠିଲବା କିମନ୍ତେ ଦୂର୍ଭିଷ
ନିଶ୍ଚିର ସଂକଳନ ପଢ଼ ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ଭାବ-
ର ସବୁ ପଢ଼ି ପରିଦର୍ଶରେ ଏହିପରି ଅନୁସନ୍ଧାନ
କରି କମ୍ପ୍ୟୁଟରମାନେ ଉପୋକ ଦେଲେ ଗବର୍ନ୍ମ୍‌
ମନ୍ତ୍ରରେ ତହିଁର ହରିର ହେବ । ଏହାହାର
ବିଧ୍ୟ କିମ୍ବା ଫଳ ହେବ ମାତ୍ର ସେମର ପରି-
କାର କ୍ଷେତ୍ରକା ସମେଜ ରହିର ଜାତିକ ଜ୍ଞାନ
କା ଅର୍ଥାତ୍ କି କାରଣକୁ ଭାବରେ ଏତେ
ଧିକ୍ ଦୂର୍ଭିଷ ବଢ଼ିଥିଲୁ ଏବଂ କି ଉପାୟରେ
ତାହା କାରଣ ହେବ ଏଥିର ଅନୁସନ୍ଧାନ
ହଲେ ସ୍ଥାଯୀ ଉପକାର ହୁଅନ୍ତା । ଦୂର୍ଭିଷ ବି-
ପୁ ଗବର୍ନ୍ମରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟରମାନଙ୍କୁ ସେ ଜ୍ଞାନ
ବିଜ୍ଞାନକାରୀ ।

ଅତିବର୍ଷର ଦୁର୍ଗା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମହାମାଳି
ଗବର୍ଣ୍ଣର ଡେକଲର ବାହ୍ୟରଙ୍ଗର ଏକ ନିର୍ଜୀବ
ରୂପ ଶତ୍ରୁଯା ଗଲେଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏଇବା
କହିଲୁ ସମେପ ପର୍ମ ଏହି କି ଏହି ଶତାବ୍ଦୀ
ମଧ୍ୟରେ ଯେତେ ଦୁର୍ଗା ଗତିଶ୍ଵର ଅଥବା ଶ୍ରୀରାଜ
କରିବାକୁବେ ଯେତେ ଦୁର୍ଗାର ବିବରଣୀ ଲୋକୀ
ଅଛି ମତ ଦୁର୍ଗା ସେବମଧ୍ୟରୁ କଳ ଯାଇଥିଲା ।
୧,୨୦,୦୦୦ ଦର୍ଶମାଲର ଦୁର୍ଗାରେ କାଷ କରିବା
କୋଟି ଲୋକ ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ର ଏବଂ ଶତ ୦୦୦
ଦର୍ଶମାଲରେ ନାସ କରିବା ପ୍ରାୟ ଦେବତାଙ୍କେ
ଲୋକ ଦୃଢ଼ ଉଣା ଦୁର୍ଗା ଶ୍ରୀନ କରିଥିଲେ ।
ଏହି ଶବ୍ଦର ଦୁର୍ଗାଲିଖନା ହେଉ ସତିଲ ହୁନାବି
ଗମନ ଲୋକଙ୍କ ବାଧ୍ୟଶ୍ଵର । ଏହି ପୁକ୍ଷେ ସକଳ

୧୯୭୩୨୮ ସାଲରେ ଭାରତର ଏକ ଅଂଶରେ
ଦୁର୍ଗିଷ୍ଠ ପତଥଳା । ସେ ସମୟ ପ୍ରତି ବର୍ତ୍ତମାନ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜଳ ସେବାରେ ନାହିଁ ବ୍ୟବସାୟ
ଖୋଲି ହୋଇ ପାଇଁ ଏବକୋଟି ମାଣ୍ଡ ଅଧିକର
ଦୁଇରେ ଜଳ ମତ୍ତାରେବାର ସ୍ଵକିଧା ହୋଇଥାଏ
ଏବଂ ଦେଇ ବାଟ ମା ୧୯୦୦ ଲକ୍ଷ ଦୂର୍ବି ହୋଇ-
ଥାଏ । ଏହାହାର ଧର୍ଷର ଉତ୍ସାହ ଏବଂ ଯାତ୍ରୀରଙ୍କର
ଅନେକ ସାହୁଯି ଦେଇ ଏବଂ ପୂର୍ବ ବର୍ଷର
ସହିତ ଶର୍ଷର ଯାହା ଅନୁମାନ କରିଯାଇଥିଲା
ତହିଁ ରୁ ଅଧିକ ଥିଲା । ପତରଙ୍ଗ ଦୃଢ଼ାରୁ ୨ ଲକ୍ଷ
ଟଙ୍କା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ନାକରୁ ଏକଲୟୁ ଟଙ୍କା ରୁ ଅଧିକ
ଶର୍ଷ ବିଦେଶରୁ ଅମଦାବାଦ ହୋଇ ନ ଥିଲା ଏବଂ
ମହାକଳୀ କାରକାର ଛାପରେ ସାଧାରଣତଃ ଦୃଷ୍ଟି
ଦେଇ କି କରକାର ମାତ୍ରକୁ ଦୃଢ଼ାରୁପେ ସରକାର
ପ୍ରଦିପାଳନ କର ତହିଁ ରୁ ସ୍ଵର୍ଗଳ ପାଇଲେ ।
ସରକାର କର୍ମଗ୍ରହମାନେ ସଥା ସମୟରେ ସାଧା-
ଧାର ହୋଇ ଦୁର୍ଗିଷ୍ଠ ସଙ୍ଗେ ଲାଗିବାର ବନ୍ଦୋ-
ବପ୍ରତି କଲେ ଏବଂ ଦୁର୍ଗିଷ୍ଠହିତା କଟିଲ ପଥାଗାର
ମୂଳରେ ସଫଳ ହେବାର ଜଣାଗଲା । ତମା
ପ୍ରଦେଶର ସାହୁଯି କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାଦରେ ଯେ ସବୁ
ସାମାନ୍ୟ ତୁ ହି ପୁରାଣ ପାଇଥାଏ ବେବରୁ ସଶୋ-
ଧନର ଛପାଯୁ ଶୀଘ୍ର ହେବ । ଲେବକର କଷ୍ଟ
ଲାଭକ ଏବଂ ଅନାହାର କେବୁ ମୂଳ ନିର୍ମାଣ
କମଳେ ସରକାର ପାଇଁ ୮ ରୋଟି
ଟଙ୍କା ବ୍ୟପୁ କରିଥାନ୍ତି । ଏଥିର ତଥାରିଦାନ
ପ୍ରୟେ ୨ କୋଟି ଟଙ୍କା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ଅନ୍ତର ଦୂରକୋଟି ଟଙ୍କା ଘର୍ଷ ଆଦାୟ ସ୍ଵକିତ
ବିଭିନ୍ନରୁ ଓ ପହିଁ ରୁ ଅନେକ ଟଙ୍କା ଆଦାୟ
ହେବ ଲାଗୁ । ଦେଇ ବିଦେଶର ଲେବକମାନେ
ପ୍ରଧାନମାୟ ବଦାନ୍ତର ସହକାର ସରକାରର
ସାହୁଯି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେବା ଦେଇ ୧ ଲୋକି
୨୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦୁର୍ଗିଷ୍ଠ ଦାଳ ପାଇଁ ଦେଇ ଦେଇ
ଦେଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ପୁଥକବୁପେ କେତେ ଟଙ୍କା
ପ୍ରୟେ ଏବଂ ବସ୍ତବ କାହିଁ ଅଛନ୍ତି । ଗବର୍ନ୍ମମେଣ୍ଟ
ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଧର୍ମବାଦ ଦେଇଥାନ୍ତି
ଏବଂ ସାହୁଯି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେ ସମସ୍ତ ସରକାର
କର୍ମଗ୍ରହମାନେ ଏବଂ ବେବକାରୀ ଦୁଇଲେଜନ-
ମାନେ ପଥୋତର ପରିଷ୍ମ ଓ କଷ୍ଟ ସ୍ଥାକାର
କରିଥାନ୍ତି ବେଗନଳର ପ୍ରଧାନୀ କରିଥାନ୍ତି ।
ବାପୁରେ ଦୁର୍ଗିଷ୍ଠ ସାହୁଯି କାର୍ଯ୍ୟ ଏଥର
ଯେମନ୍ତ ପରିପାଠୀରୁପେ କଷ୍ଟକ ହୋଇଥାଏ
ତହିଁରେ ଗବର୍ନ୍ମମେଣ୍ଟର ସଥାର୍ ଗୋବିନ୍ଦ
ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାଏ । ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ

କିନ୍ତା ଅର୍ଥ କୌଣସି ପ୍ରଦେଶରେ କୌଣସି
ସବୁକର ତୁଟି ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନାହିଁ ।

ଏଥର ଭ୍ରମକୁ କି

ପାତ୍ରକବାଦୀ କାର୍ଯ୍ୟକିରଣ ସମୋଧନ ଅଛିପା-
ସ୍ତରେ ଯେଉଁ ପାଶୁଲିପି ବର୍ତ୍ତମାନ ବନ୍ଦଳାଟଙ୍କ
ବିଷକ୍ତିପାଇବା ସହି କରୁଥିଲାର ଅଛି ତାହା
ଭାବବିବାଦିକର ମହା ଚନ୍ଦ୍ରାର କଷ୍ଟୟ ହୋଇ-
ଅଛି । ଶବ୍ଦ ବର୍ଣ୍ଣର ଉତ୍ତର କାଳରୁ ନ୍ୟାୟବାନ,
ଇଂସଜ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ ଆମ୍ବାମାନର ଧନ ପ୍ରାଣ
ରଖିବା ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗ ସତକାଳୀନ ଦୃଢ଼ ନିମନ୍ତେ କାବ୍ୟ
ଆଜନ ପ୍ରତିକିଳ କରି ଏବଦରେ ମେମନ୍ତ
ଅସୁଦେଶୀୟଙ୍କର ଅଧାର ହିତବାଧନ ଦିଇ ଅସୁ-
ଅଛନ୍ତି ତେମନ୍ତ ଅପର ଦିଗରେ ଉତ୍ତରଣୀ ଦାନ-
ଦାତା ସେ ସହର ହତକର ରଞ୍ଜି ରୁହିବା ଏବଂ
ଜୀବବୁଦ୍ଧି ସହକାରେ ଅନ୍ତର ଦ୍ଵାରା ଲାଭ
କାମକାରେ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟଟାରେ ଆପଣା ଲାଭ
ଓ ଅନ୍ତର ଜଣାଇବାର ଅସୁଦାର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଏହି ଉପରେ ଆଶା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି କି ଆମ୍ବାମାନ-
ଙ୍କର ଯୋଗଦା ଯେମନ୍ତ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ଏବଂ ରାଜ
ରକ୍ତି ଦୃଢ଼ ହେଲୁ ପବ ତେମନ୍ତ ଉଚ୍ଚ ଅସୁକାର-
ମାନ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବେ । ଏହି ଆଶାରେ
ବଲ୍ୟାନ ହୋଇ ବନ୍ଧୁର ପଥର କି ଅସୁନ୍ଦରର
ମୌର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦାଇବା କାରଣ ଆମ୍ବାମାନେ ଶାସନ
ଓ ବନ୍ଧୁର ବିଶ୍ଵାର ବନ୍ଦଳା ସମ୍ବନ୍ଧନ ଏବଂ
ବିଶ୍ଵର ବିଶ୍ଵାର କାର୍ଯ୍ୟପଣାଳୀ ଆନ୍ତର ସମୋ-
ଧନ ନିମନ୍ତେ କେତେକାଳ ହେଲା ପ୍ରାର୍ଥନା
କରି ଅସୁଥିଲୁ । ଆମ୍ବାମାନଙ୍କର ସେ ଆଶା
ଅସର ହେବାର ଚେଣିବ ଥାର ସରକାର
ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ପତ୍ରକବାଦୀ କାର୍ଯ୍ୟପଣାଳାର
ପାଶୁଲିପି ଉପରେ ବରାହନ୍ତି ରାଜା ଆମ୍ବା-
ମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରତ ଶତାବ୍ଦି ପଛକୁ ଟଣି ନେଇ
ଯାଉଥିଲା । ଏହି ପାଶୁଲିପିରେ ଏମତ୍ତ ଶତାବ୍ଦ
କଷ୍ଟୟ ସହି ବିଶ୍ଵ ହୋଇଥିଛି ଯନ୍ତ୍ରାବ୍ୟ ସୁଲ୍ଲାପର
ସମତା କହିବ, ଆସମୀର ସନ୍ଧାନର ବାଧା ହେବ
ଅପିଲର ବାଟ ସଙ୍ଗ୍ୟ ଏବଂ ହଇକୋର୍ଟର ସମତା
ଜାବ ହେବ । ଯେଉଁ ଇଂସଜ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ
ଲ୍ୟାପ୍ କରୁଥିବ ବରାହନ୍ତି ହେଲୁ ଭାବବିବିଦ୍ୟକର
ବକାପେନ୍ଦ୍ରା ଅସୁକର ଉକ୍ତିଜଳନ ହୋଇଥିଲୁଛି
ସେହି ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟର ବିଶ୍ଵ କର୍ମଗ୍ରହୀମାନେ
ଲାଗି ପଣି ପ୍ରକାକର କ୍ୟାମ୍ କରୁଥିଲା ଗାଲାର
ବାଟ ସଙ୍ଗ୍ୟ କରିବେ ଏମନ୍ତ କଦାଚ ବିଶ୍ଵାସ
ହେବ ନ ପାରେ ଥଥତ ଆମ୍ବାମାନେ ହୁଅ

ଦେଖୁଥିଲୁ ଯେ ପ୍ରସାଦର ପାଣ୍ଡିତୀ ଛିଥିବକି
ହେଲେ ଅନେକ ସ୍ଵଳେ ପୂର୍ବର ପାଇବାର
ଅସୁଧା କବ ପୁରୀ ହେବ ନାହିଁ । ଯେବେ
ପାଣ୍ଡିତୀର ପ୍ରସାଦବାସମାଳେ ଅମୁମାକଳପରି
ଜାହା ଦେଖି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ତେବେ ସେମାଳେ
ଗୋଟିଏ ଶୁଭ୍ରତ ବ୍ରାହ୍ମବେ ପତ ଥିଲା ଏହା
କିନା ଅଛି କିନ୍ତୁ ନୁହେ । ଏହି ଦ୍ୱାମ ସେମାଳଙ୍କ
ମନ୍ଦିର ପ୍ରତାର କ ପାଇଲେ ଅମୁମାକଳର
ସୁଗର୍ଭ ନାହିଁ । ଅବସବ ଏହି ପ୍ରଦୃ ସମ୍ବନ୍ଧ
ମନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉଥିଲି କ ଏଥର ଉପରେ
କ ? ଶାକା ଏବ ଶାକକମଳଶଳ ନିଜଟରେ
ପ୍ରକାଳର ଅଭ୍ୟାସୀ ଏବଂ ଦୁଃଖ ଚଣ୍ଡବାର
କାଳା ହାଟ ସଥି ମୂଳଦ୍ୱାରରେ ଆନୋଳନ
ସବୁ ସମ୍ଭବରେ ଥାଲେଗନା ଅବେଦନଟରେ
ଶୁଦ୍ଧାରେ ଘର୍ମାତି ପତିଷ୍ଠକା ପ୍ରବୃତ୍ତି ସେପରି
ପ୍ରଦୂଷ କରିବା ଅପ୍ରସ୍ତୁତିକର ବୋଲିଯାଇ ପାରେ ।
ମାତ୍ର ବର୍ଷମାନ ଶୁଭ୍ରତ-ଶୀଘ୍ରର ଶାକ ଦୁଃଖମୟ
ଛପରିତ ହୋଇଥିଲା । ଜନଚର୍ଷ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟା ଅନ୍ତର୍ବାଦ
ଶୁଭ୍ରତକୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ସମ୍ମାନୀୟ ଧାରର
ସେପରି ଥର୍ଥ ହେଲା ତହିଁରେ ସମ୍ବନ୍ଧମଧ୍ୟ
ଶୁଭ୍ରତମାଳକେ ଅର୍ପିବ କିମ୍ବା ଶୁଭ୍ରତମାଳକେ
ଜାହାଶାଖେଷ୍ଟୁ ଶାକ ନ କର ଅତ୍ୱିର କଠୋରତର
ଅଭିଭାବ ପ୍ରସାଦ କରୁଥିଲା । ସେମାଳଙ୍କ ମଜବୁତ
ଧାରଣା ହୋଇଥିଲା ମେ ଶାକବିଦ୍ରେଷଶାକ ଶାକ-
ଶାକଶାକ ମଜବୁତରେ ବଜ ଲାଗୁଥିଲା ହୋଇଥିଲା
ଏବଂ ଶାକ ମନକ ବହିକାପାରି ଥର୍ମାନ୍ତ କଠିନ
କିମ୍ବା ଅବସ୍ଥାକ । ସେ ମୁଲେ ଫେରୀଯୁ ମୋକଳ
ବିକର୍ତ୍ତାକୁ ବେ ସନ୍ଦେହ ସେ ମୁଲେ ସେମାଳେ
ସମ୍ବନ୍ଧମଧ୍ୟରେ ଯାହା ଲେଖିବେ ଅଥବା ସବୁ
ରେ ଯାହା କହିବେ କାହା ସରକାର କିମ୍ବା
କିମ୍ବାକେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଣା କରିବା ବୁଝି । ସୁରଖ୍ୟ
ପରାମରଶ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧମଧ୍ୟ ବହିକାରକର
ମୁମ କେବାର ଦେନାକୁ ଦେଖୁ ବିଷଳ କରି
କହିବା ଦା ଲେଖିବାରେ କିମ୍ବା ଦୁଇଗଲେ
ଦିଗ୍ବିନ୍ୟୁ ଦେବକାର ଅଣା ରହିଥିଲା । ମଜବୁତ
ତାରେ ଏ କିମ୍ବାରେ ଗୋଟିଏ ସାଧ୍ୟାବଳୀ ସବୁ
ହେବ ଦୋଷ ଅମୁମାକେ ଜଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ବେଶିଥିଲୁ । ମାତ୍ର ଏ ସପ୍ରାଦରେ ଅବନନ୍ତ
ହେଲୁ ସେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲୁ ନାହିଁ କରିଅରୁଣ୍ଟ ।
ସେମାଳଙ୍କର ମୁକ୍ତ ଏହି କ ମନ୍ଦିରମେଳି ପେତେ
ବେଳେ ଦୃଢ଼ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିଥିଲୁ ନାହିଁ ଅଭିଜାତ
କରିବେ ତେବେବେଳେ ଅଖଳ ଅଭିମରରେ

ପ୍ରତିବାଦ କରି ଅଣ୍ଟିଯୁ ହେବାର ଫଳ କିମ୍ ?
ତାହା ହେଲେ ଅବଶ୍ୟକ ରହିଲା ଅବେଦନପତ୍ର
ମାତ୍ର ତାହା ବିଧିକୁ ଗା ସମେତ ବିଶେଷର କଥା
ଦୋଳି ହିଁରେ କବ ଥିଲା ହେବ କାହିଁ କ
କଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ସ୍ମୂଲେ ସମ୍ମାଦପତ୍ରର ଲେଖା
ଏବଂ ସାଧାରଣ ସମ୍ବନ୍ଧ କ୍ରୂତିର ଗ୍ରଣ୍ଡ ବିପଦ-
ଜକତ ହୋଇ ହେଉଥିଲା ସେ ସ୍ମୂଲ ବିମାର
ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଅବେଦନପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ଦିଲା ଅଳ୍ପ
ଉପାୟ ନାହିଁ । ଏବଂ ଭାବରେ ନାନା ପ୍ରଦେଶର
ସବଳ ସମେତ ଏବଂ ଗଣ୍ଡ ମାନ୍ୟ ଲୋକ-
ମାନେ ନମରଣ୍ଯ୍ୟରେ ସମ୍ମାଦିତ୍ତ ଅବେଦନପତ୍ର-
ମାକ ପଠାଇଲେ ଗବର୍ନ୍ମମେଣ୍ଡ ଅବଶ୍ୟ ତହିଁର
ବିମାର କରିବେ ଏବଂ ସେ ପକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି-
ବାର ତାହିଁ ହେବୁ ଦର୍ଶାଇବେ । ସେବେ
ତହିଁରେ ସକାଳ ଦରକାର ମନ ନ ଧେଇବ
କେବେ ଆୟୁତ ବାହାର ? ପୁନାର ବର୍ତ୍ତମାନ
ବିପଦକଠିତ ରେ ଭାଙ୍ଗ ଜାଗାରା । ଘରା ତାହା
କ ଦୁଃଖରେ ମନକ ଭାଙ୍ଗୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଛିପରେ ବିଶେଷ ଗଭିର କାହା ସହିତାରୁ ହେବ ।
କିମ୍ବା ସହିଲେ ସଜତକୁ ପ୍ରମାଣ କଣା ଯିବ
ଏବଂ କାଳେ ତହିଁରୁ ଅବଶ୍ୟ ସ୍ମୂଲ ଲାଗୁ
ହେବ ।

ଡିଶାର ସାଧାରଣ ଦୈଶ୍ୟ ।

ଡିଶା କମେଟରର ସାହେବର ସ୍ମୂଲେ
୧୭ ଶାଲର ମାର୍ଗ ସାଧାରଣ ରିପୋର୍ଟର ମେରୀ
ସ୍ମୂଲମାକ ବିଲୀଯୁ ଗବର୍ନ୍ମମେଣ୍ଡର ତତ୍ତ୍ଵ ସମାଜୀୟ
ନିର୍ବାଚନ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ ତହିଁର
ଅଧିକାରୀ ମାନ୍ୟ ବିଷୟର ପାଠେ । କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତା
ରେ ଓର୍କି ଆର ସାଧାରଣ ବିଦ୍ୟାକୟ ମାତ୍ର ଟା
ଜଣା ଏବଂ ଯାହା ଜ ଏହି କାହିଁର କେବଳ
ଥିଲା । ଉତ୍ତାପି ପ୍ରଥମ ତତ୍ତ୍ଵମୁକ୍ତ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟା-
କୟରେ ବିଦ୍ୟାକୟ କି ସହିର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସ୍ମୂଲ
୧୭ ଥିଲାରେ ୨୦୨୨ ଫ୍ରାନ୍ସ ପ୍ରତ୍ୟେ ସ୍ମୂଲେ
୧୭ । ୧୭ ରେ ୨୦୨୨ ଫ୍ରାନ୍ସ କଟକ କିମ୍ବା
ରେ ୨୧ ଡିକ୍ରିମ୍ପୁ ମାନ୍ୟ ମାତ୍ର ୧୯୩୦ ମଧ୍ୟ
ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ବାବେବରରେ ମଧ୍ୟ
ବିଦ୍ୟାକୟ ଏବଂ ମାତ୍ର ୧୯୩୧ ଜାନ୍ତି ପୁସ୍ତକେ ମଧ୍ୟ
ବିଦ୍ୟାକୟ ଏବଂ ୧୯୩୫ ଜାନ୍ତି ଭାରା ପଢିଥିଲା ।
ଦ୍ୱାସ୍ତ କିମ୍ବା କଲେକ୍ଟରମାନେ ଅନୁକ୍ରମିତ
ଦଶ ପତ୍ରକାର ଭାରାର ସ୍ମୂଲ କିମ୍ବା କର
ଅବଶ୍ୟ । ମାତ୍ର ପାରେଶରର ଅନୁକ୍ରମିତ କଟକ
ଠାରୁ ଅଧିକ ମୟା ପ୍ରାୟ ମନ ନ ଥିବା

ପ୍ରବୃତ୍ତିମେଣ ମଧ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧିକାରୀ ଓ ନିଷ୍ଠା
ଏହାକୀ ଏହା ଜୀବ ଉଚ୍ଚପ୍ରକଳ୍ପି ବିକାଳା-
ଲ୍ଲଭୁବ ସଖ୍ୟାରେ ଅଳ୍ପ ତାରକମ୍ୟ ଦଶିଥିଲେହେ
ଯାହା ସଖ୍ୟାକୁ ହୋଇଅଛି ଏବଂ କହିବ ଟ୍ରେନିଂ
ଫୁଲରେ ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚପ୍ରକଳ୍ପି ଶ୍ରେଣୀ ଏବଂ ସର୍ବେ
ଥିଲାବେ ବେଶୀରୁ ଅଗ୍ରିନ ଶ୍ରେଣୀ ଶ୍ରେଣୀ ସୋନ
ଦେଇ ଯେ ସବୁ ବିଦ୍ୟାଲୟର ଉଧବାହିନୀ
କହିବ ହୋଇଅଛି । ସମସ୍ତ ତେଣାରେ କେବଳ
ବାରେସର ଜିଲ୍ଲାର ଅଳ୍ପ ଧୂରରେ ଗୋଟିଏ
ମାତ୍ର କୁଳ ବିବାଳୟ ଅଛି ବହୁ ତହିଁରେ
କାହାର ପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଏବଂ କର୍ତ୍ତା ଅପେକ୍ଷା
କାହାର ଅଧିକ ଶିଶ୍ରୀ ଉଚ୍ଚଥାଙ୍କୁ । ଏହାକେ
ବରୁଦ୍ଧ ଏବଂ ଦରଜ କାର୍ଯ୍ୟ ଶିଶ୍ରୀ କରନ୍ତି ।
ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟର ବ୍ୟୟ ହାତମାଳକୁ ସପୁରୀ
ଦର୍ଶକ ବିକ୍ରୟ ଏବଂ ବାଲେଶର ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡରୀର
ମାତ୍ରର ସହାୟ୍ୟ ଟ ୧୯୯ ଲାକ୍ଷାରୁ ବିଦ୍ୟାହ
କୁଳର । ଶିଶ୍ରୀକୁଳର ଉତ୍ସବକର୍ମ ମତରେ
ଏହାରେ ସାରମନ ଶିଶ୍ରୀ ନିମନ୍ତେ ନଳିବା କାହିଁ
ନାହିଁ ଶିଶ୍ରୀ ହେବା ନିରାକୃ ପ୍ରସ୍ତୁତକାର
ମାତ୍ର ଅର୍ଥାବରୁ ବାହା ଏହି ଧାରୁ ନାହିଁ ।
ଏଥାବୁ ବିନ୍ଦମନର ସାହେବ ସଥାର୍ଥ କହିଅଛନ୍ତି
କି ଯେବେ ଗ୍ରାମୀ ବାହେବତାରୁ ଅଧିକ ବିଜ୍ଞାନ
ଶିଶ୍ରୀକୁ ସର୍ବମ ନୁହେ ତେବେ ଯେଉଁ
ଯାହାକୁ ବିନ୍ଦମନ୍ୟ କହିବା ଉପର ନହେ । ଗ୍ରାମୀ
ମନ୍ଦିର କମାର ପରିଭରମାନେ ଯେଉଁ ସବୁ ଆଜି
ତ ଦୂରପୂର୍ବାବୁ ଅପରାଧ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବା
କରିବାରେ ଅନେକ ଉତ୍ସବ ଉପାୟାବ୍ଦି ଜୋଦର
କାରାମା ଘରଠାରେ ଉତ୍ସବ ଏବଂ ତହିଁର
ଆଦିନ କେବା ଶ୍ରେସ୍ତୁର ଅଟେ ।

9938

ସାଧୁଦ୍ୱିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

କନ୍ଦିତା-ମଳେଟ ।

ବାନ୍ଦ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମାତାଳ ବାହୁମଣ୍ୟ ଜେପୁଟିକଲେଟ୍‌ର
ଏବଂ ୧୯୭୫ ମସିହା ନକଷରମାସ ମା ୧୦ ଇପଠାର ଅନୁ
ବେଶୀର ଲଭିଲେ ।

କାନ୍ଦିବାରାତରୁ ଜାସୁର ପ୍ରେସ୍‌ଟ୍‌ରେ କଲେବୁଝିର ସୁମିତ୍ରାଙ୍ଗ ଜାଣିଲେ ।

ପାଇଁ ମୟଦାର ଥିଲା ତାହାର ସନ୍ଧୋଧକ
ବିଷୟ ବେଳେ ହେଲା ହେଲା ଯାଇଲା ଥିଲା
ଏହି ଏହି ପରିବହନ କମିଶ ଆ କମିଶ
ମୁଦ୍ରାରେଣ୍ଟ ଓ କାହିଁ ସମ୍ବନ୍ଧରେଣ୍ଟ କାହିଁ ହେଲା
କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ ।

ମାନ୍ୟବକୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପରେତେ ଉଲ୍ଲେଖିତ
ହୁଏ ୧୯୫୨ ମସିଥା ଉପରିବର୍ଷାର ଦା ୧୯ ମସିଥା
ପାଇଁ ପ୍ରଦୀପ ଗନ୍ଧାରାକାର ମର୍ମ ନେଇମାଛି ।

ସବୁତିଥିଲାଇ ଅପ୍ରେର କାହା ଦୁଇର୍ଗ୍ରୂପ ଦ୍ୱାରା
ଯାଇପୁର ଟ୍ରେନରେଖାଗୁଡ଼ର ତେଜ୍ବୁଳମାନ ଏବଂ
ହେଲୋ ।

ପିଲାର ବିରଳପଣ୍ଡିତ ସର୍ବକ ତଳପଟନେଷ୍ଠ ପାଇଁ
କାହିଁପଦ ରୁହୁ ପୁରୀ ମିଶନସିପାଲିକାର କେମ୍ବାନାଳ
କମ୍ପୁଟର ହେଲେ ।

ଶ୍ରୀପଟ୍ଟମୀ ଦିନଠାରୁ ଏ ହରାରେ ଶୀତ କରିଗଲି

ଗତ ସ୍ବାହରେ ଓରତା ଦୟାଙ୍କ ଏହିଜରରେ ଚିଠି ଦେଇ କୌଣସିବାକୁ ଏବଂ ବାପୁଜୀବାଦରୁ କଣ୍ଠା ମାତ୍ର ଦେଖିଗଲା ।

ଆଜିକ ସାହେବ କଣାଇଅଛୁ” ସେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର କଳେନ୍ଦ୍ର ବାହୁବ ସମ୍ମର୍ଶ ଧ୍ୟେଗ୍ୟ ପାଇ କରିଥିଲା ।

ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡ କମିଶନର ସାହେବ ଏଥରୁ ଫେର ଅଛନ୍ତି ।

ପାଞ୍ଚମୀରୁକ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ ମାତ୍ରକ ଅଗ୍ରହ
ତାଙ୍କେବକାରୀ ଶାସ୍ତ୍ର ଏସ, ତା ପିଲେ ମହାଦୟ ରଂଗରୁ
ଏହି ରଂଗରୁ କାଥାରେ ବନ୍ଦୟରେ ଯଥାକ ବୋଠାରେ
ପ୍ରଥମ ଏହି କାଳ ଏହି ଅର୍ଦ୍ଧ କୁଳ ପ୍ରଥାକ ବର-
ଥିଲେ ଏହି ଜ୍ଞାନମାଳକର କହ ଅଛନ ଦୋଷଦ୍ୱାରା । ସେ
ଜଣେ ଦ୍ଵାରା ଯେବା । ସମ୍ଭୁତ କୁଳମର୍ତ୍ତି ମାନା ହାଜି
ଦ୍ଵାରା କୁଳମା ପ୍ରଥାକ କରାଯଦି ।

ମଲକୁଆ ଦୀର୍ଘ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଅମ୍ବୁନାହୀପର ପଞ୍ଚାଙ୍ଗ ଜିଗର ଦୂରିକଳାପାବ ଧ୍ୟେ ହୋଇଥିଲା । ଏଥରେ କଣ୍ଠରେ

ବେଳ ମୁଣ୍ଡ ଏହି କି ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଯାତ୍ରା ହୋଇଥାଏ ।
ଜାମିଲ ଦଥଗେନର ଅଧିକାର କରିବା ସମ୍ଭବ
କଥିଲୁ ଏବଂ ବାପାର ମଧ୍ୟରେ ଧୂମ୍-କଚ କରିବାର ମନ୍ଦିର
ବିକାଶକାର କମ୍ପୋକ୍ଷତ ଉତ୍ତରପାଇଁ ସମ୍ଭବ ନାହିଁ ।
ଗାଁଅଛେ ଉତ୍ତରପାଇଁ ଅଧିକାର ନମ୍ବର କରିବା ହେବାର
ମନ୍ଦିର ।

କହାଯାଏ କେବଳ ତାରୁକି ଅମ୍ବନ କରିଥିବା ହେଉ
ବସାରଠାରେ କଣ ଏ ପରିଜୀବ୍ୟ କରି ମୁଖ୍ୟ କି , ଏ
କହିଯାଏ ଲେଖିବ ଓ କଣେ ନାହିଁ ସ ବଢ଼ନ କରିଥିବା
ବହନ ଆବଶ୍ୟକ ପାପ ହୋଇଅଗ୍ରତି ।

ମହାମାତ୍ର ପେରିବନ୍ତରୁ ବୋଲାଇଲେ ସବୀ ଶିଖି ଦେନ୍ତି
କାର୍ଯ୍ୟମ ବଳି ପାଇଥିଲା । ଉଦ୍‌ଦେଶ ଦେଇଲେ ମହିମାରେ
ଶିଖି ଦେଖିଲୁଛା । ଏକ ଶିଖି ଦେବା ଶିଖିର ପଥକା
ଦେବା ଏକ ଶିଖି ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥାଏ ।

କୋଡ଼ିର ଅଛଳ ଦିନରୁହି ପାଇଲେ ସ୍ଵର୍ଗର ସଫେ
କୋଣିକାମୟ ମାନନ୍ଦର ବୟାହକ ଦିନାହିପାଇଁ ତୋର
ଶାନ୍ତିକାର ସମ୍ଭାବ ମିଳିଯ । ଏ ଦିନରେ କ ୧୦୦ ମି
ଟାରି ଉପରେ ହୋଇଥିଲେ ୧୩୫ ଏ ସ୍ଵର୍ଗର କମିଶ୍ନ୍ଯ
ବ୍ୟକ୍ତରେ ମୟ ପଢ଼ାପଢ଼ି ଏକ ହୃଦୟ ଠଳ ବୋ କୁଠା
କମିଶ୍ନ୍ଯ ହୁଅଥିଲୁଣ୍ଡା । କିମ୍ବରୁ ଏତେବେଳେ ଦୂରା କହିଲୁ
ଅର୍ଥୁ ଜାଣାଗତ ନାହିଁ ।

ପୁରୁଷଙ୍କରିତାର ବିକାଶକ ଅନୁଭବରେ ସବୁ କହି
ଯମାନ୍ତରୁଷୁରେ ବିଶ ସେନାର ଗର୍ବ ଉତ୍ସାହୀ ବିଜବାର
ଲାଗୁ କିମ୍ବାର ଦିନର ବିଶ୍ଵବାର ସବାଠ ମିଳିବା
ଯେମାକେ ପ୍ରଯାବ ବିଦୟାରୁ ସେ ମବ୍ଦିମେହୁ ପୁକରେ
ପଢିବ ହୋଇଥାବା ଏକିହିମ୍ବାହୁ ପଦ୍ଧତାର ପ୍ରଧାନର
ନମିର କାହିଁ ଖାର କରିବିବେ ଏ ଯେମାରୁ ସୁମାତର
ଦେଖିବ ଦିଗରର ଶ୍ରେଣ ବିଦିବେ । ସେମାନଙ୍କ ବିନ୍ଦମ
କୁ କି ସେ ଆଧୁନା କାହେ ଅନୁକାରୀ କାହୁରାନ୍ତିର

କାନ୍ତି ପାଦମର୍ତ୍ତବ୍ୟାଳ ଲାଲାନ ଜନ୍ମିତିରେ ସାଧାରଣ ପାଦ
ଦୁଃଖ ଉଚ୍ଛବ କରି କଥା ପାଦମର୍ତ୍ତବ୍ୟାଳ ହେଉଥିବା
ମଧ୍ୟ ଶଶିକ ପାଦମର୍ତ୍ତବ୍ୟାଳ । — ପାଦମର୍ତ୍ତବ୍ୟାଳ ଏବେ ଏହାର
ଅନ୍ତରେ କଥା ଯାଏ କିମ୍ବା

ଯାହାମୁ କରିଲେ ଏହାମନ୍ତର ଦିନରେ ମୁଣ୍ଡ
ଦେଖି ପିଲେ ମାଧ୍ୟମରେ ଗୋଟିଏ ଯଦେଶ କରାନ୍ତି ତାଙ୍କୁ
ଏହି ଉତ୍ସବକାଳ ସମ୍ବନ୍ଧ ନିରନ୍ତର । ମୁଣ୍ଡ କି କେବୁ
ଦେଇଥି କମ୍ପାଇଛି ।

ବନ୍ଦଳ ପରିପରା କ୍ଷମା ସେବକଙ୍କ ମାନ୍ୟତା
ଦିଲ୍ଲିଯିର ଶାହେବ ଶାହ ହାମି ହେବକ ଏହା ମାନ୍ୟତା
ଦିଲ୍ଲିଯିର ମାନ୍ୟତା ଗାଥାଳିଲା କାଣ୍ଡାରୁ ହେବୋ ।
ଦିଲ୍ଲିଯିର ଯାଜ ସମ୍ବଦିଃ ବେଳକୁଣ୍ଠାରତର
କିମ୍ବନ୍ଦୀ ଶାହେବ ଉତ୍ତାନ୍ତ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ପାଦବେ ।

କେବୁଳ କଥା ମହାମାର୍ଗ ବେଶର ପ୍ରତ୍ୟେ ଯଦ୍ବୁ
ହିନ୍ଦୁ ସହିତ ଜାତିରମାନେ ଦଳବଳ ହିନ୍ଦର ପରାରୁ
ଦର ଯାଏ ରହନ୍ତି କରିବାର ଧୂମ ପରିଶାଳନାର । କରନ୍ତି
ମାତ୍ର ତା ୨ ପ୍ରତିବିରୋଧ ମୁଖ୍ୟକମାଣ ଓ ବିଜେତାଙ୍କୁ ମୋହେ
ବେମାକରୁ ଆଶେମବ କରିଥିଲେ ଏହି ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର
ମୋହେ ଥାବା ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହେଉଥାଇଛନ୍ତି । —ମହାମାର୍ଗ ବ୍ରାହ୍ମ
ବିର ପ୍ରାଣ ହେବା ସଙ୍ଗେ ଅନ୍ତି ଅନେକପ୍ରକାର ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଦୟାଗଥର ।

କନ୍ଦଳ ହାତକୋର ସ୍ଵାର୍ଥ କମ୍ପରେସନ୍ ମାଲକ
ବାହେକ ଘରଟ ଦୂରେ ସାହାଧାର୍ମୀରେ ଉପରିବା
ବନ୍ଦଶାଳେଥିବା ହେତୁ ଶାମଶ ବୁଦ୍ଧବେଷ୍ଟ ତାଙ୍କୁ କିମ୍ବା ଅଛି
କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଣ୍ଡିଏବେ ।

ଅମୁଲ୍ୟହତଠିରେ କାରକରମାଛେକଙ୍ଗ ଦୂର ପ୍ରେସ୍
ଏବନ୍ତି ଯାହା ବୈଶିଜନିକରେ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ହୋଇଲେ ହେଉ
ଦୂରକ ତେଣୁ ଏମଧ୍ୟ କାରକରମାଛେକଙ୍ଗ କିମ୍ବା
କାରକ କୁଳାରେ ପଢ଼ କୁରାରୀବୁ । ଏବଂ ଦୂରକ
ଏବନ୍ତି ଯାହାକୁ କିମ୍ବାକୁ ପାହାର କୁଳାରେ କାହାର
କୁଳ ଦେଇଲେହେ ସମ୍ଭବ କାରକର ମାହାର କଥା ଗୋଟିଏ
କାରକର ଯେ ଏ କେବଳ ମା ମୁଖେ କାହାର ପ୍ରାଣ ମାହାର
କଥା । ଅଧିକବିମାନର ଏଥୁ ଶାକଧର ଦେଇବାକୁ ଦେଇବା

ଦେଖିବା ଅଟୁ ପାରେ କାହିଁଦୋତିଲାମାନେ କୁହରେ ମାତ୍ର
କାର ସ୍ଥାନରେ ଏହାର କରିମାନ ସ୍ଥାନର ଅନ୍ଧେରୀରେ
ଏ ସବା ହୋଇ କଲାପାତର ସହି ଆଶ୍ରମରେ ପାରିବା

କୋରାଇ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସମ୍ମାନ କାଳକାଳୀ ଏହାର
ଯ ମହାମାତ୍ର ଦେଖିବେ ପୁରାରେ ଜ ୧୫୮ ଏ ମଧ୍ୟରୁ
୧୯୯ ଶ, ମୁଢ଼ରେ ଜ ୧୫୮ ଏ ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୧୦୮ ଶ,
ପରିବେ ଜ ୧୫୮ ଏ ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୧୦୦ ଶ, ପଚାରରେ
୧୩୮ ଶତ ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୧୫୮ ଶ, ଖୋଲସୁରରେ
୧୫୮ ଏ ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୧୦୮ ଶ, ଦେଲକୀରେ ଜ ୧୦ ଶ
ଏବଂ ଜ ୧୦ ଶ, କରିବାରେ ଜ ୨୦ ଏ ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୧୨ ଶ
ଏ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଜ ୨୫ ଏ ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୨୫ ଏ ଦେଖି
ନବକଳକରେ ପଢ଼ିଥିବା । ସବୁପଣେ ଦୋଷର ସହି-
ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଅଧିକ ଏବଂ ମୋଠାରେ ପ୍ରତିବନ୍ଦ ଶବ୍ଦ
ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ।

ଅଟ୍ଟିବାର ହୃଦୀକ ଫେରିଲେ ସୁନ୍ଦର ଚାମଦ୍ଦିଶ୍ଵର । ପରିବାର ସମ୍ମଦ୍ଦତ ହଥିଲାଗଲାଛି । ମର୍ଦ୍ଦ ବଜଳେଲାକି ଯାଏ-
ସୁଧ ପରିଲେ ଦିଲାକ ହେଲାଇଛନ୍ତି । ତରବେଳେମାନେ
ଏହି ଶ କରିଛିମୋଠାରେ ଅଛେଇ ସରଳାରେ ସମ୍ମଦ୍ଦତ
କଲାଦିକରୁ ଶାଶ୍ଵତ ପରାମର୍ଶ ମୁଣ୍ଡ କରିଛାନ୍ତି ସମ୍ମଦ୍ଦତ ।

ସ୍ଵର୍ଗପଦ୍ମବ ହେବୁ ପଣ୍ଡାକ ଅଛନ୍ତିରେ ଏହି ମାତ୍ରା
ମା ୨୫ ଦଶତାହାତୀ ଯା କଥ ଦିଲ ମଧ୍ୟରେ ଉମିଦିଲ ଅଥବା
ଶାନ୍ତିବାଜରେ ଅସମ୍ଭାବିତ ଶିଖେବ ନଦୀକାର ଡଳକାର
ଜାରିକାରୁ ଦିନମନ୍ତରମାନବିରେ ପ୍ରେକ୍ଷଣ ଦ୍ୟାମାପ୍ରଥାର
ଦାତ ଚନ୍ଦ୍ରସୂରେ । ଫଟୋଟାରି କୋଷାକ ହେବାର ରକ୍ଷଣ
ହୋଇଥାଏ । ତତ୍ତ୍ଵବିଦୀ ପଢ଼େ ପୁରୋଣୀପଦ୍ମବ ହେବୁ ନାହିଁ
ଯାଇରେ ପ୍ରେକ୍ଷଣ କି ନାହିଁବାର ବିଷାକ୍ତାରେ ବିଜ୍ଞାପନ ।

ପୁରୁଷଗତିର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଳେ ଜୀବ ଗୋଟିଏ ଦିଗାର ମିଥାର ଉତ୍ତରାମ୍ବ ପାଇ ଦେଖିଯି ଲେଖିବା ସମ୍ଭବ ହେଉଛି ଯାହାରେ ହେବାରୁ ଦିନାରୁତ ବୁଝାଗ୍ରେ ଦିନାରୁ ଫର୍ମାବାର ହେବାର ସମ୍ଭବତ ମିଳିଥିଲା ।

ଏହି ବନ୍ଦମେଳକୁ ମାତ୍ରମରି ରସ୍ତେ ଯାଏ କି, କି, ମାତ୍ର
ଦୟାମରେ ହାତପାଦ ପଡ଼ିଲା । ପାର କରି ସଖି ସହେଲୀ
ଚାହୁଁ ଧରିଅଛି ।

ଏହି ଦୀ ଏହି ପରି କାନ୍ଦୁମାର୍ଗରେ ସୁଧାର ଦେଇବ
କାଠମୋରେ ଅର୍ଦ୍ଦର ନିରାର ଏହାଙ୍କ ପୋକ
ଯାଇଥି ଏହି ଚାର୍ଚରେ ତ୍ରୟୀ ଲକ୍ଷଣାବ୍ଦ ସମ୍ଭବ ହେବ
ହେଉଛନ୍ତି । କର୍ମମାନ ସୂଳ ସବୁ ଦୟାଜୀ ଉଚ୍ଛରିତ
ହୋଇଥାଏ ।

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର ।

ଗୋଧାନସୁଥୀ ର— ଅଧିକା ଶୁଭାତ୍ମା କମ୍ଲି
ଦାରଙ୍କ ଚଣ୍ଡାଇବା ଦୃଢ଼ିଲ । ସେ ଅପରା ବିଷୟ
କି ଦାରିଦ୍ରେ ଗାହାଙ୍କର ଫଳ ଦେବ ।

ଶ୍ରୀ ପାରେଷକସେନାପତି—ଅପାରାମଣି ଥିଲୁ
ସର ଗଲାଦୁମୋହନ ପିତୃ ଭ୍ରତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରି-
ଥିବା ଏବଂ ସାକାର ଓ ନିଷବ୍ଦାର ନାମରେ
ଶ୍ରୀ ସୁମନ ଦତ୍ତା ବରକାର ଲେଖିଥିଲୁଛି।

ପ୍ରକାଶକ ।

ପରିଚ୍ୟେବକ୍ଷ ମଗାମତ କିମନ୍ତେ ଆମେଁମାନେ
ଦାୟି କୋହୁଁ ।

ମାନ୍ୟବର ଶଳ ଶ୍ରୀପୁଣ୍ୟ ଉତ୍ସବପିକା ମଧ୍ୟାଦିତ
ମହାଶୟ ପ୍ରଚରଣକମଲେଖ
ବିଜୟପୂର୍ଣ୍ଣ ନିବେଦନ ନିବ୍ଦ
ମହାଶୟ !

ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପରିକାର ଏକାଂଶ-
ରେ ନିବେଦିତ ବିଷୟରେ ପ୍ରାକ ଦାନ କଲେ
ଅତି ଦିନୋର ନିଧିର ପ୍ରତାମନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା
ହ୍ରଣ୍ଣ ହେବାର ସମ୍ଭବନା ।

ବାଲେରୁ ଜିମ୍ବା ସୋରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଭୁକ୍-
ବଜିଆ ଅଭିନ୍ଦନଶୂନ୍ୟତାରୁ ପ୍ରାୟ ବିନ ମାରିଲ
ତୁର ବାୟୁକୋଣ ଏହି ଦିନୁର ଗ୍ରାମରେ ବ୍ୟାପ୍ତ,
ଯିବ ଏବ ବଳିହୃଷୀ ପ୍ରଭାବକ ଦୌସିଥିରେ
ପ୍ରକଟନ ଅସହ୍ୟ କ୍ଲେଶ ଦେଉଥିଲୁ ଏପରି ବ
ପ୍ରାୟ ଦୂରବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏଠା ଗ୍ରାମକାରୀ ଏବି
ମୋଳି କନ୍ଦର ୩୦୦ ମନ୍ଦିର ଥର ବ୍ୟା-
ପ୍ରଧବ ଗୋରୁ ନମ୍ବୁ ହେଲେଣି ଏଠା ଅଧୀକର
ଶ୍ରୀମତୀ ମଳିନୀ ଶାଖା ଓ ଭାବ କେଣ୍ଟୁ ଶାକ
ଶ୍ରୀମତୀ ମମୁରଦଙ୍ଗ ମହାରାଜା ବାହାରୁ ଗର
ବେରସ୍ତା ଏହି ଉପଦ୍ରବରୁ ରକ୍ଷା ଦିଇବା କିମ୍ବିତ
ଦେଖୁ ଆରଥିଲେ ମାତ୍ର ସେପଢ଼ାରେ ପ୍ରାୟ
ଦେବତାକଳିକ ଉପଦ୍ରବ ଭରା ପଢ଼ିଥିଲା । ନର୍ତ୍ତ
ମାନ ଏହି ଗର୍ଭାକ ଅଂଶରେ ଲାଗୁଣ୍ଡିଲୁ, ଅଗା
ଦ୍ରିଲ, ଚୁଦନପୁର, ଅମ୍ବଗତିଆ ମତାପଟଣା,
ବର୍ତ୍ତପଶୁର କନ୍ଦିଥରୁ, ବାରମ୍ବାର ଏବ ବାନ-
ମଣ୍ଡଳ ପ୍ରକାର ୧୦୦ ଜଣ ଗ୍ରାମରେ ଦାକ
କାର ଧୂକ ଅର ରାତ୍ରି ଦେଲେ କେହି ଏକମୁନରୁ
ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରାନକୁ ଯବାର ଉପାୟ ନାହିଁ ଗଲେ ବିପଦ
ପସ୍ତ । କାହାର କରି ହୋଇ ନାହିଁ ଏପରି ଗୁହସ୍ତ
ଅନ୍ତର୍ମୁଳ, ରହିରେ ଉଦ୍‌ବାଚ ଗରୁଦପରେ ଦାଖ
ବା ଭାଲୁ ବନ୍ଦା ବସିଥିଗାନ୍ତା (ଦେଇରେ),
ନାହିଁରେ, କ୍ଷର) ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଥିବେ ଶୁଣିବାକୁ
ଦିଇବ । ଅର ବହିରେ ବା ଦିନରେ ବ୍ୟାପ୍ତ
ସର୍ବତ୍ର ଶାଶ୍ଵତ ଆହ୍ସାମ ଦିଇଥାଏ ।

ଅଛି ଏକ ମାନ୍ୟବର ରଙ୍ଗା ବାହାଦୁର ନିଜ
ଶବ୍ଦିତ୍ୟ ଦୂରିର ଅବଳମ୍ବନ କଲେ କମ୍ପ ଶବ୍ଦୀ-
ମେରାର ସାହାଯ୍ୟ କେଲେ ଥବଣ୍ୟ ଦିନାହୁ
ମନ୍ୟମାନେ ରଙ୍ଗା ପାଇବେ । ତରି ।

୨୭୧୯୮୩ ମେସିହା
ଦିନ୍ବୁର } ଶିଖିବିଲା
ଜୀବିତାନ ବାବ

ଶ୍ରୀମତୀ କୃତ୍ତବ୍ୟାମିନୀ ପାତ୍ରାନନ୍ଦା ମହାପୁଣ୍ୟ ସମ୍ମାନ ପାଇଁ

ବସୁ ପ୍ରେସରେ ମୁଦ୍ରିତ ପଞ୍ଜି କା : ମହାନଦୀ
ପାଥାମ୍ବୁ ଜୀ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ସିଂହ ସାମନ୍ତର କୃତ
ବିମା ଗାନ୍ଧିର ଜୀବନ କୁଳ ଏହା ଅମ୍ବେ ନ
ଜାଣୁ । ସେ ଯାଦା ହେଉ ବସୁ ପ୍ରେସର କର୍ମୀ
ଏକ ଦିନ ପଞ୍ଜି କାର୍ଯ୍ୟ ମହାନଦୀପାୟଶାୟୀ
ଗାନ୍ଧିର ସ୍ମୃତିନାମ ପଣ୍ଡିତ ବଜନାନନ୍ଦର ମେଲ୍

ହାର ରଚିବ କୋଲି ପହଞ୍ଚଇ ବିଶେଷ ଟେଳ
ବରାଥରଙ୍ଗି ଓ ଉତ୍ତଳ ସାହଚ୍ୟ ୧୯୩୫ ସାଲରେ
ଲେଖିଥାଏନ୍ତି କି ଅଥବା ପାରିବାରିକ ଗୃହ
କାରୁ ଆପଣା ତାଙ୍କ ପଣ୍ଡିତା ଅଗ୍ରାହି ବଳ ।
କିନ୍ତୁ ଆମେ ବିଷୟ ସୂଚେ ଅବଳକ କୋଣାର୍କରେ
ସେ ଉପବାସ ଦ୍ରୁତ, ପର୍ବ, ପୁରୀ, ବିଭବରେ
ମହାମହୋପାଧ୍ୟାକୁ ବିଠା ପାଇଁ ରେ ଅଛେବ
ଭୁଲ ଓ ଦେଖିବା ଓ ଗାଲୁ ଜଣାଇବାରେ
ସେ ନିଜେ ଦୋଷ ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିବାରୁ ଆପଣ
ଅନୁଭୂତି ଗଣକ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହୁଦ୍ୱାରା ଶୁଦ୍ଧ ପାଞ୍ଜି
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ ଶପା କରିଲେ । ଆମେ ସାଧାରଣ
ଲୋକେ ଗୁରୁ ନନ୍ଦା ସହାର ଇତ୍ୟାହ ଗଣନାରୁ
ଶୁଦ୍ଧାବୁଦ୍ଧ ରୁହି କି ପାରୁ ମାତ୍ର ପର୍ବ ବୁଝ ଓ
ଗୁରୁ ପରମ କଥାରୁ ବଜା କରି ସେବା କରୁଁ
ଏ ସବୁ ଠିକ ହେଲେ ମର ମାତ୍ର । ଏହାରୁ
ବିଗଳ ସ୍ଵର୍ଗ ପରମ ଗଣକା ପାଞ୍ଜା ବାରଣ
ଆମର ଘରରୁ ଲଟକରୁ ଠିକ କରି ଆଗାମୀନ୍ତି ଏ
ଏଠାରେ ସୁର୍ଯ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ମୌଳିକିଲୁଁ । ଏହାର
ଦର୍ଶିତ ଠିକ ହେଲ କହିଁ ପରମ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରାଣ
ଶରୀରେ ହଳଦିପାଣି ରଖି କାର ଓ ଅବରକ
ଶ୍ରୀମାନ ମୁଖରେ ଅନ୍ଧ କଳା କରି ଓ ମହା
ମହୋପାଧ୍ୟାକୁ କୃତ ଆପଣଙ୍କ ଶପାଖାନାରେ
ମୁକ୍ତି ଲେନ ବର୍ଷର ପଣ୍ଡିତା ଦେଇ ଜଣି
ବହିଲୁଁ । ପଣ୍ଡିତା ଲିଖିବ ସମୟ ଅଧିକା ଟଳ
ଯିବାରୁ ଲେଖି ଦର୍ଶକ ହତାଶ ହୋଇ କହିଲେ
କି ଅକୁ ପରମ ହେବ ନାହିଁ ମର ଆମେ ବିଷ-
ଧାର୍ଥୀ ଓ ଦେଖୁଆର୍ଥ କେବଳବେଳେ ହଳଦିପ
ପାଣିରେ; କେବେବେଳେ କାର ଅବରକରେ
ପୂର୍ବରୁ ଅନାହିଆର୍ଥ ଅନାହିଁ ଅନାହିଁ ଏ ୧୯୧-
୨୫ ମିନିଟରେ ପରମ ଦଶିଲ୍ କିନ୍ତୁ ପାଞ୍ଜିରେ
ଏ ୬୩୨୨୯ ଲେଖା ଅଛି । କାଲେ ଘର ଠିକ
କି ଆଏ ଶ୍ରୀମା ମାତ୍ର ସମୟ ଠିକ କରିବାରେ
ଏ ୧୯୩୦ ମରକ ଦଶ ଦର୍ଶକ ନିବା ଦେଇ
କିନ୍ତୁ ପାଞ୍ଜିରେ ଏ ୩୦୪୮ ଲେଖା ଯାଏ ।
ସବମୋଷ ଅପରାଧ ଏ ୩୦୨୨ ମିନିଟରେ ଦର୍ଶକ
କିନ୍ତୁ ପାଞ୍ଜିରେ ଏ ୩୦୪୮ ଲେଖା ଯାଏ ।
ଏ ସମୟେ ଶ୍ରୀମା ମାତ୍ର ନାହିଁ । ବିବା ଏ ୧୯୩୦
ଲିବାରୁ ମଂଦିରରେ ଏ ୩୦୪୭ ମିନିଟର
ଦେଉଥିବ ବେଳ ଏକ ମିନିଟର ଅନ୍ତର
ଅମୃତ ପାତି ଓ ଶ୍ରୀମା ମାପଦାର ସମୟ ଲିପଣ
ଠିକ ବିମା ପାଞ୍ଜି ଠିକ ବହ କି ପାରୁ ଆପଣ

କ୍ଷେତ୍ର ନାମ୍ବର ୪୩ ଫେବ୍ରୁଆରୀ ୧୯୯୮ ମହିନା

ଭାରତ ଆପଣଙ୍କ

ଅବଶ୍ୟକ ହୁଏ ଥିବେ । ଅପଣଙ୍କ ମନ୍ଦିର ସହିତ
ପ୍ରକାଶ କଲେ ସାଧାରଣ ଲୋକେ ବିଶ୍ୱର
କରିବେ ।

ମାହାରାଜା
ପାତ୍ରାଧିକାରୀ

ବିଶ୍ୱମଦ
ଶାସନ

ଦୁଇପ୍ରତିକ୍ରିୟା ।

ବାବୁ ଦଶରଥ୍ରାତ୍ରେବ	କଟକ	୫ ୨
ଚନ୍ଦ୍ରମୋହନ ମାହାରାଜା	"	୫ ୫
ନରକାଳୀ ମାଲବେହର ସିଙ୍ଗାପୁର	୩ ୯	
ପ୍ରଥମ ଚନ୍ଦ୍ରମୋହନ ମାଲବେହର	୩ ୩	
ଭରତ କାର୍ଯ୍ୟକ	କଟକୋଟି	୩ ୮
ଚନ୍ଦ୍ରମୋହନ ବାବୁ	କଟକ	୩ ୧
ପ୍ରଥମ ଚନ୍ଦ୍ରମୋହନ ମାହାରାଜା	"	୩ ୨
ବାବୁ ପ୍ରଥମ ମାହାରାଜା	କଟକ	୩ ୨
ବାବୁ ପ୍ରଥମ ମାହାରାଜା	କଟକ	୩ ୨
ବାବୁ ମନ୍ଦିର	କଟକ	୩ ୩
ବାବୁ ଗୋପନୀ ମହାରାଜା	"	୩ ୨
ବାବୁ ଗୋପନୀ ପାତ୍ରାଧିକାରୀ ମହାରାଜା	କଟକୋଟି	୩ ୨

କିଞ୍ଜିପନ ।

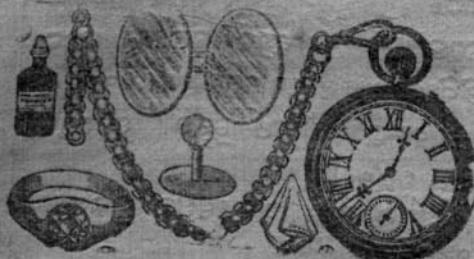

ମେଲ ଖୋଲ ଏଣ୍ଟିକୋର ଉତ୍ତରଲିଙ୍ଗର
ପ୍ରକାଶର ଖୋଲ ନକସାବାଲ୍ ଓ ସାଦା ଚକ୍ର-
ଶିଖାବାଲ୍ ।

ସେଲେଣ୍ଟର ସ୍କୁଲ ବୁପାକେଶର } ଗୋ ୧ ଟଙ୍କା
ତେନ କାର୍ତ୍ତିମେନ୍ଟ୍ ପୁଥର } ୧୧ ଟଙ୍କା
ଏକନ ଲିବରବାଲ୍ } ୧୫୫ ଟଙ୍କା

ସାହବେ ବଲିବଗା ଭାଇରେ ଏଠାରେ
ପାଇ ପାରିବେ ଏହାହାତା ନାନାପ୍ରକାର ଖୋଲ
ଅମ୍ବ ବଦାକାଳରେ ବିଶିଷ୍ଟାଂ ଗଛିବ ଅଛି ।
ଯାହାକର ସେ ପ୍ରବାର ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ସେ ଅମ୍ବ
ଦେବାକରେ ତରୁ ବଲେ ସମ୍ପ୍ର ବଷ୍ପ ହିଁ
ପାଇବେ ମୋପସଥ ପ୍ରାକ୍ତକ ଲହାରାଲେ କେଟା
ପାଇବେ ।

ସୁକଳାର } ସେଇ ଅବଶ୍ୟକ ଅଜିନ
କାର୍ତ୍ତିମେନ୍ଟ୍ } ଖୋଲ ମେନ୍ଟର ଉତ୍ତରଲିଙ୍ଗର

OUR X'MAS.

CLEARANCE SALE.

To introduce our cheapest & best watches among our native and European patrons, we have decided to clear these watches at very lowest rates. We defy competition

By, Regulator Watch Rs. 5.
(with 5 presents)

The world renowned perfect time keepers keeps 36 hours time and guaranteed for 5 years.

GRAND PRESENTATION:-

Purchasers of this watch will get free of charge viz:—(1) one fancy chain (2) 1 set studs and links (3) 1 silk handkerchief (5) 1 ring (5) 1 bottle essence. Packing and postage 12 annas. EXTRA N.Y. REGULATOR WATCH, without present Rs. 4.

Silver hunting, key wind watch Rs. 11-8. Ditto openface Rs. 10-4. Metal hunting, key wind watch Rs. 9. Silver Half hunting Rs. 14. Metal calendar watch Rs. 20. Ditto silver Rs. 25. Popular Lever metal watch Rs. 10-14. gold openface watch Rs. 25. Ditto Hunting Rs. 60. Ditto Half hunting Rs. 40. All guaranteed for 5 years.

WHOLESALE RATE.—Purchasers of three watches (any of the above) at a time will get packing postage free. Ditto 6 watches will get one watch free.

RY. PIN. SET GENTLEMAN WATCH small size, inside glass dome jewelled and highly finished Rs. 6. Ditto Silver case lever Rs. 14. All Watches supplied with extra glass spring and case box.

THE NORTH EAST WATCH 10.

207 Upper Circular Road, Calcutta

NOTICE.

Wanted a Sub-Inspector of Police on Rs. 20 per mensem and a constable on Rs. 6 per mensem for the Narsingpur Wards state. None need apply for the Sub-Inspectorship who has not a fair knowledge in English and who is not a native of Orissa. The applicants should state their age. The applications will be received by the undersigned up to 28th of February, 1898.

ନରିପିତ୍ତର ଷ୍ଟେଟ କିମନ୍ତେ ଏକଜଣ
ସବୁ ପୋଲେସ ସବୁଦ୍ରାଖେତ୍ର ମହିତ ବେଳନ
ଟ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ଏକଜଣ କଳଷ୍ଟେବଲ ମାହିତ
ବେଳନ ଟ ୨୫ ଟଙ୍କାର କାର୍ଯ୍ୟ ଜାଲ ଥାଇ ।
ସେହିମାନେ ଇଃ ବଳ ଭାଗ ଭିତମ୍ଭୁଷେ ଜୀବ
ଥିବେ ଓ ଡେଲାଦାସୀ ହୋଇଥିବେ କେବଳ
ସେହିମାନେ ସବୁଦ୍ରାଖେତ୍ରର କାର୍ଯ୍ୟ କିମନ୍ତେ
ଦିବାଷ୍ପୁ କରିପାରିବେ । ଦରଖାସ୍ତକାରିମାନେ
ଦରଖାସ୍ତରେ ବେମାନକର ବ୍ୟସ ଉଦ୍ଦେଶ
କରିବେ । ଦରଖାସ୍ତମାନ କିନ୍ତୁ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିବାକୁ ନାହିଁ ।

Narsingpur { Akhoy Kumar Ghose
19-1-98. Manager.

କଟକ ଟ୍ରେନିଂ (ରାମିଳ) ସ୍କୁଲ ଅନ୍ତର୍ମର୍ଦ୍ଦ
ଉତ୍ତରଲିଙ୍ଗର ଶକ୍ତି ଷ୍ଟେଟ ନିମିତ୍ତ ମାହିତ
ଟ ୪ ଟଙ୍କା (ଗୁରୁଟଳା) ର ଗୋ ୧୦ ଟଙ୍କା
ଦୂରି ଆରି ହେବା । ପବେଶାର୍ଥୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାର ମଧ୍ୟ
ଶ୍ରେଣୀ ଲାଭରୁତି ପଥାରେ ଉତ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ହୋଇ
ଥିବା ଅବଶ୍ୟକ । ଅବେଦନକାରିମାନେ ରହି
ମାତ୍ର ପହଞ୍ଚ କାରଶରେ ବିନା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅନୁ
ନିକଟରେ ଉତ୍ସବକ ହୋଇ ଅବେଦନ
କରିବେ ।

MADHUSUDAN RAO,
Headmaster, Training School,
CUTTACK,

ଇଣ୍ଟରବାବା ତାରକ
ନାଥଙ୍କିରି ହିତରେତ୍ରୁପ
ହେଉଥାଏ ହେଉଥାଏ ହେଉଥାଏ
ଅମ୍ବ ଧାରୁଦୀବାଳ୍ ହେବୁ ମୁଣ୍ଡବ୍ୟା,
କାର, ମେହ, କାଣ ଓ ଅମ୍ବରେ କଞ୍ଚାପାର କାଳିକ

